

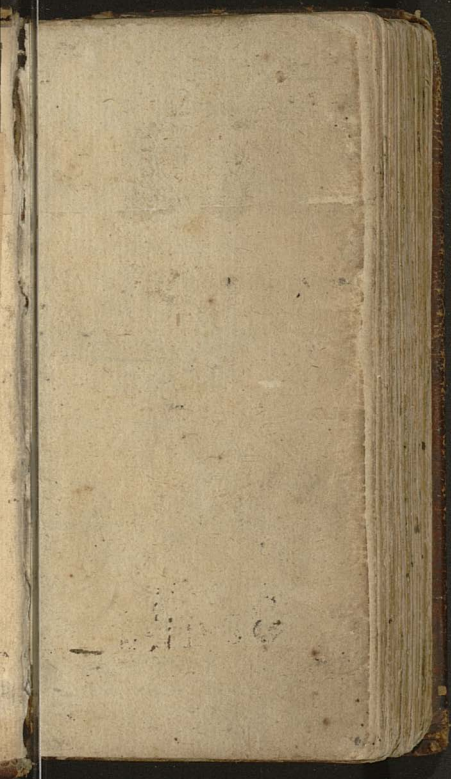
 <p>BIBLIOTHECA UNIV. IAGELL. GRACOVENSIS</p>	<p>KALONIA</p> <p>35461</p> <p>Maa. St. D.</p>
--	--

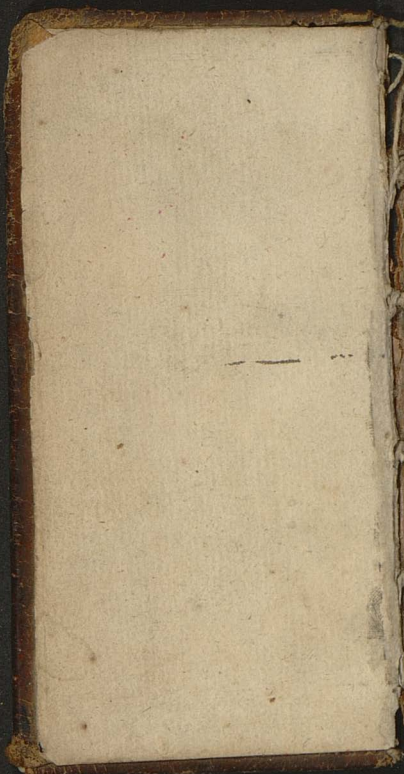
THEOLOGIA.

35461

I

F
I
DO
e
SAN
FRA
—
& pe
n
Col
Soci
Pe
Jux
Pro
Apud

FLORES

INDICI

SIVE

DOCUMENTA

ex aureis Epistolis

SANCTI INDIARUM

APOSTOLI

FRANCISCI XAVERII

decerpta,

& per singulos totius An-
ni dies distributa.

*Collegii Cracoviensis
Societatis S. Hieronymi
Petri Anno 1722.*

Juxta Exemplar Pragense.

Prostant GEDANI,

apud JANSSONIO - WAES-
BERGIOS. 1701.

TORES

1710

1710

DOCUMENTA

et alia

MURARIUM

1710

ANNO 1710

1710

ANNO 1710

1710

35. 467

T.

1710

1710

1710

1710

A

qu

me

tan

tia

ve

ro

ma

are

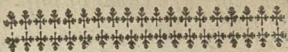
ed

qu

un

su

ra

Ad Lectorem.

ÆTatis hic, quam vivimus, genium sequor: peregrina nunc domesticis præplacent, dum tantum dono accedit gratia, quanto magis dissito venit è climate. Flores offero; non quos obvia olitoris manus vicina decerpfit ex areola, sed quos orbis alius educavit. Habes in his, quam sæculi hujus ingenium tam perditè deperit, sumptam à longinquitate raritatem; Indiâ quippe

) (3   veni-

veniunt & Japonia mis-
si: Nève in iis, quod flo-
rum aliàs vitium est, de-
coris inconstantiam incu-
ses, semper hi vernant,
& nova quotidie in folia
explicantur, modo sint,
qui legere indies velint.
Trahunt insuper ex magni
Indorum Apostoli, cujus
calamo confiti sunt, san-
ctitate vñ in animos
thaumaturgam, ut nec as-
pici sinè fructu, nec legi
possint absq; emolumento.
Accipe fascem hunc, toti-
dem, quot annus dies nume-
rat, floribus, temere, ut
sors tulit, congestis, va-
rium. Nec oculorum isti
tan-

tantum delitiis, ut florum
plerique seruiunt, sed &
utilitati. Xaveriani non es-
sent, si animæ tuæ fructum
non respicerent. Is floribus
istis super Panchæos odor,
& super Hyblæos vis inest
medica, ut vel modicè de-
libati non possint non ani-
mæ tuæ summè esse saluta-
res. Quod ut felicius eve-
niat, mens Divi Gentium
Apostoli brevi considerati-
one promota viam tibi pan-
dit, & invitat, qua in pi-
as ulterius abire cogitatio-
nes, & sancta desideria pos-
sis. Utinam quo spiritu ab
ardenti hoc animarum ze-
lote scripta, quæve in-
ten-

1
tentione tibi nunc obla-
ta sunt hæc salutis mo-
nita, ea tu eâdem avidita-
te accipias, constanter ut a-
ris; ita tenui opellæ nostræ
pretium, & Magno India-
rum Apostolo solatium, sed
& animæ tuæ fructum fe-
res.

Quod precatur

Salutis tuæ Avidis-
simus.

Q
eum
vere
ut se
cred
hac o
libr
It
creat
bonu
fiat
ma.
U
mor
aliqu
rifle
indig
in q
nia,
nia.

1. Ian. Cal. Ian.

QUæ mors acerbior esse potest, quam sine Christo, ubi cum semel degustaveris, vivere, eumque deserere, tuas ut sequaris voluptates? Mihi credite, nulla crux est cum hac cruce comparanda. *S. Xav. libr. prim. epist. 1.*

Ita constituta est rationalis creatura, ut si convertatur ad bonum incommutabile, beata fiat: si avertatur, sit miserissima.

Ubicunque infra Deum moretur anima, etsi magnum aliquid & jucundum se reperisse credat, misera est, quia indiga; indiga, quia caret eo, in quo & per quem sunt omnia, sine quo nihil sunt omnia.

A

Ase

*Aspiratio quotidie ite-
randa.*

O Magne Sancte! Indorum
Apostole, maxime orbis
Thaumaturge, Pater, & Patro-
ne mi singularis S. Franciscæ
Xaveri! memento: quanto a-
nimarum Deo lucrandarum
Zelo flagraveris. Rogo te per
Jesu & Mariæ amorem, per
tuum animas lucrandi deside-
rium, habe curam animæ
meæ; qui plusquam duodecies
centena millia cœlo lucra-
tus es, lucrare & hanc animam
meam. Fac ut salutare tuum
documentum intime agno-
scam, integre sequar, constan-
ter servem, donec ad te evoca-
tus, Deum, pretiosissimam E-
jus, & meam Matrem, laudem,
amem, & glorificem in æter-
num, Amen.

2. Jan.

2. Jan. 4. Non. Jan.

TOedet me interdum vitæ,
ac satius esse arbitror pro
Religione mortem oppetere,
quàm in tot, tantisque Divini
Numinis contumeliis vivere;
cum præsertim eas non pos-
sim non videre, prohibere non
possim. *Sanctus Xaverius l.*
I. ep. 7.

Si vicinum scelus tantum
affligit, quid doloris par fo-
ret sentire eum, qui hujus per-
ditorum massæ compars ma-
lum auget?

Male impunitatem tibi sua-
det peccantium multitudo.
Ut non minus peccat, qui cum
multis, ita non minus ardebit,
quia cum pluribus. Frequentia
scelerum non minuit, sed pro-
vocat vindictam.

O magne Sancte! &c. f. 2.

3. Jan. 3. Non. Jan.

SI quem à meis Fidelissimis at-
que amantissimis Consiliis
non abhorrere arbitraret, salu-
bertimum eidem darem Con-
siliium : ut quotidie per qua-
drantem horæ Divinam illam
sententiam meditando: *Quid
prodest homini, si mundum
universum lucretur, animæ
verò suæ detrimentum pa-
triatur?* germanam ejus intel-
ligentiam à Deo peteres. S.
Xav. l. 2. ep. 5.

O anima, imago DEI, quis
te satis æstimat, satis curat?
pro te vitam, & sanguinem
DEUS ponere dignatus est,
cujus nec stillam pro toto ex-
tra te mundo posuisset.

Hoc portò unum est neces-
sarium, hoc negotium nego-
tiorum: Salutis cura.

O magne Sancte: &c. f. 2.

4. Jan. Prid. Non. Jan.

Hæc quæ dicitur vita , nihil est , nisi perpetua quædam mors , & exilium à cœlesti felicitate , ad quam procreati , natiq̄e sumus.

S. Franc. Xav. l. 3. epist. 4.

Quid miserabilius , quam animam ad Deum possidendam creatam , penitularum rerum commerciis occupari ; quamque sempiternis gaudiis Author destinavit , brevibus nugis , dicam potius , quàm gaudiis distineri ! Pondera hinc momentum , inde æternitatem.

Si quis internæ dulcedinis aliquando stillam gustavit , ille sciet , quanta hujus ad æternam comparatæ vitæ sit amaritudo.

O magne Sancte ! Indorum Apostole &c. f. 2.

5. Jan. Non. Jan.

SI quæras Deum in veritate,
atque ijs, quibus ad eum
pervenitur, itineribus strenue
ingrediaris, profecto tantum
ex ejus oblequio lætitiæ ma-
nare senties, ut quidquid est
in sui victoria acerbitatis, at-
que amaritiæ, facile mitiget,
ac leniat. *Sanctus Xaver. l. 3.*
ep. 5.

Quid ei triste possit accide-
re, qui adhæret summo bono?
gaudia omnia, quæ infra istud
sunt, vel mendacia sunt, quæ
decipiunt, vel inania, quæ non
satiant.

Sunt qui ad speciem quæ-
runt Deum, colorem virtutis
mentiti, seipso decipiunt,
quia pace destituuntur, quæ
veræ virtutis præmium est.

O magne Sancte ! &c, f. 2.

6. Jan.

6. Jan. 8. Idus Jan.

Quid boni nosse potest, qui Deum, Christumque eius Filium ignorat? S. Xaver. l.

3. ep. 4.

Oculi vitium est solem, cum maxime fulget, non videre. Omnis hominum Beatitude est Dei cognitio: infelices, cum nostram ipsi felicitatem vel non agnoscimus, vel non æstimamus. Erramus sine termino, & quo feramur, nescimus. Ut quid aliunde accersimus, quod domi nostræ nascitur?

Qui alijs infra Deum plùs nimio occupantur, vanis gravati mentem ad Dei cognitionem vel non valent elevare, vel timent, ne si Deum agnoscant, aliter vivere cogantur.

O magne Sancte! &c. f. 2.

A 4

7. Jan.

7. Jan. 7. idus Jan.

PLane irà fit, ut qui per vitam de se ad mortem præparando non cogitaverint, eis mortis necessitate ingruente **DEI** meminisse non vacet.

S. Xav. Ep. Novar. l. I. ep. 3.

Damnosissima hæc una & frequentissima mortalibus incuria est, nescire mori. Ingeniosissimum ego eum habeo, qui mori noverit.

Vivimus, quasi nunquam morituri. De morte cogitamus, quasi de rerum remotissima. Quæ prima ordine & dignitate foret cura, inter novissimas reponimus. Væ imparatis! justo **DEI** iudicio accidit, ut, qui se parare, cum posset, noluit, non possit, cum velit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

8. Jan.

8. Jan. 6. idus Jan.

Curabis, ut semel, bisve
quotidie te ipse ad co-
gnitionem exerceas, tum
communem omnium illius
diei cogitationum, & actio-
num tuarum tum vero pro-
prium eorum, in quibus a-
liqua per id tempus præci-
pue studio vel præcavenda,
vel corrigenda, vel ad perfe-
ctum expolienda susceperis.

S. Xav. l. 4. ep. 19.

Quomodo salutem tuam
curabit Deus, si tumer eam
negligas? calceos luto expias,
& animæ sordes, usque ad pu-
tredinem negliges? pudeat!
pecuniarias inire rationes va-
cat, non vacat magis salutare
cum anima.

Quid insolentius, quàm
conscientiæ suæ infra pecudes
curam haberi.

O magne Sancte! &c. f. 2.

A 5 9. Jan.

9. Jan. 5. Idus Jan.

CAvendum nè humanis præ-
sidiis freti, de perdamus a-
liquid de fiducia Dei. *S. Franc.*
Xav. l. 2. ep. 3.

Fulcro nixus imbelli nihil
certius habet, quàm ut ruat,
casùque suo doceat, neminem
basi suâ firmiter stare. Fallax
est omnis spes humana? cer-
tiores fidejussores, qui pro
ea spondeat, non habet, quàm
Favorem; sed & hic instabilis
cùm sit, quid mirum, quòd to-
ties illudamur.

Promissa hominum si spe-
ctes, & multa & grandia esse
nihil communiùs. Verùm
scito: dare pollicita, quam
danda polliceri operosius
esse; promissa manum non
implent.

O magne Sancte! Indiarum
Apostole &c. f. 2.

10 Jan.

10. Jan. 4. Idus Jan.

Profecto miseri falluntur,
qui studia ad privatam ma-
gis referunt, quam publicam
utilitatem. *S. Xaverius l. I.
epist. 5.*

Illia, quæ tu putâsti bona:
virtutem, scientiam, cum ul-
tra te non proficiscuntur, bona
esse desinunt. Si me rogas,
quid sit bonum? dico bonum
debere esse sui communicati-
vum, pluribus commune, rem
omnium. Quid aurum valet
secum sepulcrum?

Philautia turpis est sui uni-
us curam habere; generosa
mens sui quodammodo im-
memor, vicina ad emolumen-
ta pervigil, cum candela sibi
consumitur, ut luceat alijs.

O magne Sanctæ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

11. Jan.

II. Jan. 3. Idus Jan.

Magnopere hortor, ut vobis ipsi (quod caput est) primum attendatis. Qui enim sibi nequam est, cui bonus erit? qui alios curare potest, qui se ipse negligit? qui tandem attentus ac diligens erit in alienis rebus, qui est dissolutus in suis! S. Xav. l. 3. ep. 5.

Quanta mortalibus consilii est inopia, dum nobilissima sui parte neglecta diffunduntur in vicina? Si duodecimam curæ partem, quam investigandis proximi vitiis dedimus, nobis impendissemus, jam pridem boni essemus.

Magnam bene compositæ mentis argumentum esse duco, posse consistere, & secum morari, ut domi suæ lyncem, alienæ talpam agat.

O magne Sancte! &c. f. 2

12. Jan. prid. id. Jan.

Tanta est vis & copia gaudiorum, quæ Deus suis operariis in barbarie excolenda sæculò laborantibus elargiri solet, ut, si quæ vera est, ac solida in hac vita jucunditas, hæc una mihi esse videatur.

S. Xav. l. 1. ep. 5.

Illud dicendum est gaudium, quod hic inchoatum finem nesciet; mundi gaudio dixi: *Quid frustra deciperis?* Est cortex & inanis umbra gaudiorum, profundè non penetra.

O procul à me faceffant gaudia, quæ sempiternis olim lachrymis erunt eluenda. Ridemus, jocamur in rebus pessimis, quarum conspectu Angelis probitatis nostræ custodibus fletum ciemus.

O magne Sancte! &c. f. 2.

A 7

13. Ian

13. Jan. Idibus Jan.

Nihil magis confirmat in
audacia, provehitque ad
rebellionem contumaces sub-
ditos, quàm experimentum
infirmittatis in Præsidibus;
quos ubi animadverterint cir-
cumſpectare, & vereri, nec
audere pœnas indicere reve-
rentiam Majoribus debitam
& obſequium negantibus, im-
manè quantum inflantur ul-
que ad insolentem præſidenti-
am, *S. Xaverius Ep. nov. l.*
6. ep. 5.

Regnant vitia, non quod
plurimi ſint, qui peccant, ſed
quod rarus plectatur.

Diffimulat aliquando Deus
punire delicta, impunitatem
vix unquam: punit eos, qui
punire neglexerunt.

O magne Sancte! Indorum
Apoſtole, &c. f. 2.

14. Jan.

14. Jan. 19. Cal. Febr.

Quantumvis vitæ discrimen, præ cœlestibus gaudijs, quæ in tali re ac tempore pro Deo laborantibus divinitus dari solent, est contemnendum, *S. Xav. l. 2. ep. 3.*

Sic perderelucrum est, ubi vita hæc mortalis pro DEO ponitur; non est hæc mors dicenda, sed vitæ melioris artha: quæstuosissima commutatio! dum brevis æternæ, misera felicissimæ commutatur.

Liberale Numen grandi fœnore parva compensat! conatus sui causâ tentatos tantâ interioris gustûs ubertate afficit, ut suavitatis hujus incapax pectus aut solatia minui, aut corpori vires addi postulare cogatur.

O magne Sancte! Indiarum Apostole &c. *f. 2.*

15. Jan.

15. Jan. 18. Cal. Febr.

HOc minore Divinæ Clementiæ spe, fiduciaque moriuntur, quò majore antè audaciâ in sceleribus atque flagitiis volutabantur.

S. Xaver. l. 2. epist. 3.

Triste spectaculum: ubi mens, quæ in spe agendæ subvitæ finem pœnitentiæ confidentiùs peccaverat, nunc contra spem peccata peccato periculosiori consummat. Justissima Dei pœna est, ut abusus Misericordia, victima fiat Justitiæ.

Amara sententia! *pauci electi*
Et quomodo? an non multi ante agonem peccatis animam expiant? Pœnitentia nempe sera raro feria. Revocari lapidis lapsus ægre potest, dum est in præcipiti.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2. 16. Jan

16. Jan 17. Cal. Febr.

Si quid magnas habere videntur difficultates, cave propterea ab incepto deterrearis; prima quippe ac potentissima difficultas in nobis est.

S. Xav. l. 2. Epist. 5.

Ex timore non sunt metienda pericula. Plura terrent, quàm premant. Ne sis miser ante tempus. Quid necesse est mala ultro accersere, & præsens tempus futuri metu amaricare? Malum est absque remedio, timere, quæ possent accidere: Hoc metu qui tangitur, ante necessitatem angitur, & ultra necessitatem affligitur.

Timor non est nisi mali imminenti. At nulla, quæ vulgus mala dicit, talia sunt, cur igitur ea pertimescam?

O magne Sancte! &c. f. 2.

17. Jan.

17. Jan. 16. Cal. Febr.

INfidelium, Iceleratorumque
hominum proprium est, ut
anxiam & desperatam vitam
trahant: atque id ipsum DEI
beneficium est: ut eâ re admo-
niti aliquando resipiscant. S.
Xaver. l. I. ep. I.

Male agere ut res est plena
periculi, ita est plenissima an-
xietatis. Malus nulpiam secu-
turus nemine persequente ti-
met, quia sceleris commissi
memoria non desinit castiga-
re. Maxima scelesti pœna est
deliquisse; scelere plectitur
scelestus; infernum in sinu
circumfert.

Secretum nihil profuit ma-
lis, desunt licet conscij, non
deerunt timores, minus detri-
menta. Time magis consci-
entiam, quam famam.

O magne Sancte! &c. f. 2.

18. Jan.

18. Jan. 15. Cal. Febr.

Vix dubitatur fieri non male, quod impunè fit. *S. Fra. Xaver. l. 5. ep. 7.*

Absit misericordia, quæ tam graviter, tamque late nocet, mitis in unum malum, in bonos omnes inclemens. Qui non castigat vitia, quæ potest, amat; perfrictæ frontis vitia sunt, tolerata semel, audaciora repullulant, easque neglecta radices agunt, ut quæ principio levi manu, aut verbo, evelli poterant, nunc ascias inutiliter fatigent, & obtundant.

O quàm alia foret Reipublicæ facies, si tribunalia, & quorum manibus commissæ sunt secures, non tam parci essent nocui sanguinis!

O magne Sancte! &c. f. 2.

19. Jan.

19. Jan. 14. Cal. Febr.

PERdere nos DEUS jure posset, tamen pro sua clementia in nostris delictis sæpiùs conivert, in difficultatibus subvenit, ut vincat in bono malum.
S. Xaver. l. 1. epist. 7.

Si ad demeritorum nostrorum pondus pœnas æquaret Deus, ubi essemus? Parcit tamen, ut ametur; non ut novis ad vindictam sceleribus provocetur.

Ignoscit uni Deus plurima, dum primum in altero crimen plectit? Latronum unus Paradisum, interitum alter affecutus. Time Justitiam, dum amas bonitatem, nec hac in præsumptionem, nec illa in desperationem abutere.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

20. Jan.

20. Jan. 13. Cal. Febr.

UBi (alienis inhiantes bonis)
evocantur ex hac vita, mi-
serabile est, quàm male sub-
ductis, quàm perditè confusis
spei ac salutis rationibus infe-
lices animæ ad tribunal inex-
orabile sistantur. *S. Xav. lib.*
5. ep. 7.

Nummus mancipium est
scientis uti, Dominus igno-
rantis; bene partus potest be-
neficium esse salutis, inique
corrosus lytrum est perditionis

O improvida futurorum
mortalitas! ut filii cognatique
splendidius helluantur, æter-
næ te reum facis infeliciratis,
ut illis, aliquamdiu fit bene-
vis tibi æternum esse male! O
præpostera dilectio.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

21. Jan.

21. Jan. 12. Cal. Febr.

SI quando à diabolo, ab hominibus, à rebus aliis cœlestis Numinis permissu exagiteris atque vexeris, tum tibi persuade: aut virtutem exerceri, aut vitia & delicta expiari *S. Xav. lib. 3. ep. 5.*

Nullibi virtus citius addiscitur, quam ubi Magistram agit Calamitas. Coniungere DEO, & sustine; plus gloriæ sibi DEUS tribuit, cum te lecto affligit, quam illi dent sancti, & Angeli omnes in cœlo.

Si vacare nequeas, quæ deperis virtutum operibus, DEO congaude, quod ipse te reddendo inhabilem opus fecerit eximium magis, quam tu præstares rigore æternum duraturo.

O Magne Sancte! &c. f. 2.

22. Jan.

22. Jan. II. Cal. Febr.

SI qui obtrectent, de illorum
vocibus non magnopere la-
borabis, ne quis animadver-
tat te homuncionum vocibus
à DEI obsequio absterreri.
Sanctus Xav. apud Turfessell.
l. 6. c. 18.

Putas unam omnium te-
cum esse sententiam? non
est unius una. Contumelia
si iudicium est? sit tibi ad cau-
telam; si mendacium! est pu-
dor dicentis. Si invidus lin-
guæ, tu aurium tuarum domi-
nus esto, audi sine motu. Nul-
la contumelia est, nisi feceris
tibi.

Interest multum quis tua
censeat; præstat placuisse sa-
pientum uni, quam integro
mundo malorum. Valde in-
firmus est, quem tactus cuius
ad dolorem commovet.

O magne &c. f. 2. 23. Jan.

23. Ian. 10. Cal. Febr.

Mentis candor atque simplicitas sancti Spiritus gratissima sedes est. S. Xav. ap. Nadasi lib. 2. ep. 20.

Non est vitium homine indignum magis simulatione, Subtile & frequens malum, virtutum fucus, tinea sanctitatis. Mixtura falsi plumbeæ materiæ similis est, quæ efficit sanè, ut facilius cudi possit metallum, sed ita, ut vilis fiat; spuria moneta, ubi ad probam venit, non subsistit.

Apage personati virtutis simulatores! Si appetis videri, cur non esse, bonus? Pudete nempe tui, si qualis es, agnoscaris. Quod turpe est apparere, turpius est esse.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

24. Ian.

24. Ian. 9. Cal. Febr.

Nostro vitio fit, ut DEUS
nobiscum minus suarum
opum communicet. S. Xav l.
4. epist. 5.

Invigilamus in lucra om-
nia solliciti, & ingentium o-
pum congerendarum occasio-
nes inconsulti prodigimus,
dum thesauros, quos ærugo
& tinea demolitur, æternis
anteferimus. Etiam in his
parsimonia est maximum ve-
tigal. Si divitias quærimus
veras quæramus.

Liberalissimus DEUS gau-
det esse beneficus, expectat
qui accipiant, promptior ipse
largiri, quam nos accipere.
Non putei, sed fitulæ minoris
vitio accidit, quod tam parum
aquæ hauriamus ex patulo.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

B

25. Jan

25. Jan. 8. Cal. Febr.

ITà utendum amicis, quasi non tu quidem illis, sed illi tibi olim infensi, infestique futuri sint. *S. Xav. apud Mass.*
l. 1. ep. 2.

Non sunt amici omnes, qui agmine magno nostra terunt limina, non nos, sed se, & sua quærunt; multi veniunt, ut fiant ditiores, pauci ut sanctiores. Errat, qui istorum vultibus & verbis credit; hominum effigies habent, animos harpyiarum.

Multum præstiteris, cui dederis amicum, rem non tantum domibus, sed sæculis raram: quæ non alibi magis deest, quam ubi creditur abundare. Nullus mihi hominum inimicus, sed amicus unus DEUS.

O magne Sancte! &c. *f. 2.*

26. Jan

26. Jan. 7. Cal. Febr.

Duo sunt, quæ maximam
spem adferre debent, Sa-
thanæ impedimenta perrum-
pendi: pæclari consilij con-
scientia & providentia Divina.

S. Xav. l. 3. ep. 3.

Imbellis dæmon, inimicus
omnibus, nulli noxius, nisi
volenti; hostiles ejus machi-
næ nostris, qui volumus,
commodis servire coguntur:
quibus nos præcipites agere
parat gradibus in ruinam, ijs-
dem viam sternit ad coro-
nam.

Vtinam sciat homo, quid
DEO adjutore possit! nullus
tam sollicitâ curâ protegit Pa-
ter filium, quâ suorum com-
modis & tutelæ omniscius il-
le oculus & mens omnipotens
providet.

O magne Sancte &c. f. 2.

B 2

27. Jan.

27. Ian. 6. Cal. Febr.

INtemperantes vitam suam
sæpe medicis credere coguntur; qui vix demum post multos errores, & inanes curationes morbis faciunt medicinam. S. Xav. l. 3. ep. 5.

Brevem palati gustum
quantus sæpe totius corporis dolor excipit! voluptatem modicam ingens morborum agmen comitatur. Nihil magis ætatem auget, quam cibi & potûs parsimonia, & immobilis inter prandii & cœnæ tempus abstinencia.

Nihil hominem propius ad belluas abjicit; quàm ingluvies; abjectum vitium! hoc mentem nescit in homine, quam natura statuit in animali.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

28, Jan.

28. Ian. 5. Cal. Febr.

Quorum virtus in ærumnis,
& insectationibus spectata,
non est, his nihil magnum re-
ctè committitur. *S. Franc. Xa.*
l. 4. ep. 9.

Impatientia nulli medetur
malo, nullum extenuat, omne
augmentat: non aliã hoc,
quã ferendo, arte minuetur.
Nolendo pati, malum malo
superandis. Quis obsecro ti-
bi malum inferet, si quod in-
fertur, numeres inter bona?

Mœstitiam suborientem le-
vet spes auxilii proxime adfu-
turi. Non solet tribulatio
continuo premere, neque ul-
la est tam severa, quæ lenimen-
non expectet.

O magne Sancte, Indorum
Apostole, &c. f. 2

29. Jan. 4. Cal. Febr.

Cibariorum copia cupiditates excitat, atque alit adversus frugalitatem, ac temperantiam: ex quo vulgo multa, gravioraque accipiuntur vel animorum detrimenta, vel corporum. S. *Xaverius* l. 3. ep. 5.

Plurimos gula occidit, nullum frugalitas: innumeris pocula nocuerunt, parsimonia nulli, Malæ Dominæ servit, qui gulæ suæ mancipium factus, nutrit concupiscentiam.

Non fames magno nobis constat, sed appetitus, cui dum morem gerimus, corpus nutriendo animæ nocemus, mergimus innocentiam

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

30. Jan.

30. Jan. 3. Cal. Febr.

Nulla est certior, tutiorque ratio rectà sine errore ad perfectionis apicem veniendi, quàm peritum itineris sequi Ducem. S. Xaverius apud Trinkell. die 8.

Nulla ars absque Magistro discitur. Mechanicæ, quarum objecta palpamus, plurimum annorum Magisterio egent, & quæ de invisibilibus est scientia, Duce non indigeat?

Arrogans nimium est, qui hic sibi fidit: nemo suspectas tibi gravius fit, teipso. Sua cuique magis expavescenda est imbecillitas, quàm quid, quid ulla minari possit crudelitas. Sequere, si non vis errare.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

B 4 31. Jan.

31 Ian. Prid. Cal. Febr.

Absque demissione animi, perfectaque sui ipsius cognitione nec tibi, nec alijs prodesse poteris, nec DEO charus eris. S. Xav. ap. Trinkl. die II.

Res inter humanas laudabilius nihil, quam animus sui despiciens, & æstimationis contemptor. Talis virtuti servit gratis, quæ nihil se pretiosius habet, ipsa sibi pretium & merces. Vicissim inter vitia nullum stultius arrogantia; damnosa est animæ, & corpori nihil prodest, sibi nocet, alijs officit.

Qui sibi placent maxime DEO summe displicent, sed plerumque nec populus illum colit, qui seipsum adorat

O magne Sancte ! Indorum Apostole. f. 2.

I. Febr.

1. Febr. Cal. Febr.

IN morte majoribus undique nos cinctos periculis, tentationibus, ærumnis vel animi, vel corporis visuri sumus, quàm unquam antea. S. Xav.

l. 3. ep. 5.

Tristem expectet mortem, qui vitam egit justo latitiorrem? hæc ex genio acta ingentem momento illi supremo anxietatem creat. Scelerum reatus ita consciam premet animam, ut jam tum inferni exordia sibi ferre videatur.

Ut dens, quo altius increvit, eo dolentius separatur, ita cor, quod terrenis adhæsit pertinacius, non sine violentia revelli potest. Desere prior, quæ te deserent.

Omagne Sancte ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

B 5

2. Febr.

2. Febr. 4. Non. Febr.

EA proportione, qua sensim deficit vita in virtute transacta, mutatur corpus terrenum in spiritum cœlestem S. Xaver. l. 5. ep. 6.

Felix corpus si in divino obsequio, & laboribus animarum causa susceptis attritum, & collabescens dicere potest ; *Nunc dimittis servum tuum Domine!* Vita hæc beatoris auspiciam facit, ut quis in corpore quasi extra corpus, mole corporea quidem terræ adhuc affigatur, sed desiderio & mente prævolâ cœlum inhabitet.

Lassetur corpus, modò vigeat spiritus : plerumque non est huic bene, nisi illi fuerit male : alter alterius deficit incrementis

O magne sancte ! &c. f. 2.

3. Febr.

3. Febr. 3. Non. Febr.

Digni quibus misereamur
magis, quam quisquam
invideat, quos ire ac niti cer-
nimus per tam acclivem, abru-
ptamque viam, & improbo
conatu laboriosi ascensûs ni-
hil aliud, quam præcipitii pe-
riculum, imo certum animæ
infelicis exitium quærere. S.
Xaver. l. 1. epist. 3.

Quisquis evasit ad apicem,
periculosè consistit, nemini
hactenus contigit felicem ef-
se, & semper. Instabilitas for-
tunæ in naturam transit, stare
nescia.

Vis esse magnus? parvus esse
stude. Hæc præcessêre, quot-
quot ad magna evaserunt.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

4. Febr. Prid. Non. Febr.

O Fratres mei! ô mei locii!
melio rem Deum habemus
quàm cogitemus. *S. Xaver. a-
pud Nad. in hebdom. die Dom.*

Amare Deum, quia te crea-
vit, observantia est naturalis;
amare eundem, quia te rede-
mit, obligatio est servilis; a-
mare illum, quia cœlum pro-
mittit, læcrum est gloriosum;
amare, quia prior amavit te,
gratitudo necessaria; amare,
quia bonus est, benevolentia
iusta est; amare, quia est, qui
est, bonum super omne bo-
num, hæc subtilitas amoris
est.

Tenu es bonitatis imagina-
riæ stillulas avidè captamus,
& infinitam negligimus! quam
fero te amavi!

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

5. Febr.

5: Febr. Non. Febr.

Beneficii Divini memoria
nos dies, noctesque stimu-
lat ad labores pro optimo Deo
fufcipiendos, libenter & for-
titer perferendos. *S. Xaver. l.*

3. ep 4.

Eo nobis sine beneficia
tam liberaliter largitur Deus,
ut & nos aliis benefici esse
disceremus. Proinde, qui à
pravitate proximum revocat,
ille accepta e DEI manu bene-
ficia beneficio maximo repen-
dit.

Hoc nostræ salutis erit ar-
gumentum, si non pro nobis
tantum, sed & aliis solliciti
vixerimus. Hoc sapremum
bonorum operum cacumen
est: Communi omnium utili-
tati in sudare.

O magne Sancte, Indoram
Apostole, &c. f. 2.

B 7

6. Febr.

6. Febr. 8. Id Febr.

Nostram incuriam atque
nequitiam semper apud
DEUM accusare debemus; si-
quidem nostro vitio fit, ut ille
minùs nobiscum suarum o-
pum communicet, minùsque
alijs per nos lucis suæ ostendat.
S. Xav. l. 4. ep. 3.

Quanta per nos operaretur
suprema mens, nisi nos ejus
providentiæ subtraheremus!
Dum dispositionis ejus seriem
humanis fulti machinis tur-
bamus, uberrimos fructus
intercipimus.

Cæci in providentiis no-
stris sumus, cur non DEL, qui
totus oculus est, ductum se-
quimur?

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. *f. 2.*

7. Febr.

7. Febr. 7. Idus Febr.

Christianorum est in cruce
magis, quàm in quiete læ-
tari. *Sanctus Franciscus Xa-
verius l. 2. ep. 12.*

Ut Crux fronti, sic & vitæ
impressa Christianorum dis-
cernit à barbaris, hi rerum
affluentia, pæstusque delitiis
beatitudinis centrum defini-
unt, nos Christianos aliter Dei
lex sentire jubet: nobis beati
sunt, qui lugent.

Bene tibi est, inquis, uti-
nam bene sit! verum scito
non tunc bene tibi esse, cum
corpori bene est, sed cum ani-
mæ, nisi tu par cum belluis
cælum habeas. Nolo beati-
tudinem, cujus finis interitus.
O non veniat mihi hæc pro-
speritas!

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

8. Febr.

8. Febr. 6. Idus Febr.

INtemperantes tum multa.
& gravia à medicis patiuntur, tum vero vitam suam affligunt, aut etiam extinguunt; longèque plus deinde molestiarum ex medicamentis capiunt, quàm antea voluptatis ex epulis cœperant, *S. Xaver.*

l. 3. Ep. 5.

Magnum beneficium duco, si nos in loca à delitiis vacua DEUS abducat, ubi ut velimus corpori indulgere non possumus.

Quâ re delectaris! propius inspice: avium cadavera, pecorum reliquias, terræ aut maris excrementa tam avide fames; nec observas, quibus mensa brevis, longa illis vita. Parum sapit, cui nihil sapit, nisi in palato.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c f. 2.

9. Febr.

9. Febr. 5. Id. Febr.

Qui à puero increverint a-
dolescentuli, cognoscen-
do, venerandoque DEO, de-
inde cum maturuerint, viros
bonos, & frugi evasuros cre-
datis. *S. Xav. Ep. nov. l. i. ep. 3.*

Pudeat plus obsequii trun-
co impendere, quàm tyroni
curæ tuæ concredito; multis
stillicidiis, fossionibus, puta-
tionibus foves furcalum, &
parvulum in pravos mores lu-
xuriare suis.

Mores boni hæreditas bo-
na. Abunde ditant, his qui
suos dotant parentes: magna-
rum opum hæredes filios scri-
bere, est ansam eis præbere
ut multum, & se cum illis
perdant. Optimæ divitiæ ti-
mor DEI.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

10. Febr.

10. Febr. 4 Id. Febr.

SUPpliciter etiam atque etiam à DEO petes, plane ut tibi ostendat, quibusnam rebus Divinos impediās conatus, quo minus in te perficiat, quæ velit. S. Xaver. apud Tursell. l. 6. c. 16.

Pars magna bonitatis est, velle fieri meliorem; omnia vitia in aperto leviora sunt, & morbi tunc ad sanitatem inclinant, cum se produnt. Omnia mala humanæ mentis tunc perniciosissima esse crede, cum ignorantur. Qui peccare se nescit, nescit emendari.

Desinent vitia, si se sciant quotidie ad iudicium vocari. In te ipsum severi Iudicis partibus fungere.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

11. Febr.

II. Febr. 3. Id. Febr.

Non vult nos DEUS perde-
re, sed periculis erudire,
ut usu docti intelligamus,
quàm infirmæ sint spes no-
stræ, quoties aut nostris viri-
bus, aut præsijs nitimur
humanis. S. *Xaverius libro 2.*
ep: 3.

Crudelis misericordia! læ-
vitie omni inclementior,
cum suæ homo voluntati re-
linquitur, nec pro delictis ca-
stigatur. Desperata est ægri-
sanitas, cujus arbitrio cuncta
indulgentur. DEI benigni-
tas est, si ad se redire compel-
lit adversis.

Abstrahit DEUS fulcrum,
ut casu nostro discamus,
quam fragiliter stet, qui fidit
in homine. Vult ut malo no-
stro discamus.

O Magne Sancte! &c. f. 2.

12. Feb.

12. Febr. Prid. Id Febr.

Concedat per suam clementiam tibi DEUS, benigneque suppeditet vires animi abundantes, ad ea sensibus operibus, affectibus agenda, quæ supremo tempore te fecisse gauderes. S. *Xav. l. 5. ep.*

13.

Nulla est morte melior, curarum arbitra: eam in magnis, eam in parvis consulem habe, quid tum luberet actum, ubi elegans hæc structura corporis in pulverem, unde prodiit, resolvetur

Originarius ille pulvis sæpius mente volutatus omnem nobis vanitatis appetitum eximet, ostendet hic crepundia esse omnia, quæ nunc magnifica credimus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

13. Febr.

13. Febr. Id. Febr.

Iis, qui materiam tibi dant
virtutis; ac præmiorum, in-
gratus non sis; summis præ-
cibus pacem eisdem à Deo &
veniam ora. S. *Xav. l. 3. ep. 5:*

Imbellis est animi injurias
novis ulcisci. Magnus ani-
mus minores conatus temnit.
Putare errorem, putare infirmita-
tem; huic compatere, illi non
succense. Si uti æmuli inimi-
citiâ noveris, benefactorem
dices; qui te persequitur, dat
materiam virtutis, nec tibi, si
advertis, sed sibi nocet; in te
designat ictum, & se vulnerat.

Sed innocens, inquis, pati-
or: hæc ipsa est gaudii mate-
ria si nocens pateris, dolen-
dum foret.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

14. Febr.

14. Febr. 16. Cal. Mart.

Flange te esse in purgatorio tuorum delictorum luentem pœnas. Feliciter plane tecum actum putabis, cui Deus purgatorii ignis cruciatum cum istius vitæ molestis commutârit. *Sânctus Xaver.*
l. I. ep. 7.

Multa meriti supplicia pauca sentimus, felices, si dum tempus est, levibus ingentes pœnis redimamus. Ille censendus reliquis felicior, qui pluribus hic calamitatibus involvitur, pro pluribus sic debitis satisfacit.

O si miseræ piacularibus e flammis animæ sensum audire liceat! dicet illa, omnes orbis cruciatus in suorum comparatione rosas esse. Deleamus hic, quæ possumus.

O Magne sancte! &c. f. 2.

15. Febr.

15. Febr. 15. Cal. Mart.

Magnopere vobis suadeo,
ut sua quisque sensa animi
& pietatis divinitus hausta lit-
teris custodire, & impense
recolere ne gravemini *San-*
ctus Xaverius apud Tursell.
l. 6. c. 13.

Ut manna, quantum indi-
es sufficeret, legere Israël ju-
bebatur, ita populo electo
colligenda fragmenta sunt,
ne tam ipsa pereant quam
ipse: imo & micæ avidâ ma-
nu servandæ, quæ de magni
Principis mensa in cœlestium
rerum meditatione indulgen-
tur.

Nemo omnibus horis sapit,
nec eadem semper cœlo veni-
unt influentiæ. Laudabilis
ea est parsimonia, qua cœlo
accepta lumina in futuros u-
sus recondimus.

O magne Sancte! &c. f. 2.

16. Febr. 14. Cal. Mart.

OMnia incommoda, si DEI
causâ. ut par est, subean-
tur, profectò magna solatia
sunt. S. Xav. l. I. ep. I.

In manu tua est, si velis, fer-
rum in aurum convertere :
hoc Philosophiæ Christianæ
ingenium est, ex adversis eli-
quare prospera, & aureum ex
ferreo sæculum fabricare. Sæ-
pe incommoda non sunt quæ
credis esse.

Detrahenda larva, ne terre-
at : res terrent, quales viden-
tur, visæ quales sunt, non ter-
rent. Quale de rebus formas
judicium, tales sunt. Eandem
regionem unus Patriam, alter
exilium habet, quia diversi-
modé de eadem judicant. In
te stat, ut nihil incommodi
patiatis.

O magne sancte ! Indorum
&c. f. 2.

17. Febr.

17. Febr. 13. Cal. Mart.

Non parum commoveor injuria multorum vitæ usu nobis varie notorum, quos differre video executionem bonarum cogitationum, sanctorumque desideriorum Deo serviendi, quibus impelli se fatentur. *S. Franc. Xav. ep. nov. l. 1. ep. 3.*

Male metuo, ne tempus pia vota differentibus tale superveniat, quo tempore facere, quod decreverant, ardentissime optantes nullaratione poterunt. *idem. ibid.*

Imbecilles animæ! semper ad ictum accinctæ promissa perpetuant. Si vis postea, cur non in præsentis, ut & voluntatis & facti commendationem merearis?

O magne sancte. Indorum Apostole &c. f. 2.

C

18 Febr.

18. Febr. 12. Cal. Mart.

SI nobiles, quales esse debent, fuerint, sine dubio plebem ad illorum exemplum se formaturam expectate. S. Xav. l. I. ep. 3.

Onobilitas, quid es absque virtute? pessima scelerum magistra. Quanto eos alius benignior sors evexit, tanto amplius exemplo, quia latius, nocent. Terrestria hæc numina quidquid agunt, agi posse persuadent.

Mollis educatio raro bonos effecit nobiles; in vestra moderatores manu Reipublicæ salus & discrimen vertitur, ut bonis, pravisque moribus teneros eorum animos imbuitis.

O magne Sancte! Indoruit
Apostol. &c. f. 2.

19 Feb.

19. Febr. 11. Cal. Mart.

Quicumq; sermones hominum extimescunt, mundi verius quàm Christi milites sunt, utpote quos humanus respectus magis moveat, quàm Divinus. *S. Xaver. apud Turfell. l. 6. c. 18.*

Si te hominum opinio movet, mature abstine ab omni opere: quidquid enim agas vel omittas, perinde est, criticum nancisceris. In hominibus non major mentium similitudo, quam frontium. Quid fatigaris? age, quod agi vult DEUS.

Despici meretur à DEO, qui in hujus causa hominem respicit. Deum pone ob oculos, & tramite, non quo invitaris, sed quo procedendum est, procede.

O magne Sancte! &c. f. 2.

C 2

20. Febr.

20. Febr. 10. Cal. Mart:

Hosti permittit Deus, ut eos sollicitet atque divexet, qui timiditate abducti nequaquam in suo conditore confidunt. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Multa ideo timenda sunt minus, quia multum metus afferunt; plerumque, qui plus minatur, minus nocet; canis latrare suetus raro mordet. Pone metum: frangitur hostis imperus, dum in audentem cadit.

Ne Dæmonem timeas, Deum time. Multi & fortes tibi sunt inimici, quos inter esse, nec superari, Divinæ potentia est, non virtutis tuæ. Ubi tibi fidere cæpisti. periisti. Humiliare sub potenti manu Dei

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

21. Febr.

21. Febr. 9. Cal. Mart.

Simus ex iis, qui à mundo,
carne, diabolo injuriose
tractati nostras pariter & DEI
injurias ulcisci in nobismet-
ipsis exoptamus. S. X. v. l. 2.
ep. I.

Sensus, malorum fuere,
heu sæpe grandium instru-
menta, per quæ caro contra
spiritum triumphavit! verte
folium, quibus vicit armis,
ipse vincatur: malum sentiat,
quod intentavit.

Si hostis tulisset opes, ho-
norem, vitam ademisset, non
parceres: & nunc hosti, qui
tibi animam, animæ Deum
rapere intendit, blandieris?
Plectatur, in servitutum redi-
gatur, ut licet nocere velit,
non possit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

C 3

22. Febr.

22. Febr. 8. Cal. Mart.

Sedulam DEO, ut par est, navate operam, ad ejus nutum & voluntatem totos nos usquequaque conformemus. S. Xav. l. 1. ep. 1.

Regula optima DEI voluntas est, quantum ab hac, tantum quisque recedit à bono: cui quidquid conforme, virtus, quidquid difforme, vitium est. Hæc semita ducit ad veram felicitatem: idem cum Deo velle, idem nolle: nec divitias paupertati, nec valetudinem morbo, nec honorem contemptui anteponere.

Cæcus es: cur enim sequi renuis Ducem, à quo falli non potes? Quorsum ergo murmura? Ille placet DEO, cui placet Deus.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

23. Febr.

23. Febr. 7. Cal. Mart.

SI non poteris quod voles,
velis quod poteris S. Franc.

Xav. l. 1. ep. 7.

Vbi thure non licet, farre
litandum est. Si dare nequis
Deo hecatomben, da minuta,
& grandium munificentiam
transcendisti. Centus non à
peculio, sed animo pendet.
Non omnes ad summa nati
sunt; etiam mediocribus of-
ficiis summus Deus honora-
tur. Qui fecit, quod potuit,
plurimum fecit.

Sæpe plura possumus quàm
putemus. Animi defectus est,
quem dicimus potentia. Ten-
ta: quem humeris tuis supe-
riorem credebas laborem, in-
feriorem comperies. Omnia
potes in eo, quite confortat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

C 4

24. Febr

24. Febr. 6. Cal. Mart.

SI accidat, ut in pia, honesta-
que causa vitam ponamus,
næ nos in maximis DEI bene-
ficiis numerabimus. Iphis e-
tiam gratias habebimus, qui
continæ hujus mortis finem,
initiumque beatæ ac sempi-
ternæ vitæ nobis attulerint. S.
Xav. l. 3. ep. 5.

Mors amara est, sed reo sibi
male conscio, & metuenti è
carcere educi ad supplicium;
terribilium terribilissima est,
sed improvido, cui comnea-
tus ad beatam æternitatem
non suppetit.

Magnum homini benefici-
um est, quòd necesse sit mori:
qui mortem accelerat, vitam
aperit, quia dolores omnes fi-
nit, ultra quam mala non ex-
eunt.

O magne Sancte! &c. f. 2.

25. Febr

25. Febr. 5. Cal. Mart.

Singulare Dei donum est, se-
Siplum nosse. S. Xav. l. I. ep.
5.

Ut nulla scientiarum magis
mortalibus necessaria, ita nul-
la captu difficilior, est, notitiâ
sui. Præsumptivum & inscrutabile
est cor hominis Humani hæc
ingenii est perversitas, alios
malle quam seipsum intueri.
Gravis error! aliena solliciti
curamus vulnera, & propriis
contabescimus. Tibi præ a-
liis obligaris.

Quid hæres in cortice?
profundiùs te rimare, intima
in jus & censuram voca: &
quantam abominationem vul-
tus ad speciem compositus
texerit, perhorresces.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

26 Febr.

26. Febr. 4. Cal. Mart.

Est proclivis ad sui tutelam,
& sibi met libenter ignoscit
hominum natura. S. Xav. ap.
Maff lib. 1. ep. 2.

Quam cæcus est mortalium
amor ! nullum ardentius de-
pereunt, quam quem capita-
lissimum habent hostem, quis-
que se ipsum. Credes hoc, si
credis nullum tibi, præter te,
nocere posse.

Turpis error priore pejor !
dum prodesse sibi vult, nocet
homo gravissime. De hono-
re, opibus, voluptate sollici-
tus es ? & hoc est te perdere.
Ut te ames, indulgeo. amare
est bonum velle. utinam ames
te, ut bona tibi velis, quæ ve-
ra sunt !

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

27. Febr

22. Febr. 3. Cal. Mart.

SI spes & cogitationes in uno
DEO defixas habeatis, ita
demum vos aduersus omnia,
quæ accidere possunt vel ani-
mi, vel corporis incommoda
satis armatos, paratosque exi-
stimabo. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Deo adhærere est beatè vi-
vere; reliqua opinione bona
sunt, & nomen quidem com-
mune habent cum veris, sed
natura in illis boni non est. So-
lum illud bonum est, quod
sempiternum, quod neque
crescere potest, neque minui.
hoc extra DEUM quærere po-
tes, invenire non potes.

Huc ergo spes! si volumus,
beati sumus. Deo adhærendo
id assequimur, sine quo licet
mundi Dominus sis miser es
quia bono cares omni.

O magne sancte! Indorum,
&c. f. 7

28. Febr. Prid. Cal. Mart.

SI Deum serio quæris, v am-
que perfectionis tenes, in-
fallibiliter omnia dulcia; sua-
via in iis reperies, in quibus
reipsum studueris subjugare.
S. Xav. ap. P. Martin. in
Nov. die 3.

Vitiato palato amariore
videntur boli, quàm sint, non
crucis & abnegationis vitium
est, quod insuavia censeantur;
tuum est, qui ferre recusas.
Idem onus leviùs, graviùsque
fertur pro diversitate ferentis.

Si rem propius inspicias,
plura perversi pro inferno,
quàm justì pro cœlo patian-
tur. Gravius suos vanitas
premit, quàm jugum Domini
suos. Adeo facilius est sal-
vari, quàm perire.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

29. Febr.

29. Febr. Anno bissext.

Deus vitam nostram alienâ
animi salute posteriorem
habere nos jubet. S. Xav. l. 3.
ep. 5.

Nisi vitam tuam pretiosio-
rem facis, quàm Christus su-
am, non est, cur eam pro ani-
ma ponere subterfugas. Vi-
tam vel pilus, vel levius ali-
quid eripere potest, an non
satius sit eam utilius ponere,
mori, ut anima vivat.

O anima, quàm dilecta es
DEO, quæ illi tam caro con-
stitisti? Et tamen, proh pu-
dor! tam facile venalis fis
diabolo, pro modico, pro mo-
mento! rebellis DEO ad infe-
ros properas!

O magne Sancte! Indorum
Apostole, maxime orbis &c.
f. 2,

I. Mart. Cal. Mart.

SI à tibi commissis diligaris,
sic habeto : fore, ut istorum
animos flectas, quocunque li-
bitum erit. *S. Xav. lib. I. ep. 7.*

Malè obedientia ferro com-
paratur, indulgentius impe-
ranti promptius paretur. Nem-
pe si liberorum more haberi se
senserint, filiorum & illi more
obtemperabunt. Nulla impe-
ria censebuntur dura, quæ
sciuntur à Patre profecta; co-
gitabunt, hoc in pectore nihil
nisi bona posse nasci.

Illud etiam benevolentia
evincit in subditis, ut peccare
caveant, ne offendant, ne amo-
rem, quo tam dulciter fruun-
tur, demereantur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c: f. 2.

2. Mart. 6. Non. Mart.

UNum omnino timeamus,
ne DEUM nempe offenda-
mus: S. Xav. lib. 3. ep. 4.

Quid in orbe magnopere
timeas, non invenio; jactu-
ram opum! at onere carere
optabilius est; ablata gaudia?
sed meliora te expectant in
cœlo; morbum, aut mortem
verum hæc via est ad salutem.
Unicum proin restat quod
metuas, peccatum, cum quo
miserrimus es, etsi omnia
abundent.

Peccatum malitiâ infer-
num superat utut enim pœ-
na illa terribilis sit, mala ta-
men non est. Et tali te malo
quàm facile induis, quod fa-
cile vitare posses.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

3. Mart. 5. Non. Mart.

Mihi persuadeo Crucis Christi Domini amatores vitam exercitam ærumnis beatam ducere. Crucis autem fugam, aut vacuitatem mortis instat putare. *S. Xav. l. I. ep. I.*

Quam diversa sunt Christi & mundi amatorum consilia! hi se beatos credunt, dum nullâ molestiâ exercentur, illi nunquam lætiores, quam cum miseras uberiore proventu patiuntur.

Hæc est spiritûs efficacia, audire novennes parvulos lætius in Crucis, quam matris amplexum convolantes, jocantes inter supplicia, & tortorem, ut gravius sæviat, rogitantes!

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

4. Mart.

4. Mart. 4. Non. Mart.

ADversarius noster quam fractus, ac perturbatus hæreret, cum victum se cerneret ab iis, quos non semel ante vicisset! *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Non unum ascesis Antæum numerat, qui ab hoste victus, terræ allisus, surrexit sublimior: nunquam eum sanctitatis gradum attigisset, nisi profunde aliquando cecidisset.

Hæc laudabilis est vindicta, ut tui quondam victor, nunc victus Victori succumbat, & quam manibus extorserat palmam referat. Non desperat: sæpius miles post vulnera triumphum cecinit. Melior est humilis pœnitens, quam superbus innocens.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

5. Mart.

5. Mart. 3. Non. Mart.

STudioforum Adolescentum complures suas curas omnes ac studia ad Ethnicorum conversionem conferrent, si semel gustassent cœlestis lætitiæ voluptatem, quæ ex ejusmodi laboribus manat. S. Xaver. l. 4. ep. 1.

Magni solatii argumentum debet esse, prodesse aliis. Hoc, qui non latagit, vivit inutile terræ pondus. Amare proximum DEUS jubet: optimus dilectionis character est, animæ benefacere.

Quid curæ nostræ, intendunt? pudet fateri; nugis inanibus insumuntur; ubi labori, qui pro animabus sacratur, proventus respondet fertilissimus.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

6. Mart

6. Mart. Prid. Non. Mart.

Parum refert ab hominibus
judicari, præsertim ab iis
qui prius judicant, quam in-
telligant. S. Xav. ep. nov. l. 1.
ep. 5.

Illæ curanda sunt judicia
quæ te bonum, malumve, fa-
cere possunt. Homo quid de
te dicat, autē surdâ præteris
suo mali alios pede metiun-
tur. nulli ad judicandum
proniores iis, qui severissimo
indigi iudicio.

Sed nec populi iudicio mo-
veri debes: Si passio desit, vox
populi, vox DEI est, ubi hæc
adfuerit, multitudo instar
torrentis est, si in cuius fa-
mam inciderit, rapit omnia,
nec alveo patitur contineri.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c, f. 2.

7. Mart.

7. Mart Non. Mart.

UTinam docti quemadmodum in literas, ita in hanc quoque curam incumberent, ut reddere DEO possent doctrinæ, creditorumque talentorum rationem! *S. Francisc. Xav. l. 1. ep. 5.*

Gravem Domino reddituri sunt rationem, qui talenta quibus plura tam liberaliter acceperunt, nisi lucrum, quod ex eis præstolatur, exhibeant.

Doctrina medium est gloriæ DEI promovendæ utilissimum, pessimè in propriam vel utilitatem vel honorem detorquetur.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

22. Mart.

8. Mart. 8. Id. Mart.

DEUS ad suum obsequium,
& peccatorum fugam satis
auxilii tribuit omnibus. In
eo res vertitur, an recte uta-
mur, an abutamus Divinis be-
neficiis. S. *Xav. l. 3. ep. 4.*

Tot **DEUS** homini salutis
confert media, ut mirum vi-
deri possit aliquem posse peri-
re. In manibus nostris sor-
tes nostræ atræ vel candidæ,
prout eas jacere placuerit.
Nemo **DEUM** incuset: qui
creavit te sine te, non salvabit
te sine te.

Miseranda rerum facies!
inter tot media interimus! si
quis medius inter epulas esu-
riat, quis juvabit; si pharma-
ca nobis vertantur in vene-
num, non est auxilium super.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

9. Mart.

9. Mart. 7. Id. Mart.

Quantumcunque festinent
homines in exequendo,
quod faciendum norunt, vix
fugiant, quin rationem red-
dendam morarum habeant S.
Xuv. ep. nov. l. 1. ep. 3.

Quæ facienda sunt, præstat
cito expedire, ut & curam a-
moveas, & facti conscientiam
læteris. Tarditas pigritiæ
vel filia est, vel parens. Nolle
& cunctari synonyma sunt.
Ea minime differenda, quæ
laudari non possunt nisi per-
acta.

Communi verbo qui cito
dat, bis dat? geminat facti
laudem celer executio. Quo-
ties nocuit distulisse? in pun-
cto sæpe versatur æternitas, &
momento salus æterna negli-
gi potest.

O magne sancte! &c. f. 2.

10. Mart.

10. Mart. 6. Id. Mart.

REputare te convenit, quantum DEO debeas, qui te talento insignis eruditionis locupletavit, non utique ad tuum unius fructum, sed ut multis profis. S. Xav. Ep. nov. lib. 1. ep. 5.

Scientia, quæ nulli prodest, gladius est, vaginâ reconditus. Speculum se credat sapiens, qui collectos in se e cœlo scientiæ radios in alios transmittat. Scientia census multorum est.

Ut verò profit Scientia, virtuti socianda; illa sapientes reddere potest, non laudabiles. Vilius est laurus, si vitiosum caput inambulet. Stultus honor, clarere scientiis & vitiis obscurari.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

11. Mart.

11. Mart. 5. Idus Mart.

Nullum diem rerum Divinarum meditatione, & conscientiae examine vacuum sinas præterire; & quotidie, ecquid in Divino obsequio deliqueris, ecqua in re officio tuo, aut Divinis defueris conatibus, reputa. S. Xaver. apud Turfell. l. 6. c. 16.

Olitorem æmulaberis, quotidie falce instructum areolas invisentem, num quis se stolo extrulerit; quod nisi agat, inobservata crescent lolia, & hortum brevi facient sylvescere.

Quotidie propiores horæ illi accedimus, quâ de momentis singulis à nobis ratio exigerur.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

12. Mart

12. Mart. 4. Id. Mart.

Perfectè exequere, quæ Deo placere noveris, sic profusus, ut fecisse gauderes in momento mortis tuæ, quando sifteris ante DEI tribunal.

S. Xav. l. 5. epist. 14.

Supremum illud momentum affectuum tuorum lydius esto: ama quod probaverit, quod reprobaverit, cave. O punctum terribile, in quo præterita omnia, jucunda æque ac amara merguntur, & futura inchoant nunquam cesatura vel supplicia, vel gaudia!

Male metuitur, quod nostri arbitrii non est. Illud metue, unde mors metuenda redditur, vitam malam. Est DEUS lentus, sed certus vindex.

O magne Sancte. & c. f. 2.

D

13. Mart.

13. Mart. 3. Id. Mart.

Suavius, mihi crede, homini
est in hisce laboribus & ad-
versis versari, quam sine il-
lis pacate, otioseque vivere.

S. Xaver. ep. nov. l. 4. ep. 5.

Miserum judica eum, qui
nunquam fuit miser; **A**erum-
nas pati quam Angelum esse
præstat; ferendo facimus,
quod Angelus nequit, **C**hri-
stum imitamur. Prosperis
gaudere vilia ingenia possunt;
calamitates sub jugum mitte-
re proprium est magnæ men-
tis.

Si transigis absque adversa-
tio vitam, nemo sciet, quid po-
tueris, ne tu ipse quidem; opu-
si quidem est ad notitiam sui
experimento. Nemo vires sua
nisi tentando didicit.

O magne Sancte Indorum
Apostole &c. f. 2.

14. Mart

14. Mart. Prid. Id. Mart.

Ocultæ hostium fraudes
& improbæ pactiones in
medium protractæ vel ipsa
luce protinus evanescent.

S. Xav. ap. Mass. l. 1. ep. 2.

Quantus pudor, fraus dete-
cta! Ut nix solis radios, sic
fraus veritatem ferre non po-
test: utraque diffluit, illa in
lutum, hæc in confusionem.
Nemo diu tutus latuit sce a
tandem panditur, rebusque
repente larva detrahitur.

Noli omni colori credere,
Sicut homines veri sunt, & pi-
eti solum, fictive. Idem est in
virtutibus; quasdam color tin-
git, & species externa fingit,
aliæ veræ sunt, & seipsis con-
stant.

O magne Sarcæ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

15. Mart. Id. Mart.

UTINAM viri pii objectos terrores ac metus, quibus eos dæmon à Divino obsequio deterrere studet, converterent in DEI conditoris sui metum! Id si facerent, DEUS bone! quam jucunde viverent! quantum in virtute procederent?
S. Xav. l. 3. ep. 5.

Montes credis intentioni sanctæ oppositos? tales quidem mentitur dæmon, verum tange, disparebunt, umbratiles fuere. Injurius DEO es, si præter hunc alium timeas.

Timendus DEUS est bonis, timendus malis; his obpœnas meritas, illis nemerentur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

16 Mart.

16. Mart. 17. Cal. Apr.

HAc solet mercede DEus
Dominus noster remunera-
ri eos, qui multis annis per-
severarunt in ejus obsequio,
ut, quanto magis debilitantur
in carne, tanto plus corrobore-
rentur in spiritu. *S. Xaver.*

Nulla hominis liberalitate
patitur se vinci DEus. Cen-
tuplo redit cum fœnore, quid-
quid ei datur, esto & datum,
& dantis voluntas ejus benefi-
cium sit.

Vires atteri, inter benefi-
cia habe; hebetantur quippe
peccati instrumenta. Præstat
servum male haberi, quam
Dominum, corpus, quam ani-
mam.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c f. 2.

D 3

17 Mart.

17 Mart. 16. Cal. Apr.

Quoniam nos ad nutum voluntatemque suam semper paratos esse jubet DEUS, ad eam simul atque apparuerit, nos totos impigre conformemus. *S. Xav. l. I. ep. II.*

Depravata est humana voluntas, maximumque trahit periculum, ne, si ei liceat, quod vult, velit id, quod non licet. Hæc meliore commutanda est, nempe divina: si ingenio pollere liceret. Angelico, beatum duceres, cur voluntate agi Divina renuis?

Si tua in DEI voluntatem transeat, supra Dominium Fortunæ, imo supra naturæ jura positus beatus es.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

18. Mart.

18. Mart. 15. Cal. Apr.

SI qui sui fiducia quidpiam
aggrediuntur, his sæpe par-
va impedimenta molestiora &
difficiliora sunt ad superan-
dum, quàm vel maxima peri-
cula & calamitates. iis, qui sibi
omnino diffisi spem omnem
suam positam habent in DEO
S. Xav. l. 3. Epist. 5.

Minus spei, plus timori dan-
dum fragilitas suadet; mala
quippe bonis ut certiora, ita
sunt abundantiora.

Casus sinistri quotidiani
sunt, & ærumnæ se vel injussæ
agglomerant, unde in his ve-
niet auxilium? ut firmum sit,
non nisi ab Omnipotente ex-
pectari potest.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. *f. 2.*

19. Mart. 14. Cal. Apr.

Christianæ humilitati intentâ curâ studeas velim, eaque potissimum obeas ministeria promptus ac libens, quæ cæteri velut abjecta, & minime speciosa fastidiunt.
S. Xav. ap. Mass. l. 1. ep. 2.

Nulli alta invidabit munia, qui Christianæ demissionis pretium intellexerit; DEUM comitem invenit, qui in vilibus se exercet. Ministrare venit DEUS, & tumidus terræ vermiculus non ministrari sibi solum appetat, sed & velit adorari!

Sine alios in mirabilibus super se, super aliorum capita volare sine, tu humili lætus in scabello, vel scabellum omnium factus, remotior es à ruina.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2. 20.

20 Mart. 13. Cal. Apr.

SI quis existat ab inferis re-
vocatus ad vitam, quidnam
cæteris videatur esse dicturus
perpende. *S. Fr. Xav. l. 3.
Epist. 3.*

O Regio dura, chaos despe-
rationis, in quo nulla spes bo-
ni, & omnis perpetua malis!
Huc sæpe descendamus viven-
tes, ne mortui cogamur. Per
inferos venietur ad superos.
Audi tristem damnati lullum:
O si daretur hora!

O peccator quid cogitas?
Ut omni momento mori po-
tes, ita nullo non momento
damnari potes. Totus infer-
nus cum omni tormentorum
suorum apparatu non distat à
te nisi uno temporis puncto.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

D 5

21. Mart

21. Mart. 12. Cal. Apr.

CUM negotium totum in
manu DEI sit, ac po-
testate nullus relinquitur, ti-
mori aut dubitationi locus.

S. Xav. l. 4. ep. 8.

Quid inani metu consumi-
mur? nullus tibi etiam inter
omnia timenda potest esse ti-
mor, cui DEUS est tutor. Non
vos estis, qui loquimini, vel
qui agitis; mortua estis instru-
menta, per quæ DEUS, quæ
vult, operatur. Huc spem ve-
stram mortales.

Vbi adest Christus, aranea
murus est, ubi abest, murus
fit aranea; arma, muri, nervus
belli, exercitus, sine eo um-
bris hiant imbecilliora, cum eo
his opus non est.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

22. Mart.

22. Mart. II. Cal. Apr.

MAGNUM vos odium capiat
arrogantiæ, & simul ni-
mium teneat desiderium ablo-
lutæ, cumulataque virtutis.
S. Xav. l. 3. ep. 5.

Decempeda Sanctitatis est
vera animi demissio, virtus
à plerisque neglecta, adeo ta-
men necessaria, ut nulla virtus
sit sine illa, nulla non cum illa.
Qui humilitate deficit, fan-
ctitate non proficit.

Contempta virtus magnes,
& illex Divinitatis. Illi DEum
inesse credam, qui defuerit si-
bi; non quidquid magnum,
continuo bonum est, sæpe il-
laudabile, raro securum. Jus
certæ bonitatis & securita-
tatis sibi Humilitas vendi-
cat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

D 6

23 Mart.

23. Mart. 10. Cal. April.

IN Deo spes omnes & vires
tuas locatas habeas, ac nullo
modo committas, ut tali ac
tanto defensore ac Patrono
timere, aut de victoria dubi-
tare videaris. *S. Xav. l. 3.*
ep. 5.

Nemo in orbe miserior est
eo, qui spem amisit, neque
necessitas ulli major ingruit,
quàm cui fiducia nulla suppe-
tit: Omnia in te unum con-
fluant mala, æther in te simul
& orcus bella moveat, semper
boni tibi restabit aliquid, si
spem non abjicis.

Leva oculos, si maris flu-
ctibus obrutus, nauclero te
credis: cur his, quos quæris
agitatus fluctibus DEO diffi-
dis, an virtus illi major, an cha-
ritas in te potior,

O Magne Sancte! &c. f. 2.

24. Mart. 9. Cal. Apr.

Vis est pene dixerim ineluctabilis, qua in præceptis protruduntur, cum ad lucripellaciam, ad prædæ opportunitatem, ad famem cupiditatis præfenti gustu irritatæ torrens superne ingruens exempli, & consuetudinis incubuerit.

S. Xav. ep. nov. l. 3. ep.

II.

Ubi thesaurus, ibi cor, adeò ineluctabiliter affixum, ut abstrahi nullis machinis possit; ut accipiat, quidquid grande est, videtur modicum: ut det, aut restituat, quidquid modicum, videtur immensum.

Quod DEUS orbis utilitati creavit aurum, avaro transit incensum calamitatis.

O magne Sancte ! Indorum Apostole &c, f. 2.

D 7

25. Mart.

25. Mart. 8. Cal. Apr.

OMnia pericula atque incommoda Christi Domini nostri causa suscepta thesauri sunt cœlestibus solatiis referatissimi. *S. Xav. l. 2. ep. 6.*

Pars magna felicitatis est, posse pati: si vita hæc careret adversis, optimo, quod habet, destitueretur, patientiæ merito. Huic fundamento innititur virtus, languet sine adversario generositas, & sine molestiis, deficit animi fortitudo.

Inferre injuriam vilissimus potest, ferre non nisi magnanimus. Nemo magnus evadit nisi tolerando. Pluris facio hostem ferre, quàm aggredi, quàm sternere.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

26, Mart.

26. Mart. 7. Cal. Apr.

DEUS pro sua providentia
tantos terrores, ærumnas,
pericula ab hostibus opponi
eo videlicet finit, ut nostros
spiritus frangat, animos de-
mittat, nosque ad submissio-
nem animi, humilitatemque
erudiat. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Genus victoriæ præstantis-
simum est se vincere, ubi idem
victor & victus, arena est, &
prælium. Principes alienâ
manu victores fiunt, seipsum
vincere est opus virtutis pro-
priæ.

Multum in hoc debemus
incommodis, quæ eodem qua-
si conjuncti fœdere auxilio
sunt ad humilitatem; plus no-
bis boni una facit adversitas,
quàm omnes suis favoribus a-
mici.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

27. Mart. 6. Cal. Apr.

PRivatæ objurgationes in privato adhibendæ sunt, & quidem plurima humanitate aspersæ. S. Xav. ap. Mass. l. I. ep. I.

Nisi molli manu tractentur vulnera, non coalescunt, exulceranda, si durius perfricentur. Pharmacopæam subamarae ibi potiones vel miscentur saccharo, vel auro illinuntur, ne deterreant; correctio si blanda sit, suavius accipitur, & curat efficacius. Quid vis crimen majori crimine persanare?

Quid plus pharmaci velis adhibere, quàm sit necesse? quem verbum curat, cur damnetur ad verbera? Vide, qui tua velis delicta castigare?

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

28, Mart.

28. Mart. 5. Cal. Apr.

CAvete, ne quam vestri fiduciam habeatis. S. Xav. l. 3

ep. 5.

Cum gravi nobis agendum est hoste: sine cautela perditum sumus; major viribus, major & numero; totus enim in nos orcus conspirat. Quis evadet? Succumbet, quisquis suo hic ingenio, viribus, virtuteque recumbit. In omne proni scelus proruemus, nisi Divinæ antidoto gratiæ à lapsu revoce-
mur.

O quot obscuratæ sunt stellæ, quot non columnæ ceciderunt! qui nimium præfidentes pericula tentaverunt. Justissima hæc DEI pœna est, ut, qui volare volunt, ambulare dediscant.

O magne Sancte. Indorum Apostole &c. f. 2.

29. Mart.

29. Mart. 4. Cal. Apr.

Solliciti semper atque anxii nulla neque intus solatia inveniunt, nec foris.

S. Franc. Xav. l. 3. ep. 5.

Vetus hæc tenebrarum principis est impostura: tenebras pie vivere volentium mentibus affundere, ut in umbra tutius lateat, & piscetur in turbido felicius. Apage cum his umbris; atræ nubes nil boni coquunt: si removeri pateris siparium, ridebis terriculamenta, ad quæ trepidabas.

DEI Filius nec quod metuat, habet, nec quod tristetur; quidquid animo malaciam, cordi quietem tollit, inimicum est, fraus est veteratoris. Plicas, tricasque mille oggerit, ut à melioribus animum avocet. O magne &c. f. 2.

30. Mart.

30. Mart. 3. Cal. April.

Iterum à te peto, quæsoque
per DEum, ut exemplo po-
pulum excites ad Pietatem.
S. Xav. l. 4. ep. 5.

Quàm enorme foret scelus
primos aquarum fontes, unde
bibunt universi, veneno cor-
rumpere! par malum creat,
qui norma factus gregis sibi
subditi, desinendo agere bene,
suos docet male agere.

Magnum Præsides gestant
onus, unum commune aliis
quod de se, alterum sibi pro-
prium, quod & de iis redditu-
ri sint rationem, quos exem-
plo sequiore in pejus inclina-
runt. Si malus es, solus esto;
si male agis, quid fieri possit,
ostendis, quod salubrius igno-
rassent cives.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

31 Mart.

31. Mart. Prid. Cal. Apr.

SI intimam animi submissio-
nem factis & vita declarabi-
tis, omnemque existimatio-
nis vestræ curam Deo permit-
tetis, is luapte natura sponte
existimationem vobis, autho-
ritatemque apud homines
conciliabit: *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Nunquam diu virtus latuit,
lucem, quam fugit, tegere
nunquam ex toto potest: inde
fit, ut qui sibi vilis, ab aliis
pariter vult haberi vilissimus,
maxime gloriosus fiat, ut nul-
la certior sit ad honores via,
quam honores fugere.

Illum DEUS præ cæteris ho-
noratum cupit, quem per ja-
cturam æstimationis terrenæ
idoneum reddit gloriæ cœ-
lestis.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

1. April.

1. Apr. Cal. Apr.

Invidiam & tantum non culpam furto usus publicus detrahit: dum vix dubitatur fieri non male, quod impune fit. Ubique semper rapitur, congeritur, aufertur; semel captum, nunquam redditur.

S. Xaver. ep. nov. l. 3. ep. 11.

Quod solazium, si quantum tibi arca crescit, tantum decrescit spes æternorum? Negotiator insane? sicine pro hoc lucro, divitiæ, quas nec tinea nec ærugo demolitur, stant venales?

Non judica te ditari, si plus opes, quam probitas accrescant. Semper animæ, quam nummi dignior debet esse cura.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

2. Apr.

2. Apr. 4. Non. Apr.

IN uniuersum te cunctis mitem, iucundum, affabilem præbeas, ut eâ comitate illecti omnes tibi pectorum suorum latebras ac recessus aperiant.
S. Xaver. ap. Mass. l. i. ep. 2.

Clavis ferrea pectus non aperit; nec soli nisi sereniùs arridenti intimos recessus flores explicant: minùs tibi cordium aditus patere sinent homines; nisi amœno, affabili, & amanti.

Torua severitas avertit animos; quem oderint, quomodo ei sua prodant? mille plieis, tricisque pluribus sepe liet, ne vel rima tibi ad ea pateat, quæ scire aues, vitam, fortunas tollere potes vel invito, non secreta.

O magne Sancte! &c. f. 2.

3. April.

3. Apr. 3. Non. April.

Allidua incuria, ac virtutis
remissio perfectam vitam
sensim labefactat. S. Xav. l.
3. epist. 5.

Grave malum & incurabi-
le, quod non sentitur & nocet
neglectus, quia occultus ho-
stis, gravius sævit. Vehemens
morbi genus curaveris citius,
quàm quos tabes intus hec-
tica sine sensu depascitur.

Minima, si sapias, spiritus
detrimenta non minimi habe.
Nihil est parvum, quod ani-
mæ nocet. Quid interest Ce-
te, an tenuis remora navim à
littore remorentur? In scho-
la virtutis nihil est parvum,
quod juvat ad profectum; vel
ab eodem removet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c f. 2.

4. April.

4. Apr. Prid. Non. Apr.

Periculum est, ne ipsi pereant, dum alios servare student, qui magnitudine animi, & DEI fiduciâ non excellunt.

S. Xav. l. 4. ep. 2.

Non minoribus objicitur fluctibus, qui le populo, ac qui mari miscet, & ille præ hoc periculosius, quia non corporis sed animæ periculum subit. Magna utrobique opus peritiâ: ibi majori, ubi pretiosior merces discrimen subit.

Juvare qui vult homines, supra homines esse debet, nec vulnere obnoxius, nec ulli periculo. Ut inter ignes non ardeat, inter aquas non tingatur, sordes inter medius tantum parum ac solaris radius facis trahat.

O magne Sancte! &c. f. 2.

5. Apr.

5. April. Non. April.

Patitur Deus animos no-
stros sæpe parvis incommo-
dis, ac periculis sollicitari,
nè nobis ipsi fidentes optimi
Parentis negligamus auxilium.
S. Xav. lib. 3. ep. 5.

Privata Pater filium in um-
bra exercet, ut graviore aptet
ad conflictus, jubetque virtu-
tis rudimentum dare, quam
in arena olim sit exhibiturus.
Ita DEUS levioribus nos exer-
cet malis, non ut periculum fa-
ciat, sed ut erudiat.

Ut territus ad ulnas Matris
confugiat puer, innatus per-
suadet amor: te discrimini col-
luctantem ad DEI brachium
convolare fides impellat. Aget
ille Patrem, si tu filii noveris
implere officium.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

E

6. April.

6. Apr. 8. Id. Apr.

A Donis, muneribusque (frivola quædam excipio, quæ si recuses, largitor contemni se putet) omnino abstinebis. S. Xav. ap. Mass. l. 1. ep. 2.

Infamis Magistratus ! ubi Justitiæ bilanx in eum pendet, qui plus perdit. Nec miruunt crimen tituli, qui quærentur, ut injustitiæ fucus illinatur. Benevolentia, gratitudo, congiarium, honorarium pulchra nomina, res turpissima, iniquæ sunt extorsiones. Philosophi axioma fuit: Nemo dat, quod non habet, nunc nemo dat quod habet, nisi accipiat, quod non habet.

Conductus es publico servus, publico, ut singulis servias, ære, quod accipis, obligatus.

O Magne &c. f. 2. 7. Apr.

7. April. 7. Id. April.

Quæ dicuntur dicentis pietate, submissione animi, modestia commendentur. S. Xav. l. 4. epist. 3.

Qui bona suadet, & mala agit, seipsum condemnat, aliter Instructor sui Judex factus. Ponderus ab altiori imprimat terræ sui vestigium profundius. Magna de Magistri spiritu opinio cor tyronis altius subit.

Efficacissima ad persuadendum humilitas est. Vox modesta intrat pectus profundius, operatur efficacius; quod nequit rationum vi efficere, promeretur. O Sancta demissio, quæ non facis, dum non te, sed Christum prædicas.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

E 2

8. Apr.

8. Apr. 6. Id. Apr.

DEUS roborat eos præsertim,
qui seiplos in rerum etiam
abjectarum tractatione egre-
gie vincunt. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Magna nobis est gloriæ op-
portunitas. Triumphum agi-
mus, quoties volumus; nec
materia vincendi deest, nec
potestas. Domestica sunt bel-
la, nos vincendi sumus. Cave
huic inimico cedere, qui si ju-
gum excusserit, tyrannum ex-
perieris.

Nihil ad felicitatem confe-
ret, si foris pax, intus bellum,
extra te silentium, intra te sit
tumultus passionum. Ut in-
ter tot miserias desinas esse
miser, animi affectus capti-
vandi sunt sub jugum ratio-
nis.

† O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

9. Apr.

9. April. 5. Id. April.

ORo te Frater charissime, ne ad communis, urbanæque vitæ consuetudinem delabaris; neve singularem quandam, remotamque à tuo Instituto rationem sequaris.

S. Xav. l. 4. ep. 3.

Qui hominum moribus conformari petit, ad horas mutabilis sit necesse; omni sciat vento vela vertere, omnium opinionum servus, toties mutare debet obsequium, quoties novus ventus afflaverit. Talis si sis, in theatro tibi locum quære, non in asceterio; ille præ isto Protheos locus decet.

Humanæ sapientiæ regulis inhærere, est errare. Immobile nitere, ut de firmitate sis securus.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

E 3

10. Apr.

10. April. 4. Id. April.

Opto ac spero DEum intimo in animam tuam afflatu inspirationis suæ persuasurum tibi penitus: nulla te re majorem inire à se gratiam posse, plusque ad luum obsequium, laudemque conferre, quàm ejus amore abnegando tuam propriam voluntatem. S. *Xav. epist. nov. l. 3. ep. 13.*

Mors propriæ voluntatis fons est sinceræ voluptatis. Minus tibi omnes conjunctim dæmones nocere queunt, quàm sola voluntas.

Quidquid fit propria voluntate, quantumvis videatur bonum, vitiatum est, tantoque minus placet Numini, quanto plus admixtum propriæ voluntatis habet.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c, f. 2.

11. April.

11. Apr. 3. Id. Apr.

CRedas mihi, tibi que persuadeas velim, nihil esset tutius, atque ab omni errore remotius, quam semper optare tibi ab aliis imperari, & imperantibus ex animo obtemperare. *S. Xav. l. 2. ep. I.*

Omnis inquietis cardo est, vel quia sumus, quod non volumus, vel quia volumus, quod non sumus. Clarius dicam: deest, quod cupimus, adest, quod odimus; hæc sunt elementa doloris, quibus animi demissione nihil medetur certius.

Quàm libera est ad parendum voluntas, tam quoque arbitrii tui est dolere. Remedium omnis calamitatis est velle fieri, quod cupis resque evenire, ut optas.

O magne Sancte! & c. f. 2.

E 4

12. Aprilis

12. Apr. Prid. Id. Apr.

SI cum irato & flagrante cupiditate vindictæ res tibi fuerit, blanda oratione, quasi aliud agens, mulcebis hominem. *S. Xav. ap. Mass. l. 1. ep. 2.*

Durum commissum duro vel ignes excitat, vel partium ruinam. Non est magnus animus, quem tangit injuria. Aut potentior te, aut imbecilior lacessit. Si iste: parce illi, si alter: tibi. Suprema pars mundi omni tumultu caret: inferiora tempestatibus obnoxia.

Impetus in molli frangitur & vires perdit. Non est feritas adeò barbara & immitis, quam suavitas non emolliat.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

13. April.

13. April. Id. April.

Consuetudo vitiorum diu-
turna corrumpit, depra-
vatque naturam. *S. Xaver. l.*
3. ep. 5.

Consuetudo partem in u-
tramque vim maximam exer-
cet, prava in pravis tanto po-
tentior, quanto pronius eo
natura propendet. Desinit
esse remedio locus, ubi quæ
fuerunt vitia, in mores eunt;
omnia alia citius, quam hæc
exueris. Quod alte jactum
est, levi manu non eruitur.
Consuetudo si tempore vires
acceperit, imperium sibi ar-
rogat, & legem facit.

Cave his te pedicis implica-
re, quas ubi summe volueris
exuere, non valebis.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

E 5

14. Apr

14. Apr. 18. Cal. Maji.

NEminem contempnas, ne-
mini te anteponas, sed om-
nibus præbeas exemplum,
quemadmodum parere oportet.
S. Xav. l. 4. ep. 3.

Quidquid elationis videtur
argumentum, philautiam pu-
ta. Si seposito affectu eodem
te ac alios oculo inspicias, ob-
quæ te postponas omnibus,
multa, ut præponas, reperies
nihil. Quem despicias, is Dei
oculis te forte pretiosior vir-
tutem tegit; fors multis te
gradibus in cælo antecedit.

Nemo sine periculo con-
temnitur, licet ultimo te præ-
feras optimo prætulisti, Chri-
stus enim factus est novissi-
mus virorum.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

15. April.

15. April. 17. Cal. Maji.

DEt utinam Dominus noster, ut penitus in animo tuo sentias, ac simul factis exequaris, quidquid ipso in momento mortis tuæ gauderes à te factum. *S. Xav. Ep. nov. l. 4. ep. 2.*

O magna cogitatio! quantas in omni hominum genere mutationes facis! hæc egenum è potente, servum è Domino, è malo denique bonum facit. Utinam vita nostra sit perpetua mortis meditatio.

Necessaria hæc est cogitatio; incipimus quippe mori dum incipimus nasci; vitæ hujus principium, est pariter mortis exordium. O! nos factuos, si ita nos prætereat vita, ut nec vivere discamus, nec sciamus nos mori!

O magne Sancte! &c. f. 2.

16. April

16. Apr. 16. Cal. Maij.

EGo verò sic censeo, qui in
perpetuis vitæ periculis u-
nius DEI causa versantur, his
breui vitam acerbam fore sic,
ut mori expetant, ut cum Deo
vivant. *S. Xav. l. 3. Ep. 4.*

Vulgus bonorum optimum
vitam credit, fallitur; si non
bene vivis, maximum malo-
rum vita est. Vita quid habet
boni? nihil in vita miserius
ipsa vita, ut vere nihil aliud sit
vivere, quàm torqueri.

Ille diuturnam petit vitam,
vel qui sibi male conscius pœ-
nam timet, vel qui atheus cœ-
lum negat. Nullum amanti
DEum gravius est supplicium
vita, quæ à summi boni pos-
sessione arcet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

17. Apr.

17. Apr. 15. Cal. Maji.

In animum induco meum, vos
in vestris animis tot semper
vitia animadvertere, quæ re-
prehendatis, ut magnum vos
capiat odium arrogantia, &
simul summum teneat deside-
rium absolutæ, cumulatæque
virtutis. *S. Xav. l. 4. ep. 5.*

Nullus est tam exactus, in
quo non plus desit, quàm ad-
sit sanctitatis. Quod adest,
modicum est, si infinitæ san-
ctitati comparetur, quæ ab-
est. Nulli hæctenus vixêre ta-
les, in quibus nihil ipsa desi-
deraret integritas.

Si æqui Judices simus, sem-
per in nobis, quod plectamus,
erit; nullus nempe hortus si-
ne lolio, nec liber sine men-
do; ità nemo sine vitio.

O magne Sancte! &c. f. 2.

18. April. 14. Cal. Maji.

Quàm beatum est vivere
quotidie moriendo, no-
strasque frangendo voluntates
S. Xav. l. 1. ep. 1.

Si tuis obedias cupiditati-
bus, heu tibi quot mala nu-
meras! si nemo duobus Do-
minis, quomodo tu potes
servire tot tyrannis? quot e-
nim vitia, quot affectus, tot
Dominos colis. Vita ista
mors est longa. Præstat se-
mel generose, quàm semper
mori.

O quàm hoc pacto beatus
es, quàm es gloriosus, toti u-
niverso imperas, times nemi-
nem, speras nihil, odis nul-
lum, nihil appetis, habes o-
mnia. Vince te ipsum, & ho-
stes omnes confecisti.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

19. Apr.

19.
T
filiis
lere
mult
S. X
A
cur
nem
spera
suffi
ægr
eme
Plu
hod
cum
um
cant
de v
nita
fti.
C
Apo

19. Apr. 13. Cal. Maji.

TAlem te tuis præbeas, qualem bonus Pater improbis filiis, ut nunquam eis consilere desinas, quamvis cernas multis eos vitiis coopertos.

S. Xav. l. 1. ep. 7.

A Egrum medicus non odit, cur tu male affecto afflictionem cumulas? Nemo pro desperato habendus; momentum sufficit ad sanitatem. Vna ægri tui voluntas satis est ad emendationem.

Plurima emendat dies. Quod hodie non profuit pharmacum, iteratum proderit. DEum æmulare: quoties te peccantem amanter tulit? Ostende in ægro peritiam, & illi sanitatem, tibi famam conciliasti.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

20. April.

20. April. 12. Cal. Maji.

IN aliorum curationem ita incumbas, ut interea tuæ ipsius perfectioni ac saluti quam diligentissime consulas. *S. Xaverius ap. Mass. l. 1. ep. 2.*

Tua tibi anima ante alias concredita est, pretiosum depositum! quod è manibus nostris reperetur. Quis prudens proximi thesauro fidelius invigilat, quam suo? Ut alios ames, odisse te necesse non est, nec obesse, ut aliis beneficias.

Domum te revoca, Judicem indue, acta, dictaque tuæ severam voca in censuram; nihil minue, singula ut res fert, inspice, & augur esse aures, quia multa comperies, quæ medici manum expectent.

O magne! &c. f. 2.

21. April. II. Cal. Maji.

Bona de nobis hominum opinio nonnullis interiorem illam animi submissionem quasi per præstigias intervertit.

S. Xav. l. 3. ep. 5.

Cur aliis plus credis, quàm tibi? alii te laudibus celebrant, tu plura vituperio digna in te latere scis; cur illis citiùs quàm tumet tibi fidem adhibes? Ità ne tibi viluisti? Si encomia talem te facerent, qualem dicunt, quærendi undique forent panegyristæ.

Conscientiam tuam testem adhibe, qui maximè incorruptus est: quid illa de te sentiat, quære, & quàm inanis, quàmque vacua laus tua sit, clarissime apparebit.

O magne sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

22. Apr.

22. Apr. 10. Cal. Maji.

Non est alius fructus animi
major in hac ærumnosa
vita, quàm vivere in magnis
moriendi periculis, quorum
adeundorum unica & vera
causa fuerit solius Dei amor.

S. Xaver. ep. nov. l. 4. ep. 5.

Occidi voluptas est amœ-
nissima, quam homo unquam
potest experiri. Quomodo?
si vis, dicam. Multum, imo
totum interest, qui res acci-
pantur. Non persecutio gra-
vis est, sed inique ferentes fa-
ciunt gravem.

Spes mercedis sudorem sic-
cat operatio, & Dei memo-
ria ærumnis nequeat tollere a-
matorem? Ubi amatur, ibi
non laboratur. Amor nomen
difficultatis erubescit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

23. Apr.

23. Apr. 9. Cal. Maji.

EA vis est obedientiæ, ut facile ea quoque efficiat, quæ difficilia videntur. S. Xav. l. 3. ep. 4.

Beatitudinis, quam in hac vita consequi licet, pars est non postrema, quæ placita sunt Deo agere semper; una hoc præstat obedientia; hujus cultu ad eam ascendimus sublimitatem, quæ DEO propria est, non posse errare. Quantum hoc homini beneficium!

Nec ratiocinio, nec providentiâ obediens eget, certus est ita agere, ut melius non possit. Nihil tibi evenire periculi potest, quàm si parere volis, & tē Divinæ dispositioni subtrahas.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

24. Apr.

24. Apr. 8. Cal. Maji.

EXemplum omnium virtutum civitati te propones, si moderatio in te, & Christiana enitebit humilitas. S. Xav. l. I. epist. 7.

Grandis machina est civitatis gubernatio; ei movendæ nulla trochlea aptior est, exemplo. Plerumque plus proficit moderari impotentem animi affectum, quàm si mille cathedris conspicuus virtutem doceas; animorum dioptra sunt exempla, indè quàm mens alta sit, cognoscitur.

Vobis, qui populum eruditus, velamen vitii nullum est; ante civitatis totius oculos nudi estis, digitoque passim monstramini: Ecce virtutis, inquit, præcones.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

25. Apr.

25. April. 7. Cal. Maji.

Primum & antiquissimum
tibi sit Dei obsequium, &
animi tui cultus. Ex hisce
fontibus cætera ad proximo-
rum utilitatem longe proma-
nabunt. *S. Xav. ap. Mass. l.*
1. ep. 2.

Improvidus miles, qui æ-
ger & invalidus hostium se
cuneo medium miscet; magis
imprudens, qui sibi parum
constans aliis opitulari parat.
Obfirmandum virtute prius
est pectus, quàm vicinorum
debellaturus vitia te arenæ
committas.

Ars artium est regimen ani-
marum. Conjungere Deo ze-
lotes quàm arctissime: plus
cum eo, quàm cum proximo
age; plus etenim ille, quàm tu,
agit in homine.

O magne Sancte! &c. f. 2,

2. Apr.

26. Apr. 6. Cal. Maij.

CUM persuasum nobis sit, res omnes Dei nutu auxilioque regi & gubernari, Divino præsidio tecti nihil habent, quod metuant, nisi hoc unum, ne ipsum offendant Deum. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Deum fac amicum habe; res hæc difficilis non est, & age quod vis; nihil non ad votum succedit, in omni eventu beatus.

Infinita bonitas velle tibi nequit, nisi bonum, & cui habes, quod inideas, si omnia, si semper, tibi eveniant bona? Vide, quàm ex facili beatus sis: Deum non offende; hoc tibi propitio mortalium felicissimus, offenso miserimus es, quidquid præter Deum adfit, vel absit.

O magne Sancte! &c. f. 2.

27. Apr.

27. Apr. 5. Cal. Maji.

Qui vitam & ætatem uni-
versam exantlandis DEI
causa laboribus maximis im-
penderunt, ii referunt ple-
nam victoriam de suo cor-
pore spiritui rebelli. S.
Xav. l. 5. ep. 6.

Crudele corpus inter &
spiritum intercedit bellum,
nec pax speranda ulla, nulla
pars palmam cedit, nisi co-
acta. Væ corpori, si causæ ju-
stitiam belli eventus comite-
tur! patietur & in servitatem
edigetur.

Nulli promptius obedit
corpus, quam qui DEI legibus
exactius obedit; ut mens Deo,
ta menti caro subjicitur. Fo-
randa hæc non est; honestum
nim ei fit vile, cui corpus ni-
hilis charum est.

O magne Sancte! &c. f. 2.

28. Apr.

28. Apr. 4. Cal. Maji.

Auditores comiter à vitiis
& erroribus, in quibus
versantur, revocandi sunt,
sed identidem intenta Divi-
na severitate atque Justitia
territandi duri homines atque
pervicaces: contraque respi-
scentes DEI clementia & mi-
sericordia proposita erigendi,
recreandique. S. Xav. vita
l. 6. c. 13.

Èxtrema semper periculo-
sa: præfidere in misericordi-
am, & desperare ob justitiam.
Quid pejus sit, quis definiat?

Ponendus in æquilibrio est
animus, ut vindictam metuat
sed speret in benignitatem, ne
hac abusus, illam incurrat, ve-
reus in illam, hac fiat indi-
gnus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

29. Apri

29. April. 3. Cal. Maji.

O Bsecro vos, ut vero, germanoque amore vos inter vos complectamini; neque illam offensionem animorum exoriri aliquando sinatis. S. Xav. l. 3. ep. 5.

Sociale DEUS hominem animal creavit, quæ animantibus, in sui tutelam arma in cornibus, veneno, unguibus edit, negavit homini; cur à natura recedimus? Non homines sunt, qui minùs humane cum proximis agunt.

Ridenda sæpe dissidii causa. Perna dirimit amicitiam. Non causa, sed opinio causæ illa ferit incautis, quodque naturæ in morsum facilis, viam est, proximo appingius, tanquam provocanti.

O magne Sancte! Indorum postole, &c. f. 2.

F

30. April.

30. April. Prid. Cal. Maji.

Nulla locorum spatia ob-
stant obedientiæ. S. Xav.

l. 2. ep. 4.

Inertia terræ pondera tro-
chleis egent, ut loco move-
antur: trunci terræ adeò per-
tinaciter adnati sunt, ut avel-
li sine vi non possint, obedi-
entis animus quia nullas in
terra radices agit, nutu amo-
vibilis est.

Pudeat ab ultima hominum
sorte ingenuum vinci. Mili-
tes ad classicum alpes, maria
superant, & pro cælo pugna-
turus ad Numinis imperium
moras trahat! Obedientia
virtutem probat & expolit.
Præstat unum veræ obedi-
entiæ actum exercere, quam
sexcenta patrare miracula.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

1. Mai.

1. Maji. Cal. Maji.

Qui spem habent in DEO
Extra mortis periculum,
nultum differunt ab iis, qui
DEI præsidio freti Divinæ
gratiæ causâ sponte capitis
discrimen subeunt. S. Xav.
ib. 3. ep. 4.

Ut præsentia diffitis magis
errent pericula, sic illustrior
est virtus, in perditis spem
non perdere. Hic Rhodus,
hic saltus.

Sperare placido mari vel
in bellis audent animæ in
periculis non fluctuare animo
non sciunt, qui spes suas in
immobili statuerunt, quibus
solidus est mentis, quam sensus.
Spes hæc vitâ potior, rem
mundi omnem non ægre di-
miserit, cui spes melioris in
celo adipiscendæ certa est.

O magne &c. f. 2.

F 2

2. Maji

2. Maji. 6. Non. Maji.

PAupertas nemini dedecori
est. *S. Xav. l. 3. c. 5.*

Non quod possidemus, sed
quod in votis est, delectat:
ià non quod deest, affligit,
sed quod concupiscimus. A E-
que beatus est, qui cum nihil
habet, cupit nihil, quàm qui
habet omnia, quæ cupit.

Quantumvis plura dives
habeat, eget tamen pluribus,
neque delunt ei pauciora plu-
rimis. Diviti deest, quidquid
cupit, id est, quidquid non
habet, pauperi solum id, quo
extreme eget; ille indiget,
unde alat omnia vitia, iste so-
lum unde sustentet vitam.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

3. Maji. Apol

3. Maji. 5. Non. Maji.

SUMMâ profecto prudentiâ
opus est, nè quid offendas
in hoc læculo nequam. Lon-
gèque prospiciendi adversi
rerum, qui geruntur, even-
tus. Adversarius namque
diabolus non cessat, sed cir-
cumit quærens quem devoret.

S. Xav. l. 4. epist. 3.

Malis, plusquam spinis ro-
sa, involvimur, ubique hostes
latent in insidiis; Pericula
non observata numquam sunt
sine periculis: ille paucissimis
obnoxius, qui maxime cautus
est.

Time cum arriserit gratia,
time cum abierit, time cum
denuo revertatur. Etiam
cum nihil tibi conscius es, ti-
me.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

F 3

4. Maji.

4. Maji. 4. Non. Maji.

EXtra DEUM omnes alios
metus, pericula, labores,
quæ tam formidolose amici
intentant mei, non facio flocci,
& securus rideo. S. Xav.
Ep. Nov. lib. 4. ep. 7.

Levi non semel terremur
umbra? vel ætate, vel moribus
parvuli sunt, qui terriculamentis
aguntur. Extra mala gratiæ
nullum time. Quidquid animæ
non minatur perniciem, malum
non est, nec tibi plusquam
spectra ruri posita volucribus
nocent.

Metus consuetum est
superbis supplicium; ad DEI
Justitiam pertinet, ut qui
vane & absque ratione in
iis gloriatur, quæ gloriam
non merentur, vanè, & absque
ratione formidet ea, quæ
metûs vacua sunt.

O magne! &c. f. 2. 5. Maji-

5. Maj. 3, Non. Maji.

IN delectu negotiorum habendo illud vitabis in primis, ne quorum fructus ad unum vel paucos pertinet, anteponas iis, quæ plures, vel etiam universos attingunt, sed quo latius quidque, eo potius & antiquius tibi sit. S. Xav. lib.

I. ep. 2.

Non multum à te petitur, ut sis optimus, tantum imitare pessimum, hoc est, hominem avarum ex alieno ditescentem. Fac tantum boni omnibus, ut tibi thesaurum gratiæ cumules, quantum ille rapere curat ab omnibus, ut pecuniam accumularet.

Laudabilis est avaritia, paucis lucris non esse contentum. Dum tempus & vires suppetunt, quam plurima operemur.

O magne &c. f. 2.

6.

6. Maj. Prid. Non. Maji.

Laboris patientia non modo imperitos, idiotasque ad notitiam DEI, atque ad virtutem informat, sed etiam reliquorum animos cum tacito quodam plausu, atque approbatione conciliat. *S. Xav. apud Mass. l. 1. ep. 2.*

Flamma nutritur oleo, generosus animus labore. Hunc si non recuses, parum est; etiam posce, beatiorem te credens, si copiosior affluerit.

Cessare ante tempus ignaviae est. Quod primus non potuit sudor, emolliet secundus; nec arbor uno scinditur, nec ferrum formatur ictu.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c, f. 2.

7. Maji,

7. Maji. Non. Maji.

Discrimina adita ad eundis
leviora censenda sunt. S.
Xav. l. 3. ep. 5.

Ex præteritis sume auguri-
um futuri ; tulisti illa , pote-
ris iisdem humeris & ista.
Plus vexamur timoribus ,
quàm malis , opinione , quàm
re , unde fit , ut dum ante ne-
cessitatem angimur , ultra ne-
cessitatem affligamur. Mala
semel nos premunt , timor af-
fidue.

Meticulosus multa credit
parum audet. Metus est fal-
sissimus rerum dimensor: plu-
ra facit mala & majora , quàm
sint , imo plura mentitur
quàm esse possint. Suffici-
t diei malitia sua , non accersa-
mus mala , priusquam veni-
ant.

O magne sancte ! &c. f. 2.

F 5

8. Maji.

8. Maji. 8. Id. Maj.

PRæstat paucos esse socios,
& frugi, quam multos, &
nequam. S. Xav. lib. 4. ep. 4.

Majori usui sunt decem e-
gregii, quam mille vulgares.
Id. apud Trinkell. die 12.

Multitudo ignava pondus
est, non subsidium, plus offi-
cit negotiis, quam ea promo-
veat. Magna corpora magnis
vulneribus, & morbis pluri-
bus obnoxia sunt. Multi ho-
mines multa alunt vitia.

Minor sed strenuus mili-
tum manipulus sæpius fudit
majorem. Non numerus, sed
virtus in censum veniat. Pau-
ci sint, modò idonei sint.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

9. Maji

9. Maji. 7. Id. Maji.

Vitæ probitas magis requiritur, quam rerum scientia.

S. Xav. l. 4. ep. 13.

Scientia res indifferens malo æque ac bono usui apta, nisi probitatis regimen subeat, quantam plurimis perniciem creat, detestanda potius, quam amanda!

Quid juvat clarere literis, & vitiis obscurari? Eruditus & unà vitiosus bellua est onusta literis. Ensis in manu furientis est scientia virtute destituta. Revolve sæcula: à nullo plus ruinæ sensit publicum, quam à doctis impiis. Malum sit omen, ubi laurus caput inambulat vitiosum. Scientia curanda post conscientiam.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

13. Maji. 6. Id. Maji.

TU sectabere, quæ & in vulgus accepta sunt, & cum ratione pariter, & pietate consentiunt. *S. Xaver. apud Maff. l. I. ep. 2.*

Quantum Divinæ, humanæque leges sinunt, mores publicum in morem componendi; qui discrepat ab omnibus, omnium incurrit odium, contemni se tacite credunt, si mores eorum alterius factis reprobentur. Salvâ pietate, via trita, via optima.

Age omnibus communia, sed non communi modo: quæ præter ordinem, aut supra naturam sunt, non anhelas, ordinariis contentus; illa plus arrogantiae, hæc amplius soliditatis habent.

O magne Sancte! Indorum. *Apostole, &c. f. 2.*

14. Maji

11. *Maji. 5. Id. Maji.*

ET si spes & fiducia Divina
ad DEI arbitrium tribuitur
hominibus, plerumque tamen
impertitur iis, qui se ipsi om-
ni ratione superare conantur.

S. Xav. l. 3. ep. 4.

In finita bonitas favores par-
titur, liberaliùs iis, qui se ca-
paciores reddiderunt. Qui
se exinanivit, nec creatura-
rum solùm amore, sed & se-
ipso carere novit, capaciorem
dubio procul animum fecit,
in quo nec amor proprius lo-
cum, nec passio ulla imperium
teneat.

Si plenus es irâ, si ambitio-
ne superetfluis, quid mirum,
quod in te favores cœli non
habeant locum? tantò hini-
nùs in pectore abundant,
quanto illa plus redundant.

O magne &c. f. 2.

12. Maji. 4. Id. Maji.

OMnibus in rebus, in quibus depravata natura abhorret, vos ipsi vincite *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Vis parem Regibus honorem? dabo tibi magnum imperium, quod sine corivali tenere potes. *Impera tibi.* Hac arte honor tibi major, utilitas potior accrescet, quam si te Cæsarem populi adorarent.

Si tibi imperas, subditos habet nemo te plures, Monarcha orbis effectus es; si enim tibi imperas, quidquid extra te est, rationis imperio subiectum, imo sub pedibus captivum tenes. Plura nec tu potes petere, nec ullus hac in vita dare.

O magne Sancte! Indorum Apóstole. &c. f. 2.

13. Maji.

13. Maji. 3. Id. Maji

Illud decretorium æternitatis momentum citiùs aderit, quàm ipse putes. *S. Xav. Ep. Nov. l. 4. Ep. 6.*

Unicum temporis momentum, quod nobis pandet æternitatem, utinam omnes totius vitæ curas exhauriat? Vivimus, non tam respirando, quàm expirando; quodvis momentum potest esse postremum. Quot non hodie festa celebrant jocalia, cras futuri funera!

Quid differs te itineri parare, quod repente fors erit in-eundum? Mors præsens raro redditur bona; fieri vult, antequam adsit. Tempus non suppetet mori discere, cum moriendum erit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, & c. f. 2.

14. Maji.

14. Maji. Prid. Id. Maji.

Sic age, ne famæ tuæ atque
existimationi aliqua labes
ab iniquis, & omnia in pejo-
rem partem interpretantibus
adspergatur. *S. Xaver. apud
Maff. l. 1. ep 2.*

Nulli malo tam ægre me-
deri quis potest; quàm famæ
apud vulgus infirmæ. Non
tantum mala cavenda sunt il-
li, qui vult alios afficere bo-
nos, sed & opinio mali. Famæ
quàm lucri dignior sit cura.

Ignaviæ, non demissionis
est, cum files ad famæ jactu-
ram; virtus tibi, fama tua ali-
is necessaria est, crudelis, qui
suam jugulat. Avis, quæ se
visco induit, etiam liberata
turpitudinis aliquid secum
trahit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. *f. 2.*

15. Maji.

15. Maji. Id. Maji

Qui in humilibus & abjectis ministeriis versantur, impense, enixèque illa exequi, & quàm maximum humilitatis fructum ex iis capere studeant: credantque nihil ex eo tempore gratius Deo ab se fieri posse, memores minora munera rudimenta esse majorum. *S. Xaverius in vita l. 6. c. 15.*

Et naturæ & gratiæ consuetus ordo per gradus ducit ad sublimia. Qui nunquam tyro, nunquam Magister. Et in parvis magno esse licet. Artifices peritiæ suæ magnitudinem ut plurimum in parvis docent.

Si DEI magnitudinem rite intelligeres, nihil crederes esse parvum, quod ejus gratiâ fit.

O magne &c, f. 2.

16.

16. Maj. 17. Cal. Jun.

Boni apud improbos vitæ exemplo assidue confirmantur, atque adeo plùs quàm Concionatores è suggestu sæpe proficiunt. *S. Xav. l. 3. Ep. 6.*

Interne corrupti, qui colore sano decipiunt, facile vicinam tabem imbibunt, dum bene sani obviis non afflantur malis. Qui à malis ad corruptelam trahitur, bonus non fuit.

Malus etiam inter bonos manebit, quia se circumfert; socios non mores mutat: bonus etiam medius inter spinas manebit rosa vellilium. Nemo à sociis culpam mutetur aut gloriam. In se habet, seu bonus fit, seu malus.

O magne Sancte ! Indorum Apostole. &c. f. 2.

17. Maji.

17. Maji. 16. Cal. Jun.

A pud quamvis gentium homines etiam non literatissimi, modò egregiâ virtute præditi, egregiam DEO navare operam possunt. S. Xav. l. 2. ep. 5.

Illiterato male provisum esset orbi, si DEUS scientiis Sanctitatem alligâsset. Demissione docetur ista & discitur. Si, quid recta sit linea, probe calleas, quid proderit, si, quid in vita rectum sit, ignoras? Sunt quædam, quæ nescire, quàm scire sit utilius.

Eruditione tua male credis converti populos; non scientiæ hoc opus est, sed dexteræ DEI; Tu fac, quod potes: DEUS supplebit ea, quæ tu non potes.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

18, Maji

18. Maji. 15. Cal. Jun.

Homines, ac res creatæ, veluti parentum, Patriæ, peregrinorum amor, amicorum consuetudines, vitæ commoda, morborumque remedia nobis impedimento sunt, quò minus Ipses omnes nostras in uno DEO fixas, & locatas habeamus. *S. Xav. l. 3. Epist. 5.*

Diligere Deum multorum est, vere diligere paucorum. Amare nemo arduum dixerit, sed amare super omnia. Hanc non omnibus datur adire Corinthum.

Quid peritura deperis, natus ad immortalia? amare homines, à quibus possis amari, vel non amari, res plena periculi: amare Deum, à quo non possis non amari, si ames, hoc securissimæ felicitatis est.

O magne Sancte &c. f. 2.

19. Maji

19. Maji. 14. Cal Jun.

Longe plus momenti ad
permovendum in factis est,
quàm in dictis. *S. Franc. Xav.*
l. 3. ep. 6.

Plus duci in bello tribuen-
dum, quàm præconi; hic cla-
mat facienda, ille ostendit,
nec magno molimine; tacen-
te etiam classico, sequaces ex-
emplo trahit. Illa vox pro-
fundius auditorum penetrat
corda, quam dicentis vita
commendat.

Imo nec verbis opus est,
ubi facta loquuntur. Mutus
hic orator declamatoribus
cunctis efficacior persuadebit.
Non potest bonus Rex esse po-
puli, qui fuerit malus subdi-
tus cœli: nec bene imperabit
homini, qui male obsequitur
DEO.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c f. 2. 20. Mart.

20. Mai. 13. Cal. Jun.

USque adeo (diffidentia & pusillanimitas) pestis est perniciosa , ut non modo nos ab instituto cursu retardet , verum etiam magna animi molestia atque angore deducat. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Abjecti animi ad omnem mali suspicionem trepidant. Virum exuat colo addicendus , qui ad primam impendentis periculi famam fœmineum degener fugit in pavorem.

Erigendus est animus , usque ad thronum Omnipotentis. Multum interest , quomodo animo aggrediaris. Si magno : evanescent omnia , quæ tam pavide metuebas. Crede te non solum agere , sed illi fœderari , in quo vivimus , movemur , & sumus

O magne &c. f. 2.

21

21. Maji. 12. Cal Jun.

Publice perstringentes efficiunt nihil, nisi ut magno labore, fructu nullo, gratias perdant, odia colligant. S. *Xav. ap. Mass. l. 1. ep 2.*

Magna pars felicitatis est peccanti, si corrigentem habeat; rejiciet sæpe in publico, quem in secreto admisisset. Sæpe medendi ratio pejor est ægritudine, faciliusque fertur morbus, quàm medicus; quanquam non medicus, sed latro dicendus est, qui invadit in publico.

Ità tractandus est delinquentis animus, ut sanetur, non exasperaretur. Non emendatur hic morbus ægro renuente. Etiam medicus tempus observat; sæpe differt potionem, donec propitium mage sidus affulgeat.

O magne! &c. f. 2.

22.

22. Maji. II. Cal. Jun.

IN grati animi vitium fontes
divinæ largitatis averit, ne
dona majora accipiat, qui in
minoribus fuerit ingratus, S.
Xav. l. 3. ep. 5.

Grandem datæ gratiæ con-
tumeliam facit, qui dantis be-
neficia ingratitude pensat.
Ante usum liberalitatis ad-
missæ liberi sumus, nullo be-
neficiorum fœnore gravati :
ubi accepimus, debitores esse
cœpimus.

Cense si potes, quanta in
DEUM tua sit obligatio. Sic-
ut nullum temporis momen-
tum DEI beneficio vacuum
prætervolat, ita nullum DEI
memoriâ expers abire finen-
dum esset ; Supplebo votis,
quod nequeo factis.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c: f. 2.

23 Mart.

23. Maji. 10. Cal. Jun.

REgna & principatus trans-
eunt; his nova succedet
& inopinatissima facies re-
rum. *Xav. Ep. nov, lib. 4.
ep. 6.*

Superbæ moles & insanæ
substructiones sordescunt in
pulvere. Troja; Ilium, Per-
gama, vix de nomine nota e-
vanuerunt, hoc fructu post se
relictæ, ut rerum etiam gran-
dium nihilum his in vestigiis
Magistrâ veritate legeremus.

Quid anime stulto labore
consumeris, quid miras men-
te machinas meditaris; co-
ræmitte curas, desideria,
quo certo venturus es, & to-
tâ æternitate permansurus.

O magne Sancte! Indorum
postole, &c. f. 2.

G

24. Maji.

24. Maji. 9. Cal. Iunij.

Potentes ferme delicatum
& fastidiosum est genus S.
Xaverius ap. Mass. lib. 1. ep. 2

Ad humilium & rudiorum
ut casas, ita corda facilior pa-
tet accessus; nullus ibi fastus,
simulatio nulla custodit fo-
res; minore eo venit appa-
ratu, & majori ut plurimum
fructu reditur. Raro magnus
apud magnos fructus expe-
ctandus.

Vacat accipere salutatio-
nes, expedire causas, & ani-
mæ curam suscipere nullate-
nus vacat. Aliis profunt, si-
bi cum candelâ deficiunt. Hos
tu magnos putas? mihi ma-
gnus est, qui maximam sibi
curam habet, qui in oculis
DEI talis est.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c. f. 20

25. Maji.

25. Maji. 8. Cal. Iunii.

Illa me cura sollicitat, ne dæ-
mon per suas præstigias
transfigurans se in Angelum
lucis vestrum aliquem decipi-
at, & eximiis DEI erga vos
meritis postpositis in vanam
fiduciam & securitarem indu-
cat. *S. Xav. l. 3. epist. 5.*

Mille fraudum artifex dæ-
mon est; quos aperte non
potest, pietatis mentitæ spe-
cie in lapsum impellit. Sa-
gaci hic opus oculo; nemo fi-
lat suo.

Ubi tibi placere incipis,
DEO incipis displicere, iis-
lemque in ruinam gradibus
properas, quibus in præsum-
tionem, viriumque tuarum
præfidentiam extolleris.

O magne Sancte! Indorum
apostole &c. f. 2.

26 Maji. 7. Cal Junii.

ANimorum pericula, periculis corporum majora & certiora esse videmus. *S. Xav. l. 4. ep. 15.*

Prima rei dignissimæ danda foret cura, sed proh dolor! vix ei obtingit postrema. Quidquid vides, infra te est. Anima tua dignitate superat omne, quod non est ipsa. Prodigium sit, hominem naturâ superbissimum, de bono, quo post DEVM nihil est dignitate superius, non superbire

Post omnia nos habemus, nihilque fere jam cuique servilius est. Vide, quantum vales? quantum DEVS. O probrosum quæstum! constas rei infinitæ pretio, & te vendis pro gutta, pro momento: pro teruncio,

O magne &c. f. 2.

27. Maji

27. Maji. 6. Cal. Iun.

Hominum animi facillime
offenduntur quâvis specie
minus recti exempli in iis ex-
tante, qui se aliorum censo-
res ferunt. *S. Xav. l. 5. ep. 16.*

Censorum nemo sibi tan-
tum errat, sed alieni erroris
causa & author est; primi e-
xitio sequentibus sunt; sedu-
cit nos perquam facile tradi-
tus per manus error, alienis-
que perimus exemplis: lan-
guente capite membra non
valent.

Par boni exempli vis in
subditos, quos vel ipse occur-
sus bonorum juvat; inveni-
unt, quod ex probò viro vel
tacente discant. Quod fre-
quenter aspicitur, per oculos
in pectus descendit, præcepti-
que vim obtinet.

O magne Sancte &c. f. 2.

G 3

28. Maji

Maji

28. Maji. 5. Cal. Iun.

IN conversatione attentius
omnia circumspicies, teque
ipse in officio continebis, ne-
que in securitatem effusus
admittes, quod aliquando ti-
bi exprobrari, aut objici pos-
sit. *S. Xaver. apud Mass. l. I.
ep. 2.*

Recede in te ipsum; nihil
tibi æque proderit, ac quie-
scere, & minimum cum aliis
agere, tecum plurimum. Fu-
ge, tace, quiesce. Muneris ra-
tione in solem evocaris? ita
age, quasi omnes censores sis
nactus.

Inimica virtuti est multo-
rum conversatio; in vitia al-
ter alterum trahimus; nullum
præter te postulo testem. An
non quoties inter homines
fuiſti, minor rediisti?

O magne Sancte &c. f. 2.

29. Maji,

29. Maji. 4. Cal Iun.

Qui suas ipsi pravas affectiones agnoscere & curare student, nullo negotio agnoscunt & curant alienas. S. Xav. l. 3. ep. 5.

In te prior cape rudimentum, ne alieno exitio peritiam quæras. Quis Medicum excuset, si artis, quam exercet, ignarus, cœcè in ægros sæviat, & per aliorum funera quærat experientiam?

In iis, quæ sub oculos cadunt, hallucinamur, & intima cordium, mille implexa difficultatibus intrepide definimus. Stipulas alienas examinare prælumimus, domesticis trabibus usque ad cæcitatem occupati.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

30. Maji, 3. Cal. Iun.

IN congressibus & colloquiis
cavendum est, nè nimia
quædam gravitas suspicio-
nem præbeat reverentiam
exigentis arrogantia; sed
potius facilitatem vultûs
præferat, affabilitatémque
sermonis. *S. Xav. in vita l. 2.*
c. 13.

Fastuosum illud supercili-
um nubes atras præsefert, pa-
ri eventu; ut hæc, ut ita illud
terret intuentes. Omnibus
debet esse placabilem.

Quo major in vultu, mori-
busque facilitas & modestia,
tanto ad capiendos hominum
animos fis major.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

31. Maji.

31. Maji. Prid. Cal. Junii.

VEhementer etiam atque
tiam oro te, ne pigresis
jam nunc præparare in illud
ultimum periculum decreto-
rii momenti, quidquid expedi-
diti modo, ac præverti po-
test. *S. Xav. Ep. Nov. lib. 4.*
ep. 9.

Vis bene mori! nunc illud
age; ibi & tempus & facul-
tas deerit, corporis ubi unà &
animæ vires languent. Alia
aliis tutius committes nego-
tia? hoc unum irà tuum est, ut
nisi tu cures, curare possit ne-
mo.

Veniet finis, ut hodie men-
sis, irà aliquando ætatis. Ne-
gotiorum primum esse debet;
quod est supremum, ut in
honore, opibus, voluptate
semper cogites mortem.

O magne Sancte! &c. f. 2.

I. Junii

I. Iunii. Cal Iunii.

Illud perpetuò nostris hære-
re mentibus velim, propen-
sam, plenamque humilitatis,
demissionisque voluntatem,
quâ te, caputque tuum Divi-
næ gloriæ devoveas, gratio-
rem DEO, acceptioremque
hostiam esse, quam vel pluri-
ma, vel maxima obsequia sine
ejusmodi voluntate. *S. Xav.*
l. 3. ep. 5.

Ut munus DEO gratum
veniat, humilitate condiatur.
Nostris quippe rebus minime
indiga illa Majestas, sponta-
neâ tamen demissione velut
munere gratulatur.

Te, tuaque DEO dare magnam
non est; nihil das ex tuo, red-
dis ei, cujus sunt. Quid tardas
liberalis esse ex alieno? Das
te? quam parum? recipis Dei
gratiam; nihil hac majus.

O magne &c. f. 2. 2. Jun.

2. Jun. 4. Non Junii.

Nullo modo committendum,
ut quisquam in animum
inducat, demum insolentiâ,
pervicaciaque victum Recto-
rem ipsius indulgere peccatis.
Quippe non alia pernicietas
major pervicacibus ingeniis
accidere potest, quam si eati-
mide tractentur. *S. Xaverius*
in vita l. 6. c. 14.

Fragilitas benignitatem,
contumacia severitatem post
se trahant. Eum, qui præest,
ambi-dextrum esse convenit,
ut dextram & sinistram in
promptu subditus sentiat,
prout pœnâ, præmiove di-
gnum quid gesserit.

Multæ sunt affectiones, quæ
sine ferro & igne non curan-
tur; ferrea indoles ad incu-
dem & malleos cogenda, non
flectetur nisi percussa.

3. Iunii. 3. Non. Iun.

Domus Christo dicatæ conciliatrices victoriarum sunt.

S. Xav. l. 1. ep. 2.

Plus humilis iusti oratio bono publico prodest in templo, quam miles strenuus in campo, hic hostem vincit, sed illo persequente: fugat, sed illo metum in æmuli pectore excitante. Largitor victoriarum est Deus exercituum; apud quem si levas devotas manus, demittet hostis cristas.

Sed non illa solum sunt prælia, quæ gladiis definiuntur: graviora sunt, ubi DEI gratia, æternitas periculum patiuntur. Vis victoram? viribus non obtinebis: hostis tuus spiritus est, tot victoriis clarus: ora, vices.

O magne sancte! &c. f. 2.

4. Jun.

4. Jun. Prid. Non. Jun.

Impiorum imploratio invisa
est Deo. *S. Xav. l. 1. ep. 4.*

Vitiatus corruptis interioribus hominis halitus procul vicinos fugat. Nullum ulcus putidius olet animâ peccatoris, in cujus comparatione, quidquid orbis fœtoris habet, balsamum queat reputari: & quâ ejus oratio placabit Altissimum?

O quam rara in tanta orantium turba est oratio! non orat, qui labia movet, sed qui cor, & manum immaculatam ad cælum levat. Putasne dæmonis mancipium, pabulum ignis inferni exaudiet DEVS? Fundamentum precum est animæ nitor: ab hujus pretio efficaciam capit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

G 7

5. Jun.

5. Jun. Non. Jun.

QUI tuam DEUS dulcedinem interiore gustavit sensu vitam sine tuo aspectu acerbam putet, necesse est. S. Xav. l. i. ep. 5.

Esse sine delectatione anima tam parum potest, quam corpus sine respiratione; aut infimis illa delectatur, aut summis. Quid te abjicis ad infima, qui natus es ad summa? Quæ major quam in summo bono delectatio? O dulcis hora, quæ se DEUS animæ communicat!

Ut nummicola non est Chri-
sticola, ita qui rebus in creatis
venatur gaudia, in cœlestibus
non inveniet. Aude tetrena
spernere, nihil spernes; non
carebis gaudiis, sed commu-
tabis.

O magne Sancte! &c. f. 2.

6. Jun.

6. Iun 8. Id. Iun.

Eorum, quos erudit, imbecillitatem, infirmitatemque moderate ac sapienter feras, atque illud tecum animo reputabis: si minus tales nunc sunt, quales esse velis, certe aliquando futuros. *S. Xav. l. 1. ep. 7.*

Aegrius marmorì quàm argillæ virtutis imaginem impresseris, eo tamen discrimine; quod illud laboris impensi moram constantiâ compensabit, ubi ista vel levem ad iectum concidet.

Hic si ullibi opus est patientiâ. Compassionem, non rancorem meretur, qui tot intus luctas & prælia debet vincere, donec veteri homini novus inducatur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

7. Jun.

7 Jun. 7. Id. Jun.

IN hac vira tanquam advenas
& peregrinos esse nos oportet, atque omnes partes, quocunque ille vocaverit, expeditos. *S. Xav. l. i. Ep. 11.*

Quales nos natura constituit, simus: peregrinos illa nos esse iussit: eundem est, non quâ placet, sed qua licet, ut terminum contingamus. Ridendus foret Viator, si herbulæ delectatus aspectu iter negligeret, eamque sibi viæ terminum defigeret.

Vivimus quasi nunquam morituri: Viator es, quisquis es. Dum hæc legis properas ad viæ, vitæque finem. Nulli hic quies ante terminum indulgetur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

8. Jun.

8. Iun. 6. Id. Iun.

Tanta est veræ, germanæq;
amicitiæ vis, ut amici ab-
sentes adsint, mutuoque aspe-
ctu & consuetudine fruantur.

S. Xav. l. 1. ep. 8.

Grande bonum est, habere
fida pectora, quibus tuto se-
cretum omne concedas, de
quorum fide minus quam de
tua timeas, quorum sermo
tristitiam abstergat, scientia
consilium expediat.

Amicitia summum bonum
non potest nisi ab Optimo
impetrari. Amicitia humana
opprobrium est veræ, quia in-
fida, inconstans ætatem non
videt, se vel tua, non te quæ-
rit. **DEUM** tibi fac amicum,
hic amicitia partes explebit
omnes.

O magne sancte ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

9. Junij.

9. Iun. 5. Id. Iun.

SI forte propter hominum
Simprobritatem lenitas mi-
nus proficiet, adhibe inter-
dum aliquid severitatis. Sic
enim habeto: magnum esse
peccatum, peccantes, cum a-
liorum maxime offensione
non castigare. *S. Xaver. l. 1.
ep. 7.*

Non irasci, cum oportet,
non minor est insania, quam
irasci sine causa. Non sopien-
da, sed evellenda est radix, ne
crescat malum.

Iniquissima hæc bonitas
est, quâ nulla tyrannis peior
putridum fovere membrum,
& corpus integrum in discrimen adducere. Bene emitit
multorum utilitas paucorum
incommodis.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

10. Iun

10. Jun. 4. Id. Jun.

Par est, qui Divini obsequii studio tenentur, parvis in rebus elaborare, seque quam maximè dimittere, atque exinanire, ut sibi vel minimum fidant, DEO vel plurimum.

S. Xaver. l. 3. ep. 5.

Nihil negligendum rei successum expectanti; executio descendat ad minima, quæ finem juvant. Nihil reputetur parvum, quod ad rei magnæ consecutionem facit. Rei quantitatem, non res ipsa, non moles, sed utilitas definiat.

Ità in omnibus fidendum DEO, ac si solus omnia sine te optatum ad finem deducturus sit; eam tamen adde industriam, quasi res tota tibi sine DEO peragenda incumberet.

O magne Sancte! &c. f. 2.

11. Jun

II. Jun. 3. Idus Junii.

Quisque vestrum, ubicunque est, se primum, deinde alios juvare studeat, inducatque animum, nusquam se melius quam ubi à præposito constitutus sit, operam DEO navare posse. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Ignis ubicunque sit, agit quantum potest; Vir Zelosus ubique gentium aptam ignis suo materiam invenit, vel facit. Locus nec Apostolum facit, Doctorem; cujus uno, alterove loco circumscribitur ardor, debilis est.

Non de loco, sed ut te locorum accommodes, cura; ubique locorum bonus & frugi, sicut ubique malus & flocci effugis quisque potest.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

12. Jun

ii.
cunq
de ali
rātque
helius
onsti
nāvare
agrit
elofus
n ign
el fa
tolum
cujus
rcum
st.
e loco
ue lo
ficur
ei esse
orum
2. Jun.

12. Jun. Prid. Id. Jun.

PRæter præsidium Divinum,
præsidii habemus nihil. S.

Xav. l. I. ep. 7

Quisquis humano favori
fidit, arundini innititur; stat
quidem, at proximo levioris
venti impulsu instabilis ruet.
Verba illa mellea, verba suat,
in labris nata, ultra promissum
non eunt, quantoque illa
pollicitis magis prægnantia
sunt, tanto certior est abortus.

Miser est homo, sibi nec digiti
mensuram, nec vitæ momentum,
nec mento pilum
adjicere potest, utut velit.
Quidquid potest, exiguum,
nec magnâ cura dignum est.
Ei fide, qui semper idem, ubique
potens, te in singulis juvare
potest.

O magne Sancte! &c. f. 2.

13. Jun.

13. Iun. Id. Iun.

Mhi credite : etsi hujus
sententiæ: *Qui voluerit a-*
nimam suam salvam facere,
perdet eam, verba generatim
facilia sint intellectu, tamen
ubi tempus incidit, cum sta-
tuere oportet, tibi pro DEO
vitam amittendam esse, &
mortis discrimen adeundum,
usque adeo eadem sententia,
etsi clarissima sit, obscura fie-
ri solet, ut is modo eam in-
telligat, cui pro sua benigni-
tate declaraverit DEUS. S.
Xav. l. 1. ep. 15.

Principia veritatis æternæ
ut contra naturam, ita supra
captum sunt humani intelle-
ctus, nisi cœleste DEUS lu-
men affundat.

Non nisi per sanctum sui
odium ad DEI amorem perve-
nitur.

O magne &c, f. 2. 14. Jun.

14. Jun. 18. Cal Jul.

Æ Quo, fidentique animo à
vita discedere, longe dif-
ficillimum est iis, qui Divinis
legibus minime paruerunt. S.
Xav. l. 2. ep. 2.

Horrendum est in consci-
entia peccati mori. Præteri-
ta pessime acta, futura metu
plena quantum premant, ne-
mo satis dixerit, ne is qui-
dem infelix, qui patitur. Hoc
scelerati in scelere supplici-
um est, culpâ admîssâ quies
est amissa.

Et ubi tunc gaudia, ob quæ
hic mille mortibus atrocius
malum admisisti? Transie-
runt. Nihil enim morien-
tem sequitur, nisi boni, mali-
ve gesti conscientia.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, f. 2.

15. Junij.

15. Jun. 17. Cal Jul

Cum nihil dæmon nocere
cuiquam possit, nisi quoad
DEUS ipse permittat, magis
DEI diffidentia timenda est,
quàm impetus inimici. S. Xa.
l. 3. ep. 5.

Non diaboli, sed propriam
uniuscuiusque vitium est, si
delinquat, ipse sibi peior dæ-
mone factus hostis. Eam de
suggestionibus importunis,
& sollicitationibus accusa-
mus, cum sæpius ultro a no-
bis quærat, quam ille nos
quærat.

Passio nostra non edomita,
cupiditas, ambitio, reliquæq;
vitia, quæ blandè fovemus,
plus timenda sunt; ille sine i-
stis non nocebit. Imbellis
absque armis inimicus risus,
non metus est objectum.

O magne Sancte! &c. f. 2.

16 Jun.

16. Jun. 16. Cal Jul.

Vel cum capitis discrimine
ab interitu vindicandi
sunt animi; itaque vel per-
spicua mortis pericula subire
certum est. *S. Xav l. I. ep. 15.*

Ridet pro gemmis obti-
nendis tempestates trapezita;
unionis amore fluctus urina-
tor subit. Pudeat his imbecil-
liorem esse Christi militem, si
pro ea merce comparanda pe-
riculum fugiat, pro qua Deus
vitam posuit.

Memento te, cum pro ani-
ma sudas, Deo laborare, &
laborem tuum amabis; ubi
autem amor est magnus, ibi
labor omnis est parvus. Potes
laborem fugere, fugare om-
nem non potes.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

H

17. Jun.

17. Iun. 15. Cal. Iul.

SI quando videbis te ita multum distineri negotiis, ut par esse nequeas universis, quantum efficere poteris, tantum efficies, eoque contentus eris.
S. Xav. lib. 1. ep. 7.

Malè de rebus iudicat, qui pauca se posse querulus dolet. Nemo plus proficit, quam magnus ille universi Dominus velit, cujus si explevisti voluntatem, laborasti nimium.

Non tam à negotiorum multitudine pendet operantis commendatio, quam à rei gestæ perfectione. Homo unius negotii plerumque est accuratior, multis intentus, non multum facit. Si me audis, ille tibi laborum sit maximus, ut salutem tuam opereris.

O magne! &c. f. 2. Jun. 18.

18. Iun. 14. Cal. Iul.

Qui præsit, is ne sit, qui timeri se, quam amari malit; neque id agat, ut per severitatem atque terriorem sibi commissos tanquam servos in ditione habeat. *S. Xav. l. 2. ep. 9*

Vt bene imperes aliis, fac ut moderatio imperet tibi, tum digne dicendus superior, si subditos habeas iræ affectus Ignominiosum foret Præsidem subesse impetui. Si passio admittatur ad gubernium, omnia confusio involvet: proscribatur illa, ut ista componatur.

Ira belluarum est: regimen non meretur. Lex viva sit Præses; prius vitia omnia proscribat, quam ea damnet in aliis: credat se non servis, sed ingenuis jurâ dictare.

O magne &c. f. 2.

H 2

19 Ju

19. Jun. 13. Cal. Jul.

Mando tibi pro amicitia,
ut mercem quandam
compares lanè pretiosam,
quam mercatores ferè negli-
gunt, bonam dico conscien-
tiam. *S. Xav. l. 2. ep. 7.*

Quascunque orbis habet
merces, sunt infra te, imo ple-
rumque contra te, quas nimi-
ùm quærendo te perdis. Illa
studiosè investigas, in quibus
nullum est boni vestigium,
quæ satius foret inventa per-
dere, quàm quærere investi-
enda.

Rara conscientiaè passim
est cura; virtus post num-
mos, pro teruntio anima, pro
argenteis Christus, pro lucel-
lo venale stat cælum. Præ-
stat esse pauperem cum bona
conscientia, quàm cum mala
ditissimum.

O magne! &c. f. 2.

20.

20. Jun. 12. Cal. Iul.

HUc spectant dæmonis consilia, ut vos solliciti atque anxii neque vobis ipsi, neque aliis, quibuscum versamini, emolumento sitis. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Dæmon ad humani generis perniciem modis, quibus potest, grassatur omnibus; quos apertè in peccatum impellere non potest, occultis aggreditur machinis, ut vel in malum impellat, vel à bono deterreat; hinc illi in anima timores panici, sollicitudines.

Infelix animæ carnificina! trepidat nemine persequente, seipsam pavet, dumque DEUM & proximum offendere cavet, fit, ut nec DEO, nec proximo servire queat.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

H 3

21. Jun.

21. Iun. II. Cal. Julij.

Misericordiæ est reprehendere errantes. *S. Xav. l. I. Epist. 7.*

Qui fratrem peccantem emendare negligit, non diligit. Si in fronte nævus, in veste floccus cernatur, illico admonemus, & si tota proximi anima ulcus sit & cadaver, nihil commovemur. Qui in Grammaticæ leges peccat castigatur: vitæ barbarismus dissimulatur. Cæcum in præcipiti admonere beneficentiam ducimus, & animam à ruina revocare negligimus.

Turpiùs adhuc cæcutimus. Si proximi asinus in puteum ceciderit, ut eximatur, accurrimus; proximum sordere in delicto immoti aspicimus.

O magne Sanctè! Indorum Apostole, &c. f. 2.

22. Jun

22. Jun. 18. Cal Julij.

MOrbus supremus ac mortis ingruentis vicinia ita mentem languentis in angorum, dolorumque, qui plurimi tunc, acerbissimique sæviunt, præsentis sensu miseram defigit, ut illi nequaquam vacet aliis curis, ac cogitationibus attendere, quam quas illa horribilis scena rerum inutiliter cruciantes injicit. *S. Fr. Xav. Ep. nov. l. 4. ep. 9.*

O quam vana ibi cor premet pœnitudo, quod nulla prius conscientie cura, nulla pro cælo merita sint præmissa!

Ita fieri amat, ut moriens nè hilo fiat melior, sed si valens salutis suæ vixit incurius, ejusdem etiam morti proximus immemor efficiatur.

O magne &c. f. 2.

23. Jun.

23. Jun. 9. Cal. Iulii.

Sui cognitio est nutritrix Divinæ fiduciæ, ac parens Christianæ Humilitatis. S. Xaver. l. 3. ep. 5.

Multum temporis otiosè prodigitur, dum frivolis perdiscendis impenditur. Omnis homo naturaliter scire desiderat, utinam sciat, quod scire potissimum expediat. Nullas quidem tam est sapiens, qui sciat, quanta nesciat. Ille & plurimum & optimè scit, qui seipsum scit.

O quanta scies, ubi te noveris! Nosce te ipsum, quid fueris? quid sis? quid brevi futurus sis? Nosce te ipsum, quantis iram DEI peccatis provocaveris?

O magne Sancte! Indorum Apostole, maxime orbis &c.
f. 2.

24. Jun.

24. Iuni. 8. Cal. Iul.

Talia solatia profectò non
expetenda, quibus dele-
ctantur ii, qui hilariter, ju-
cundèque ut vivant, huius vi-
tæ voluptatibus perfruuntur.
S. Xav. l. 2. epist. 8.

Non est quod inideas il-
lis, quos beatos populus vo-
cat; apparent tales, non sunt,
quia umbra modicæ volupta-
tis longâ rependitur serie do-
lorum. Adeò nempe caræ
sunt pauculæ dubii mellis
guttulæ, per meros amatores
ad eos defluentis!

Quæ beatitudo pro solatiis
reddendas aliquando pœnas
cogitanti! operum bonorum
mercedem hic accipiunt, ut
venturis malis præparentur.

Omagne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f.

25. Jun. 7. Cal. Iul.

ORatione ad DEUM nullum
præsentius potest reperiri
remedium. *S. Xav. l. 2. ep. 3.*

Cesset oratio, ubi cessat ne-
cessitas; quoties nullum no-
bis imminet periculum etiam
morte gravius, toties ab ora-
tione feriari possumus: at
quia mille nos continuo cir-
cumstant discrimina, semper
orandum. Illud foret dis-
criminum gravissimum, dissi-
mulatio periculi.

Si videris quempiam non
curare orandi studium, palam
tibi sit, nihil eum egregiæ do-
tis habere. Rectè novit vive-
re, qui rectè novit orare.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

26. Jun.

26. Jun. 6. Cal. Jul.

NE mors quidem pertimescenda est ijs, qui Divina voluptate perfruuntur. S. Xa. l. 2. ep. 3.

Ut mors terribilium omnium terribilissima est Atheis, qui cælum non sperant, & possessa illibenter deserunt, ita longè amabilissima est omnibus, quotquot vitâ innocente se ad illam comparârunt.

Beatus qui semper mortem expectat impavidus, qui ad proximæ mortis nuntium colorem non mutat, nisi forte solatii interioris testis in fronte rubor legatur. Adveniente vespere gaudet operarius; qui dolenda non egit in vita, mori non dolebit.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

27. Iunij. 5. Cal. Iulii.

Non deerit mihi crede, quin
primùm quærenti regnum
DEI humanæ accumulentur
opportunitates. *S. Xaver. Ep.
Nov. l. 5. Ep. 6.*

Ad manum plerumque est,
quod satis est : ad superflua
pro ambitione, fastu sudatur.
Ut famem, sitimque depellas,
non est necesse tranare maria,
& sylvas vacuare. Non ma-
gno apparatu opus est vivere
volentibus.

Nolo te otiosum, nolo tua-
rum rerum incurium, sed pri-
mas DEO curas, & animæ
dandas suadeo, tum victui
necessaria ad votum fluent.
Qui continebit se intra natu-
ralem exigentiam, defectum
non sentiet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

28. Junij.

28. Jun. 4. Cal. Iulii.

Audaces, qui fiduciâ suâ inducti plus æquô suis viribus fidunt, & minora certamina contemnunt, in majoribus periculis, atque ærumnis imbecilliores sunt, quam timidi. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Nunquam præsumptio desideratum obtinuit finem; arrogantiae filia sublequam trahit ruinam, ut qui parva contempserit, in majoribus contemnatur; exercendæ in tenui sunt vires, ut gravioribus consuescant.

Plerumque quibus ventosus in ore Mavors, ii ad clasticum primi expallescent. Hamilis diffidentia cum Divinæ opis imploratione ea præstat, quæ humanis majora viribus credi poterant.

O magne sancte! Indorum
Apostole, &c f. 2. . 29.

29. Jun. 3. Cal. Jul.

INsigne DEI erga ægrotos beneficium est. Siquidem per morbum ipsam eos ad salutem animi vocat, ac pene per vim trahit. S. Xav. l. I. ep. 3.

Nunquid grande scelus videatur DEO contradicere in re in qua eum Spiritus Angelici benedicunt? quia tibi nempe præbuit ansam bene merendi: Exiguum quod valens DEO dare poteras, felicissimè beneplacito Divino compensatur.

Gaudebis de eo æternùm in cælo, quod nunc immodice plangis in terra. Anticipa hanc lætitiã, & in mediis malis ordire gaudia: fac modò, quod si felicissimus fueris, facturus es in æternum

O magne sancte! Indorum Apostole, &c f. 2. 30. Jun.

30. Iunij. Prid. Cal. Iul.

PAr est eos, qui animi sui
perturbationes & morbos
nôrunt, curântque diligenter,
aliorum quoque vulnera be-
nignè curare, periculisque
vel cum capitis periculo sub-
venire. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Divinum aliquid est posse
alijs prodesse. Mundus to-
tus Xenodochium est, in quo
tot morbi regnant, quot vitia.
Heu quam peritos tam subti-
lia mala Archiatros deside-
rant!

Quot ad frugem perditos
reducis, tot lethales pepulisti
morbos, imò totidem ad vi-
tam mortuos revocâsti. Quan-
ti hanc in corporibus artem
faceret medicus, quam in ani-
mos tibi concessit DEUS!

O magne Sancte! Indorum.
Apostole, &c. f. 2.

I. Jul.

I. Iulii. Cal. Iulii.

Fac apud te sis. S. Xav. l. I.
ep. II.

Hominem ratio discernit
à belluis. Hoc optimum ha-
bet homo, quod suum est.
Corpus habet : & arbores ;
motu & impetu gloriatur :
hoc bestiae & vermes gau-
dent ; crescere solet : hoc il-
li cum loliis commune ? Voce
pollet : dulciore luscinia ? so-
la in homine ratio eum his
superiorem facit ; ratione
proinde Duce si agis omnia,
apud tees, secus a te peregri-
naris.

Ut ratio gubernaculum
teneat, affectus sunt imperio
deturbandi. Si te his subdis,
te perdis, qui in varias distra-
ctum partes extra te abripi-
ent.

O magne sancte ! Indorum
Apostole &c. f. 2.   2. Julij.

2 Julij. 6. Non. Iulii.

ANimi, corporilque mundities oculos mentis acuit ad videndum DEUM. S. Xaver. ap. Trinkell. pro renov. votor. die 3.

Virtus hæc supra naturam, cœlestis vitæ imitatrix hominem Angelum facit, qui DEI faciem incessanter intuentur. Ubi talpæ alii luto mersi oculorum acie hebetata non capiunt ea, quæ supra naturam sunt, nec ea, quæ spiritûs sunt, agnoscunt.

Exosa DEO impuritas lumen demeretur, quo Deum, & ea, quæ DEI sunt, videre queat. Adeo quacunque virtute polleas, si careas castimonia, fictas virtutes numeras.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

3. Jul.

3. Iul. 5. Non Iul.

Illud vos moneo, nè bona
de vobis hominum opinio
vos nimium oblectet, nisi
fortè ut hoc magis vestri vos
pudeat. *S. Xav. l. 3. epist. 5.*

Laudis te ambitiosum cu-
perem, sed ejus, quæ justum
pondus habet. Dignum esse
in conspectu DEI, laus est,
quæ nostra meretur desideria.
Si te omnium ora celebrent,
& sola vituperet conscientia,
pudebit te satis tuimer,

Quantum humanæ laudi
fidendum sit, si needum scis,
expertus disces! quàm facile
serenum abit in nubilum! ci-
tius optima de te hominum
opinio in pessimam degene-
rabit.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

4. Iul. 4. Non. Iul.

DE ope (DEI) ac præsidio, propter pericula, quæ se offerunt, dubitare, majus utique ac certius periculum esset, quàm quidquid nobis periculi ejus hostes possunt intendere. *S. Xav. l. 4. ep. 15.*

Tu Christiano, tu DEI ser-vo bonis operibus dedito aliquid existimas defuturum vel securitatis, vel alimenti; An putas, qui Christum pascit, non pascetur?

Qui credis terrena neganda iis, quibus cœlestia tam abunde tribuuntur? unde hæc tam pusilla de magnitudine Divinæ protectionis cogitatio? Fac quod in te est, DEUS non deerit bonæ voluntati tuæ.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f..

5. Jul. 3. Non. Iulii.

Tibi persuadeas, pluris esse
exiguum fructum sine cu-
jusquam offensione, quam
permagnum cum offensione
multorum. *S. Xaver. l. 4. ep.*

3.

Illud est cœlo pretium
charitatis, ut ejus violatio
nullo possit lucro compensa-
ri. Pace turbata nec holo-
caustum redditur acceptum.

Indiscretus nimium zelus
est, ut virtutes augeantur in
aliis, virtutum Principem in
se charitatem extinguere:
Præstat pugillus substantiæ
cum pace, quam regna inte-
gra cum discordia, & pluri-
um offensione. Pax aurea
pax cœli prodromus.

O magne Sancte ! In dorum
Apostole, &c. f. 2.

6. Julij.

6. Julij Prid. Non. Julij.

SCire aves, quod genus sit
compendiosissimæ nundi-
nationis? missis ambagibus
dicam: Induc sodes in ani-
mum largiri, quod dividamus
egentibus. *S. Xav. ep. nov. l. 5.
ep. 6.*

Agricultorum nemo ditior,
quam qui plurimum terræ se-
men inspergit. Nullus pau-
perum manibus fecundior
est ager? spem alii fallere pos-
sunt, iste nunquam. Da libe-
raliter, & semper, quod dare
possis, habebis.

Quid otiosum in arcam
aurum conjicis, quod tanto
lucro pauperum manibus
committeres? Amas aurum,
ergo largire; sic enim multi-
plicatur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. *f. 2.*

7. Julii

7. Iulij. Non. Iul.

Nisi quotidianis orationibus & sacrificijs, quoad possumus, rependere conamur, quantulum à nostra potest infirmitate proficisci, præstantibus meritis eorum, qui nobis ad DEI obsequium adjuvandis, & fovendis sese insigniter commendat in conspectu Divinæ Majestatis, gravem utique conscisceremus culpam. *S. Xav. Ep. nov. l. I. ep. 7.*

Temporalibus beneficiis grates non reddere piaculum sit, at longe maximum spiritualia, quæ prioribus longissime antecedunt, immemori animo prosequi.

Imo hoc solum censendum est beneficium, quod animæ impenditur; hoc æternum prodest, reliqua tempori serviunt. *O magne &c. f. 2.*

Tibi
cu
tui sp
S. Xav
Cen
& his
actun
custo
gus v
stodie
docer
tiam t
Cu
veter
cura
ces?
quid
quar
dame
dis!
mno
O
Apos

8. Iulij. 8. Id. Iul.

Tibi mando, ut tute tibi ipsi
curæ sis: sin minus, quam
tui spem habeam non video.

S. Xav. l. 4. ep. 14.

Centum tibi moderatores,
& his plures oculi invigilent,
actum agent, nisi tu ipse te
custodias. Centoculus Ar-
gus vaccæ uni in fabulis cu-
stodiendæ impar veritatem
docet, nulli alienam vigilan-
tiam sine sua prodesse.

Cur te ita quisquiliæ, &
veteramenta inter abjicis, ut
cura tua te indignum judi-
ces? Quidquid pretiosum,
quidquid charum tibi est
quanta illud, ne pereat, aut
damnum subeat, cura custo-
dis! te infra hæc ponere da-
mnoza humilitas est.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

9. Julij.

9. Iulii. 7. Id. Iulii.

UBi senteris quam fallaces
sint spes tuæ, & humanis
opibus omnino diffusus in re-
rum omnium moderatore
spem omnem posueris, tum
vero plenè experieris DEI im-
perio ac nutu omnia guber-
nari, *S. Xaver. lib. 2. ep. 3*

Quæ inter damna cense-
mus, ut plurimum lucra no-
stra sunt; opes ablatas maxi-
ma inter lamenta querimus,
ignari nempe nos per hæc
a DEO doceri, ut ad tutio-
rem portum spes nostras, id
est, a creaturis ad DEVM
transferamus

Felix damnum, quod tam
salutaris scientiæ fit magiste-
rium. Deserant illa nos po-
tius, quam ut Deum defera-
mus.

O magne Sancte! Indorunt
Apostole, &c. f. 2.

10. Iul. 6. Id. Iul.

IN rebus etiam parvis magni
Ipsi existere conemini. S.
Xav. lib. 3. ep. 3.

In omnibus, quæ sub ma-
num veniunt, parva, magna-
ve sint, idem est, qui sibi, vir-
tutique constat. In linea æque
ac in effigie tota se Magistrum
probat Apelles; Age, quod a-
gis, ut melius nemo possit.
Utinam thesauri animæ ter-
renis plures nobis essent! mi-
nima minus lucra teneremus.

Quod magni DEI gratia
fit, parvum censei nequa-
quam potest, esto adeo in se
minutum sit, ut oculos prope
fugiat, non fugit tamen eos,
qui altiori illustres lumine vi-
dent, quam grande sit Opti-
mo Maximo placuisse.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

I

11. Jul.

II. Jul. 5. Id. Jul.

Qui præest, facilitate excellat, affabilisque in congressu atque sermone sit potius, quam severus & gravis. S. Xav. l. I. ep. 9.

Qui aliorum regimini præficitur, plus est omnium, quam suus. Tuos ut ames: omnes boni satis, quia tui sunt, ut oderis, nullus mereri potest. Etiam prodigi, manent Filii, ut tu semper manere Pater memineris, bonis, quia tales sunt, malis, ut sint meliores.

Coerce potestatem? mensuram agendorum non auctoritas, sed amor constituat. Minimâ licentia utatur, qui habeat maximam: possit quod licet non velit, quod libet.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

I 2. Jul

12. Jul. 4. Id. Jul.

Istius modi temporibus cum
vita pro Domino amittenda
esset, apparet, quàm imbecil-
la, infirmaque sit humana na-
tura. S. Xav. l. I. epist. 15.

Animo nemo nimium cre-
dulus suo fidat; etiam pro-
mittenti dubia sit fides. Gran-
dia proposita cum puerorum
bullis disflantur, nisi quæ fu-
tura spondemus in arena,
nunc & in umbra exercere in-
choemus.

Antidotum cape, quo levia
tibi fiant, quæ gravare pote-
rant; Promissa, quæ facis,
divinæ gratiæ spe confirma,
& immobilis eris; tanto enim
animus ab afflictione magis
liberatur, quanto firmiter per
spem cœlo roboratur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

1 2.

13. Jul.

13. Jul. 3. Id. Julij.

Tantum, tam exitiale ac perniciosum malum affert timiditas, ut cum tuâ niri imbecillitate cœperis, ubi majoribus viribus opus esset, præfidiisque planè Divinis, cadas animo. *S. Xav. lib. 3. ep. 5.*

Virum animo exiit, qui ab hoste omnium timidissimo, timore sternitur. Exulè forti pectore semper sit timor.

Mala sola timenda sunt, amanda bona; quid culpâ pejus? hæc super mortem timenda. Quid meliùs virtute? hæc supra vitam appetenda. Si proinde fortis es, ne mala facias pavidus, ut ea perferas, impavidus esto.

O magne sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2,

14. Julij.

14. *Iul. Prid. Id Iul.*

Qui per tumorem quendam
sibi plus nimio fidentem,
ideoque dedignantem consu-
lere alios in dubiis, & sapien-
tiorum sententias exquirere
negligunt, merentur multis
à DEO gratiis, & profundis
notitiis privari. *S. Xav. ep.
nov. l. 1. Ep. 7.*

Qui sibi nimium fidit uni,
ridebitur à multis, quorum
consilio si stetit, omnibus,
& sibi maxime honori fuisset,
DEO juste pœnam irrogante,
ut damno suo edoctus impo-
tentiae experimentum capiat.

Plures oculi plura vident.
Ausus consilii expertes mole-
ruunt sua. Si stare vis, con-
silio tuo non innitere.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

I 3

15. Iul.

15. Jul. Id. Jul.

Summopere te oro, quæ-
soque, ut pro tua erga Chri-
stum charitate, ac studio Di-
vinæ gloriæ, ubique Christi
bonus odor esse studeas, té-
que exemplum omnium vir-
tutum civitati proponas. S.
Xav. l. 3. ep. 5.

Multa tibi non licent, quæ
humilibus, & in angulo ja-
centibus; quæ in his exigua,
in te forent intolerabilia.
Magna servitus, magna for-
tuna. Non licet tibi quid-
quam arbitrio tuo facere.

Nulli agent bene, si tu ope-
reris male. Tota populi ma-
china, cælorum instar cardine
tuo vertitur; si te contin-
gat errare, cuncta in errorem
trahes.

Ô magne sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2,

16. Jul

16. Jul. 17. Cal. Aug.

Nemo imbecillus est, qui
scienter nititur ope Divi-
nâ. *S. Franc: Xaver. libr. 3.
ep. 5.*

Miraris te non magna o-
perari? causam habe, quia
non magna speras. Tantum
per te Deus operabitur, quan-
tum se tua in cum fiducie
protenderit; quantum affe-
rimus spei, tantum gratiæ
inundantis haurimus.

Ecce quàm brevi compen-
dio multa possumus. Defi-
cientibus licet omnibus erit,
quod juvet, animumque
fortis iniquæ pondere stra-
tum erigat, dextera nempe
omnipotentis. Hanc appre-
hende, & rebus etiam perdi-
tis, erit, qui te servet.

O magne Sancte! In dorum
Apostole &c. f. 2.

17. Iul. 16. Cal. Aug.

Dvo sunt, quæ maximam nobis spem afferunt sathanæ impedimenta perrumpendi: præclari consilii conscientia, & providentia Divina. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Cùm rerum eventus nequeant aptari votis nostris, aptanda sunt vota eventibus, eorumque moderatione minuendus dolor, qui nos tentat? hoc, non item illud, nostræ est potestatis. Adeo beatos nos esse in manu nostra est, modus, quo beati simus, non est,

Servire coactum, mancipiū est: servire sponte, ingenui. Quæ intolerabilior insania, quàm nolle ferre, quod ferendum est, recusare jugum quod excuti non possit?

O magne Sancte! &c f. 2.

18. Iul.

18. Iul. 15. Cal. Aug.

Magnum, ut patet, capite
dolorem ex tam misera-
bili tot animarum interitu.
qui omni tpe destituti quoti-
die pereunt. *S. Franc. Xav.*
l. 2. epist. 3.

Hoc unum est ex omnibus,
quod iustas excutere Iusto la-
chrymas possit, animarum
perniciēs. Quæ deflemus re-
liqua, plus bonitatis habent,
quàm malitiæ. Ut bonum
in virtute statuo, extra quàm
bonum non est, sed videtur,
itã malum DEI offensa cir-
cumscribo, præter quam male
dicitur aliquid malum.

Fame perire, si juvare pos-
semus, Tyrannidem credere-
mus: & animæ non unius in-
teritum sine motu spectare
possit esse tolerabile?

O magne Sancte! &c. f. 2.

15

19, Iul.

19. Jul. 14. Cal. Aug.

NOs animorum nostrorum
medico multum egere vi-
deo. *S. Xav. lib. 2. Ep. 4.*

Longè pluribus anima
quàm corpus morbis subja-
cet; cur minorem illi præ isto
curam adhibemus? Nisi for-
tè animæ mala non sentia-
mus. At hoc supremum, &
fatale malum est, dum peri-
cula nostra nescimus, & nec
advertentes perimus.

Optimè sibi consulit, qui
es Domini consulit, qui cum
DEI vicario deliberat, nun-
quam errat. Cæcutimus in
rebus nostris, perque varia
dilabimur, nisi ad manum
sit filum, cujus ductu nos pe-
riculis eximamus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

25. Jul.

20. Jul. 13. Cal. Aug.

Vulgo mercatores ita sibi persuadent, si animorum suorum, conscientiaque suæ negotium agant, se continuo decocturos. *S. Xaver lib. 3. ep. 7.*

Plus sane literis ac re ipsâ nummi, & numinis amor in eodem corde conveniunt; divites se fieri posse non credunt, nisi **DEI** timorem seposuerint. Grandis errorquem quotidiana detegit experientia, dum male comparatæ, pejus decoquantur opes.

Ut omnibus, sic divitiis, **DEI** benedictio necessaria, sine qua æratem non ferunt, nec posteros solantur, iis dilapsuræ viis, quibus venerunt, iniquis.

O magne &c. f. 2.

I 6

21 Jul.

21. Iul. 12. Cal. Aug.

Vltiosorum contagio, ne
repeditati atque ignoran-
tiæ nostræ noxia sit, abundan-
tiori DEI gratia, efficaciori-
busque auxiliis eluctandum
est. *S. Xaver. Epist. nov. lib. I.
ep. 7.*

Felicitatis pars est in bonos
incidisse; magna mortalium
pars plurimam scelerum col-
luviem ignoraret, nisi pejo-
rum consortiis erudiretur ad
vitia: ut enim peste afflatis
cohabitare, nec malo eodem
involvi, res est plena miracu-
li, ita scelera omnia celerius
quam tabes affricantur.

Fuge, fuge; pronius est
malum hoc vitare, quam ubi
te immiseris, non eodem cor-
ripi.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

22. Iul.

22. Iul. 11. Cal. Aug.

VOs oro, quæsoque, ut omni vestrarum virium, humanæque sapientiæ & existimationis fiducia abjecta vestras omnes spes, cogitationesque defixas habeatis in uno DEO. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Scientiæ humanæ, artes, machinæ, stratagemata, omnisque, quam orbis usque ad infaniam colit, politia ludi sunt pueriles, conatus irriti, ludibrium cœli.

In iis, quæ certissima jurassemus principia, nos turpiter delufos comperimus, seroque discimus humani ingenii sphæram arctiorem esse, quam ut prævidere singulis possit.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

23. Jul. 10. Cal. Aug.

Longè majori perfruebar
voluptate in horribili tem-
pestate periclitans, quàm de-
inde præsentis periculo libe-
ratus. *S. Xav. l. 2. ep. 6.*

Multùm interest, quo res
animo accipias; non enim
objecta lætum, tristémve fa-
ciunt, sed animus ad illa. Si
altior periculis sit animus,
hæc ad mentis sublimitatem
non pertingunt. Mediis in
vitæ periculis dulcius est a-
manti otium, quàm si uni-
versis mundi cupediis frue-
retur.

Hoc est animam suam o-
disse, ut ad intimiorem Dei
amorem perveniat, quo ne-
mo attingit, nisi qui sui ob-
litus DEI meminit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

24. Jul.

24. Jul. 9. Cal. Aug.

GENUS est insidiarum hostis tartarei majorem alibi Divini obsequii spem ostentare; ut videlicet solliciter, atque evertat eos, qui utiliter, ubi sunt, operam navant DEO. S. *Xav. lib. 2, Ep. 8.*

Semper humani aliquid admixtum later, dum votis aliò rapimur, quàm quò æternæ mentis nutus destinavit. Illo nos loco, non Deum, sed nos met quærimus.

Ut sapienti ubique patria, ita virtutis studioso vel ubique exilium, vel ubique patria est. Exilium, quia est extra illam, ad quam creatus est regionem: Patria, quia ubique DEUS, quem Patrem colit.

O magne Sancte &c. f. 2.

25. Jul.

25. Iul. 8. Cal. Aug.

ESto, versemur non modo
in terris barbarorum,
verum, etiam in dæmo-
num regno, tamen nulla ne-
que barbaria, neque dæmonis
rabies quicquam nocere no-
bis poterit, nisi permissu, con-
cessuque præpotentis Dei. *S.*
Xav. l. 3. ep. 4.

Ibi plus est auxilii, ubi
plus imminet periculi, secun-
dam indigentiam nostram mo-
dum gratiarum DEUS sua-
rum mensuram accommodat,
& licet media in humanis de-
ficiant omnia, omnibus ille
providebit.

Si omnis inferni rabies ti-
bi uni evertendo studeret, ri-
denda non timenda forent
hostium conamina, quibus
firma in Deo spes recumbit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2. 26. Iul.

26. Jul. 7. Cal. Aug.

Mihi pergratum esset, vos unà cum animis vestris considerare, quàm multa Deus vestro vitio facere omittat; atque hæc malim vos intueri, quam quantas res per vos Deus efficiat. *S. Xav. l. 4. ep. 14.*

Non quid à te factum, sed quid fieri debuisset, si in censum voces, ingens obligationis onus tibi incumbere agnosces, dum plura factis ommissa comperies.

Nostro vitio, non Numinis gratiam offerentis parsimonia tot intercidunt bona, quæ præstò DEI gratia fieri possent; non esurimus nempe Justitiam, famésque modica paucis expleri se patitur.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

27. Jul.

27. Jul. 6. Cal. Aug.

SOcios vobis asciscite mundo, Dæmoni, carnique intensos, & acceptas ab his injurias ulciscentes. *S. Xaver. l. 2. ep. 2.*

Non semper aspernandi sunt a mundi castris ad sequenda Christi vestigia transfugæ; acrius tales sæpius in animæ hostes sæviunt, quia experti quantum ab iis mali acceperint. Qui scelerum trivit viam, tristiquè experientiâ fraudes didicit, novit vitiis irasci, eaque in se æquo, ac aliis ulcisci.

Ut ignis igne grandiores animatur ad flammæ, sic socii commilitonis ardor socio vires ministrat, flammæque vicino è foco trahit, quas in se non reperisset.

O magne Sancte &c. f. 2.

28 Jul.

28. Jul. 5. Cal. Aug.

Sic tecum reputa, quasi purgatorium isthic tuum sit, in quo jam hic noxarum tuarum pœnas luas, & agnosce non vulgare DEI beneficium indulgentis tibi, ut vivens, spiransque summo gratiæ quæstu, ærumnâ longe minore, peccata juventutis expies.

S. Xav. ep. nov. l. 1. Ep. 9.

Efficere, ut nihil nobis eveniat mali, nostrum non est, hoc potestatis nostræ est, ut casus adverso rite accipias, & de malis bona distilles.

Vis non dolere? fer, quod factum est; compendio quodam molestiam avertit, qui tulit. Discendo pati dediscimus miseriam.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

29. Jul.

29. Iul. 4. Cal. Aug.

Sunt qui minime ferendum
Sputent avocari à consuetu-
dine peccandi, quæ jam natu-
ræ vim obtineat propter ve-
tustatem. *S. Xav. l. 2. ep. 9.*

Videtur deesse remedio lo-
cus, ubi quæ fuerunt vitia,
mores fiunt, nec jam adsciti-
tia, verum adeo domestica
sunt, ut naturæ jus obtineant,
nec avita de sede pelli ferant.
Non desperandum tamen;
nulla quercus tam pertinaci-
ter radicata, quæ evelli ne-
queat.

Grande malum consuetu-
do! quod ut certius vitetur,
fugienda sunt scelerum ini-
tia, vel ipso in limine conte-
renda, ne serpant, crescântq;
in malum immedicabile: ubi
semel virus corpus attraxit,
agerime depellitur.

O magne &c. f. 2. 30. Iul.

30. Jul. 3. Cal. Aug.

Quos animi ac virtutis in-
doles adeò commendavit ,
ut apti ad Religionem cense-
antur , ii diu ac multùm ex-
ercendi sunt , probandique ,
donec illorum virtus multis
& magnis experimentis spe-
ctata sit satis. *S. Xav. in vita*
l. 6. ep. 14.

Vt revocare à Religione
impium , ita suadere pericu-
losum ; DEI hoc beneficium
est : homines se non misce-
ant. Horum nec suadentium
consilia , nec avocantium hor-
ramenta locum habeant.

Certum Divini amoris te-
stimonium est vocatio ; quos
in sui sequelam vocat , majori
gloriæ destinat.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

31. Jul.

31. Jul. Prid. Cal. Aug.

Spectatur virtus ex sui ipsius victoria, & turbulenterum animi motuum, cupiditatumque sedatione magis, quam ex specie quadam Pietatis, lachrymis, suspiriis, acrique corporis vexatione, quæ quidem mortificatio corporis ad exuendum veterem hominem, novumque induendum refertur *S. Xaver. vita l. 6. c. 4.*

Vince te ipsum: ut ordine, ita utilitate primum est pie vivere volentibus documentum, quod nisi quis usu ipso didicerit, semper hærebit in limine, nec ullum in spirituali vita gradum promovebit.

Externa, quæ hominum oculos subeunt, opera ut inani gloriolæ, ita simulationi plurimum obnoxia sunt.

O magne Sancte! &c. f. 2.

1. Augusti. Cal. Aug.

Videte, quo tandem evadant
subiti isti & immaturi fru-
ctus charitatis; quam peri-
culosi magni conatus sint,
nisi conatibus vires responde-
ant. *S. Xaver. lib. 3. Epist. 5.*

Magna bona magnis malis
sunt obnoxia, vixque sine
grandi periculo grandia sus-
cipiuntur molimina, inter
quæ illud maximum, si quis
viribus graviora ausus author
audiat operis imperfecti, lu-
dibrium factus hostium, &
obex posterorum.

Charitas magna virtus, si
vera est, si tamen Amori, Ti-
morique DEI superædificata
non sit, carnalitas est, eosque
protuberat fructus, quorum
diu pudere posteros oportet
bit.

O magne &c. f. 2.

2. Aug. 4. Non. Aug.

NE animo frangaris, quantumvis multa sint, quæ vides ab hominum fæce pravè ac sceleratè fieri. *S. Xav. Ep. nov. lib. I. ep. 10.*

Nihil quicquam pulchrius existimo in fastigio collocatis, quàm multarum rerum veniam dare, & nullius petere; indulgere promptè penitentibus, & nihil, quod indulgentiam petat, committere; horum & facilitas & integritas suos æquo jure cogit in amorem,

Magnorum rei scelerum magnam igni aggeruut materiam: æterno, ni respiscant; sacro Divini amoris, si accendantur, ut diligat plurimùm, qui peccavit multùm.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

3. Aug.

3. Aug. 3. Non. Aug.

Qui præest, ejusmodi sit,
ut animos tum omnium,
tum verò alumnorum, quibus
præfaturus est, omni ratione
devincere sibi velit & possit.

S. Xav. l. 2. ep. 9.

Magui nunquam leviter
errant; & sibi & aliis nocui:
procerus, quo remotior est
ab imo, eo fortius alliditur:
si corruerit: Superior quanto
vis eminentior est dignitate,
tanto sit à lapsu remotior.
Hac virtutis opinione suorum
animos ita devinctos tenebit,
ut natus imperii loco sint ha-
bituri.

Hac ratione tutum est sub-
ditos cogere, severiori mini-
me: rabiem ab iis citius, quam
obsequium extorquebis.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

K

4. Aug.

4. Aug. Prid. Non. Aug.

Lenitas nihil non efficit, Lacerbitas plane nihil. S. Xaverius lib. 4. Ep. 10.

Oro te, ut erga gentem universam tam primarios & Nobiles, quàm plebem infimam præcipui semper amoris indicia exhibeas. Inde sine dubio sequetur, ut omnes te vicissim ament; quod si eris affectus, pronior erit cursus, uberiorque fructus ministeriorum. S. Xaver. Ep. Non. l. 1. Ep. 11.

Impetus raro boni author fuit, evertit citiùs omnia, quàm ædificet. Moderatio semper victrix, quotquot etiam duros aggreditur animos, flectit, & in suam nullo nisu ducit sententiam.

Quòd benigne, suaviterq; agendo non evincitur, coacte haud potest extorqueri

5. Aug. Non. Aug.

Illud semper fere proposi-
tum habeo, quod ex opti-
mo Parente nostro Ignatio
episcopus audivi: omni nobis
spe atque operâ enitendum
esse, ut nos ipsi vincamus,
inimicisque pellamus omnes
qui impedimento esse solent.
quo minus spem omnem re-
ponamus in uno DEO. S. Xav.
lib. 3. ep. 4.

Qui ea, quæ sua sunt, non
plene deserit, DEUM, ani-
mique pacem non inveniet.
Nisi moriatur vetus homo,
non vivet novus. Mori debet,
quidquid vivit, cupiditas
opum, ambitio, sensus.

Ubi non nostra, sed DEI
per nos causa vertitur? quid
soliciti metuamus? Aget ille
sua, plusquam nos.

O magne Sancte! &c. f. 2.

K 2

6. Aug

6. Aug. 8. Id. Aug.

IN qualicunque successu certa illa tibi consolatio est, per te non stetisse, nec culpæ imputandum tuæ, quod secus e-
venerit. *S. Xav. E. nov. l. 1. ep. 15.*

Bonum habemus Dominum, nihil ab ullo postulat, quod non illico præstare possit. Non effectum à nobis **DEUS** sed affectum, curam non curationem, petit.

Conatui deesse successum **DEI** nobis propitii sæpe est beneficium, qui si operi responderet, vel nobis, vel Divinæ gloriæ malè consultum foret: nobis, nè extollamur, huic, ob fines occultos. In magnis etiam voluisse magnum est.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

7. Aug.

7. Aug. 7. Id. Aug.

Qui sine consideratione vivunt, in offensiones sine fine prolabuntur, & longo usu hebetante morsum conscientiae bibunt iniquitatem sicut aquam, nescientes quid faciant, dum extremam sibi perniciem miseri consciscunt, & aleam ludibundi jaciunt sempiternae damnationis. *S. Xav. Epist. Nov. l. 2. Epist. 2.*

O homines non homines, in quibus ratione sopita soli vivunt sensus! imo ne mala ipsi sua gravissima sentiant, etiam sensum amittunt.

Quomodo peccati reus tam saevo hospite intra pectus latente agere securus potest? & tamen, quos flere oporteret, rident in rebus pessimis, jocos ducunt in seriis.

O magne Sancte &c. f. 2.
1, Aug.

8. August. .6 Id. Aug.

NEquē etiam te fugit,
quātūm negotiū sit ho-
mines erudire. *S. Xav. lib. 2.*
ep. 9.

Nihil quidem nunc vul-
gare magis quām aliorum
instituentium curam su-
mere. Verūm tot inter pau-
ci sunt ejus nominis men-
suram pro dignitate adæ-
quantes; multi Doctores,
pauci docti. Hominum cor-
da regere solius est DEI. Ma-
le humanæ adscribitur indu-
striæ.

Compendiaria homines
erudiendi via est exem-
plum, ut agenda persuasū-
rus parūm dicat, sed agat
multa. Speculum, esto, mu-
tum, plurima tamen docet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

9. A. 1

9. Aug. 5. Id. Aug.

Attendite vobis, multi enim nunc apud inferos cruciantur, qui cum suis sermonibus aditum ad cœlestem beatitudinem multis aperuerunt, ipsi quod falsa, fallacique sui opinione inflati germana animi submissione carerent, ad sempiternas illas pœnas sunt devoluti. S. Xav. l.

3. ep. 5.

Etiā Angeli ceciderunt, & columnæ cœli titubarunt. Diu stetit neminem a casus periculo immunem facit: in croceis educati amplexati tandem sunt sterco-ra, tanto peiores, quanto virtuti prius addicti vixere magis.

Humilis de se opinio phar-macum est, quo à periculo tuti reddimur; hoc sub cinere ignis fovetur.

10. Aug. 4. Id. Aug.

Nihil optabilius Christiano,
quàm mortem oppetere
pro Christo. *S. Xaver. lib. 1.*
Ep. 10.

Vita, quæ ponenda est, po-
natur bene. Ignave mori sine
vulnere militem pudet. Felix
qui mortem, quam ei nascen-
di conditio necessariam red-
dit, virtutis facere testimoni-
um potest. Vide hominum
vanitatem, pro verbulo in ne-
cem ruunt, & nos pro DEO
fatis cedere recusabimus?

Postquam Christus vitam
pro nobis posuit suam, pro-
meruit nostram; nec potiori
nos prosequi favore potest,
quàm si pro se moriendi viam
aperiat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

11. Aug.

11. Aug. 3. Id. Aug.

TE vehementer oro, ne ob-
liviscaris tui in virtute
progressus; neque enim te
fugit, qui in virtutis via non
progrediatur, regredi. S. Xa-
ver. lib. 4. ep. 5.

Non quiescendi hic locus
est, sed eundi. Viatores nos
voluit DEas, qui æternitati
per momenta propinquamus.
Par in hoc omnium, qui nati
sunt, conditio; illa dispar:
quod ad infelicem isti, bea-
tam alii properent regionem.
Sic currite, ut comprehenda-
tis.

Periculosa quies est: mali-
gnus est torpor spiritus: vires
extenuat, tanto periculosius,
quanto minus suum videt pe-
riculum.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

K 5

12. Aug.

12. August. Pr̄id. Id. Aug.

CAve tædium te subeat
quamvis ingrati laboris,
aut fastidio debilitatus re-
mittas acrem & invictam per-
severantiam in bene cœptis.

S. Xaver. ep. nov. l. i. ep. 11.

Magna DEUS inchoanti-
bus pollicetur præmia, sed
quæ non dantur nisi perseve-
rantibus. Incipere vel igna-
vi solent: perficere grandiu-
m est animorum. Nihil à te
factum crede, si restet aliquid
faciendum. Centum anni
innocentiæ minùs profunt,
quàm momentum ultimum
perseverantiæ.

Quid te deterret? difficul-
tas! at major fuit incipere;
perge & usu ipso facilitatem
nancisceris.

O magne Sancte! Indorum
Apostol'c, &c. f. 2.

13. Aug.

13. Aug. Id. Augusti.

Summa illa est, certissimum-
que praesidium, ut contra
hostem magno, praesentique
animo sis tibi penitus diffi-
dens, & fretus DEO. S. Xav.

l. 3. ep. 5.

Plus unicuique à semetipso
impendet metus, quam ab
hoste antiquo; neminem vin-
cet iste, nisi qui succumbit a-
nimo prius; nulli nocet, nisi
volenti. Adeo plus nobis ob-
sumus, quam totus infernus.

Nullis facilius juratus hic
hostis armis confunditur,
quam sui diffidentia, non
pusilla, sed erecta in DEUM.
Diffide tibi, cave tamen ho-
sti vel unguem cedas. Ha-
bes à latere, qui te tueatur,
DEUM

O magne Sancte &c. f. 2.

K 6

14. Aug.

14. Aug. 19. Cal. Sept.

JUvabit non parum persuasum, perspectumque cunctis esse, latum intercedere discrimen inter peccata ex fragilitate, a bene alioquin animatis ad bonum, in tentationis, ac improvisis illecebrarum insidiis quasi furtim expressa, & inter flagitia consuetudinis inolitæ sine pudore frequentata. Incredibiliter hæc, quam illo graviora sunt, illa his remissu faciliora. *S. Xav. ep. nov. l. 2. ep. 2.*

Quod fragilitas peccet, humanum est, at ubi consuetudo accessit, fit contumacia, illa meretur veniam, ista supplicium.

Invenit Adam veniam, lucifer poenam; ille fragilitate, intelligentior iste contumacia deliquit.

O magne &c. f. 2.

15.

15. Aug. 18. Cal. Sept.

Mihi nemini vis adhibenda videtur, nisi fortè amoris vis & charitatis. *S. Fran. Xav. lib. 2. ep. 9.*

Compedes corpori injici, non animo possunt, liberum hunc DEUS voluit, ut arbitrio suo dexteram eligat, vel sinistram. Quæ coacta sunt, diuturna esse non possunt? ætatem non videbit probitas, quæ extorta est, tamdiu durat, quamdiu vis extrinseca vires non amittit.

Nullis hominis animus potentius ligatur vinculis, quam benevolentix, his flexitur ad arbitrium. Dura contumacem faciunt, suaviora obsequentem. Si allicis, sequetur animus, qui si minas observet, retrocedet.

O magne Sancte &c. f. 2.

16. Aug.

16. Aug. 17. Cal. Sept.

Vobiscum reputetis complures esse homines facinorosos, qui si absterla superioris vitæ fuligine in eadem, ubi vos estis, schola virtutis divinitus collocarentur; non modo vitæ rationem immutarent, sed etiam vos sedulitate, & virtute non sine vestro pudore præcurrerent, *S. Xa. ep. 5. l. 3.*

Ut Angelus in teterrimum abiit dæmonem, ita & scelestissimus audire momento Angelus potest.

Sollicitos esse decet eos, qui plures a DEO favores sunt fortiti, ne hos demeritis amittant, & in croceis educati tandem stercora amplectantur.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. *f. 2.*

17. Aug.

17. Aug. 16. Cal: Sept.

Non inveniunt pacem linentes se agi suis potius ipsorum inordinatis affectibus quam bonis desideriis in eorum mentes divinitus immisiss. *S. Xav. l. 5. ep. 2.*

Sola virtus veram creare pacem potest; sine hac nemo placidus vivet. Te volo testem: si nunquam mœstus es, nulla spes animum tuum futuri expectatione sollicitat, si per dies, noctesque par & æqualis animi tenor erecti tibi sit, hæc si habes, pervenisti virtute auspice ad summam animi pacem

Qui affectibus suis fræna laxant, nunquam quieti, motibus feruntur assiduis.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

18. Aug.

18. Aug. 18. Cal. Sept.

Illud procerto affirmare au-
deo; tanquam aurum in for-
nace probari eos, qui DEUM
& proximum diligunt. *S. Xa-
verius lib. 2. ep. 11.*

Cos amoris dura est : hac
exercetur, qui amatur, non
ut atteratur, sed perficiatur.
Reciprocae erga amatum dile-
ctionis indicium est, libenter
pati: Quanta cosmophili pro-
re amata ferunt, & Deus à
Theophilo pauciora merea-
tur? verbis diligere politi-
cum est, germana dilectio pa-
tiens est, æstum ferre novit, &
hyemem.

Nunquid bona sint, quæ
dat Optimus, vel ut faciat bo-
nos, vel ut tales coronet? ma-
lum est male uti bono.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

19. Aug.

19. Aug. 14. Cal. Sept.

PLerosque homines hodie
magis hominum pudet,
quàm Dei. *S. Xav. lib. 4. ep. 17*

Si oculos hominum ferre
non possumus, quomodo irati
conspicuum DEI sustine-
bimus; nihil huic occultum
patent universa. Quid pro-
dest recondere te, & oculos
hominum, aurésque vitare, si
temetipse stimulante consci-
entia continuo scelestum de-
bes intueri.

Optima securitas nihil a-
gere, cujus te unquam pudere
sit necesse. Si honesta sunt,
quæ facis, omnes sciant: si
turpia, quid refert neminem
scire, cum & ipse scias, & sci-
atis, qui Judex est? Te mise-
rum, si contemnis hunc te-
stem!

O magne Sancte! &c. f. 2.

20. Aug.

20 Aug. 13. Cal. Sept.

SI submissione animi & prudentia instructus eris, non dubito, quin tui operis fructus uberes laturus sis. S. Fran. Xav. l. 4. ep. 5.

Humilitas & prudentia multarum sunt, magnarumque rerum Parentes, & Magistræ. Id. Ibid.

Humilitatis officia, præterquam quod D E O grata sunt, & hominibus salutaria, non vulgarem etiam apud populum estimationem atque authoritatem pariunt. Id. in eadem.

Mira vis demissionis! observata rapit affectus, animosque vinculo omni potentius captivat, quibus in tua jura vocatis, facies de illis, quod voles.

O magne Sancte! &c. f. 2.

21. Aug.

21. Aug. 12. Cal. Sept.

Lubricum atq; periculosum
est negotium ad suum ar-
bitrium vivere; omisso eorum
qui præfunt, imperio, S. Xav.
l. 2. ep. 1.

Adoramus nostra judicia,
cuique illud optimum, quod
suum; quidquid in cerebro
nostro natum, oraculi; quid-
quid ex alieno prodit, erro-
ris vicem habeat, plus sua cui-
vis opinio ponderis habere
videtur, quam omnia sapi-
entum placita.

Tutiori ille graditur via,
qui nullam eligit, sed qua
ducitur, procedit, illiusque
singulos passus definit judi-
cio, cuius subest imperio.

Nemo rebus suis oculatus
est latis, esto sit centoculus,
domi suæ caligat, talpa est.

O magne Sancte! &c. f. 2.

22 Aug.

22. Aug. 11. Cal. Sept.

Qui exiguis virtutis & obsequiis viribus magna suscipere negotia gestiunt ubi se rerum mole sentiunt opprimi, tum vero se stultitiæ damnantes onus abjiciunt. S. Franc. Xav. l. 3. ep. 5.

Mediocria summis tutiora. Non semper fervor est, se multis supra vires onerare; sæpe ambitio, sæpius præsentia, certè semper imprudentia est; fitque, ut qui hora unica justo gravius onus affectat, deinde impar fit omni per vitam reliquam peragendo.

Omnis tibi exotica singularitas esto suspecta; præcepti admonet omne, quod nimium.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

23. Aug.

23
Sic
Mil
Divin
rati c
statu
citer
non
præci
culpa
qui n
quitia
quan
ad u
dent
Nov
Me
acta
nem.
saluti
negli
dimi
Q
nem
Q

23. Aug. 10. Cal. Sept.

Sic quasi conventum inter
Misericordiam & justitiam
Divinam, ut primæ benigni-
tati condonentur ii, qui vitæ
statu semel constituto infeli-
citer ex debilitate per lubrica
non quæsitaram occasionum
præcipitantur in lethalem
culpam: posterioris ultimi,
qui nusquam interpolatâ ne-
quitix licentiâ professionem
quandam improbitatis usque
ad ultimam vitæ lineam au-
dent producere. S. Xav. Ep.
Nov. 1. 2. Ep. 2.

Mors echo vitæ, sceleribus
acta in sceleribus invenit fi-
nem. O insani! tot annos
salutis comparandæ incurii
negligimus, & momento fi-
dimus!

Qui ad agonem pœnitenti-
nem rejicit, nullam vult.

O magne &c. f. 2. 24. Au.

24. Aug. 9. Cal. Sept:

NE tibi placeas in fructu
obvio: sic tecum reputa:
si quid bonæ frugis moletrina
elaboratur, totam ejus in so-
lidam laudem esse magui mo-
litoris & Domini, qui aquam
affundit, unde mola versatur,
& tota incitatur, & viget ma-
china. S. Xaver. ep. nov. l. 2.
Epist. 4.

Quod in opere nostro ma-
le cecidit, hoc nostrum est:
Dei est, quidquid bene.

Quæ vanitas aliena jactare,
iisque tanquam propriis glo-
riari? Nec pedis motus, aut
dexteræ tuus est, nec cogi-
tatio, quæ omnia sunt opus
D E I, quid tibi remanebit?
sed & ea, quæ in te, Dei sunt,
momento quolibet tolli pos-
sunt.

O magne sancte! &c. f. 2.

25. Aug.

25. Aug. 8. Cal. Sept.

UT quisque laboribus maxime spectatus erit, ita plurimum sibi & aliis proderit. *S. Xav. l. 5. ep. 9.*

Generosus animus, Deum semel expertus continuo semetipsum ad dura hortatur, & dicit: quid cessas anime? non est viri timere sudorem: multa potest generosa voluntas confisa DEO, quæ dejecto animo non credebantur possibilia. An nescis honestum omne in arduo esse.

Vide Regum curas, & erubescere, nisi amplius audeas, cui in votis est etiam cœlum occupare. Hocne regnum terrestri leviozem laborem mereatur?

O magne Sancte! Indorum Apostole, maxime orbis &c.
f. 2.

26. Aug

26. Aug. 7. Cal. Sept.

NON pauci sunt adeo juris
sui, voluntatis, ac senten-
tiæ, ut nunquam terè sponte
pareant superioribus, nisi
cùm jubentur facere, quod
volunt. Cavete per DEUM
immortalem, nè ex hoc nu-
mero sitis. *S. Xaver l. 3. ep. 6.*

Optima, maximèque di-
screta est prudentia, simplex,
& rebus in omnibus promi-
scuè parens obedientia. Id
supra Superiorem inferioris
Privilegium est, quod ille ju-
bendo errare possit, hic ob-
temperando non possit.

Præsidis tui jussa executus
certior sis te Dei voluntatem
executum fuisse, quam si la-
plus de cælo Angelus idem
tibi nuntiâisset.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

27. Aug

27. Aug. 6. Cal. Sept.

QUI præest, talis utique
esse debet, ut in impe-
rando obsequendi magis præ-
ferat studium, quam impe-
randi. *S. Franc. Xav. lib. 6.*
cap. 9.

Qui bene, vult imperare,
omnibus seruiat, est necesse.
Domini non regnant diu:
qui dominii jura nimium vi-
olentus urget, non late do-
minabitur. Aurigam plagia-
rium excutiunt equi; suavi-
lemissione mandata si defers,
ec importunus obtrudis,
um cogis subditum exequi.

His te præponi casus tulit,
ui si DEO ita volente aliter
ecidisset, tu, quem nunc
perces, Dominum adorasses.

O magne Sancte! Indorum
postole, &c. f. 2.

L

28. Aug

28. Aug. 5. Cal. Sept.

Qui tuam o DEUS dulcedinem semel interiore gustavit sensu, vitam ille sine tuo aspectu acerbam putet, necesse est. *S. Franc. Xav. l. 1. Epist. 5.*

O si tenoissent homines, mi DEUS! ut ignoti nulla cupido, sic tanta esset agniti, ut ejus non frui præsentia mortem morte amariorem reputarent.

Bestia est, quæ hoc solo hominis bono non super omnia delectatur; nec enim mellis, sed palati vitium est, si amarescat. Ubi depravatus est gustus, nectar fastidit, nec tamen ideo nectar esse definit. Omnis sæculi dulcedo amator est plusquam felleus, si cum spirituali conferatur.

O magne sancte &c. f. 2^a

29. Aug. 4. Cal. Sept.

PECUNIA non exprimatur ab
inuitis, & pauperibus, sed
à volentibus, & pecuniosis,
ut in stipe corroganda, & vo-
luntas spectetur erogantium,
& facultas. *S. Xaverius lib. i.
Epist. 6.*

Malè simul cum nummis
Numen quæritur; dare ple-
risque durum est, licèt palàm
non faciant. Armatae preces
multa extorquent, sed quo-
rum dantem diu pœniteat:
liberalitas, si sollicitata pro-
vocatur, coactio est.

Animâ opibus pretiosa est
magis, ità in ejus lucro desu-
dandum, ut nullâ æris cupi-
ditas suspicionem moveat;
ecus enim fiet, ut animas à
nobis arceamus, & opes non
tequiramus.

O magne sancte! &c. f. 2.

L 2

20. Aug.

30. Aug. 3. Cal. Sept.

CONvenit gaudere ibi nos esse, non ubi vellemus, verum ubi DEI Domini nostri sanctissima voluntas, & regni ejus, ac majoris gloriæ rationes postulant. S. Xav. ep. nov. l. 2. Ep. 7.

Qui non se, & sua, sed unice, ut debet, DEUM quærit, facilè variabilem illum varias ad orbis plagas appetitum sopit.

Variabilis ille genius, & huc, illucve discursandi aviditas inconstantis est animi nota. Ut melius ibi sit, quo anhelas, à DEO pendere credis? & qui successum speras, si ejus te subtrahis providentiæ, cujus favore speratam felicitatem debes adipisci!

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

31. Aug.

31. Aug. Prid. Cal. Sept.

CERTUM sit nullis minis aut
terroribus à pronuntianda
veritate desistere. S. Francisc.
Xav. l. 3. epist. 5.

Veritas nunquam erube-
scit. Quod sol, idem veritas
præstat univerlo; sinè illo te-
nebræ humana sopiunt ne-
gotia, sine hac neque pax do-
mi, nec in foro justitia, ne-
que in mercimoniis fides stare
potest.

Nullius magis rei tenacem,
sic virtutis decet esse virum,
verbum ita appetiet, tanquam
creditum authoritatis, quam
totam prodigit, qui fidem
amisit; O quam turpia ex
mendacii fatu monstra pullu-
ant, doli, falaciæ, stratage-
mata.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

I. Sep.

1. Sept. Cal. Sept.

CAvete, ne eò quod sitis antiquiores, idcirco recentioribus vos anteponatis. S. *Xav. lib. 3. Ep. 5.*

Ætas inter externa est, nec laudis, nec vituperii materiam præbet. Quid grandi natu sene dedecorosius, qui nullum præbet specimen, quo se probet diu vixisse, præter ætatem? Non quamdiu, sed quàm bene quis vixerit, interest.

Illud tempus ætati adscribe, quod DEO vixisti; tempus, quod bene impensum non est, periit, nec in annorum censum venire potest. Multi anni otio acti nullum tibi diem numerabunt; sic tu annos computa, & quàm senex sis, palàm fatere.

O magne Sancte &c. f. 2.

2. Sept.

2. Sept. 4. Non. Sept

Importunitates concoque se-
reno perstans animo: & oc-
cupationibus se undique og-
gerentibus te placide com-
modans, sic, ut quantum po-
tes, efficias; quod supra fa-
cultatem præsentem est, æquâ
mente prætermittas, aut dif-
feras: interim quibus facto
non potes, verbo ut satis fa-
cias, curans, blande nimi-
rum excusando, haud te va-
lere, quantum velles ipso-
rum causa, & quod plerum-
que non assequentes optatum
mulcet, spem pro re præben-
do. *S. Xav. Ep. nov. l. 2. ep. 7.*

Si nubes cœlum obducant,
sol semper idem, illustrissima
viri altioribus nixi principis
imago, ut in medio negotio-
rum concursu nec se, nec pla-
ciditatem perdat.

O magne sancte ! & c. f. 2.

3. Sep. 3. Non. Sept

IN animum inducatis, id quod est, vos idcirco à gravioribus flagitiis abstinere, quòd occasiones DEUM offendendi desint, fruendi adsint. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Felices! dum peccare non possumus, morbi, paupertas, hæc beneficia præstant: illi, quia corpus inhabile reddunt, ista quia genio vetat indulgere. Sic quæ mala nostra credimus, beneficia sunt: quæ tanquam iniquæ sortis pœnas plangimus, Divinæ providentiæ dona sunt.

Timendus est Deus, cum dat gratiam, timendus dum recipit, & cum reddit pariter timendus; ejus enim misertio, non virtutis nostra est, quòd tot ruinas inter adhuc stemus.

O magne Sancte! &c. f. 2.

4. S
N
E
la
consp
subor
porali
spiritu
quisit
lib.
U
servir
metet
qui l
ralib
am in
N
qui
quær
ter
orbis
tuam
Cave
quili
O

4. Sept. Prid. Non. Sept.

NEc in nobis, nec in familiaribus nostris quidquam conspiciatur, unde suspicio suboriri possit cuiquam, temporalia nos potius! quam spiritualia captatum, & conquistum ire. *S. Fr. Xaverius lib. 5. ep. 2.*

Ut nemo duobus Dominis servire, ita nemo fructum metere spirituales potest, qui lucris intentas est temporalibus: his avidius inhiando amittet illum.

Non novit animæ pretium, qui præter hæc alia lucra quærit; Christus rerum arbiter optimas animam totius orbis pretio anteposuit, ut tuam aviditatem stimularet. Cave desideria tua ad quisquilias abjicere.

O magne Sancte &c. f. 2.

L 5

5, Sep

5. Sept. Non. Sept.

Labores in excolenda gente virtutis, & salutis suæ cupida rectè positi magnos iucunditatis fructus afferunt. S. Xav. l. 5. ep. 1.

Nihil cogitari dulciùs potest, quàm copiosum sudoris sui fructum intueri prope- rantem ad maturitatem. Hic fructus non putrescit. Fæcundiores animabus nulli sunt agri; quod iis commiseris, fructum reddunt fœnore millesimo, quia totâ duraturum æternitate.

Nec gentibus tantum, sed & sibi zelotes prodest: illis quod veritatis luce sint donati, sibi quod gratiam in se Numinis auxerit, sibi que una, & illis gradus ad cœlum straverit.

O magne Sancte &c. f. 2.

6. Sept

6. Sept. 8. Id. Sept.

Nemo se ipse fallat: non potest quisquam magnis in rebus excellere, qui non prius excellat in parvis.

Qui parvo oneri ferendo non est, multo minus magnum est laturus. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Parva parvi facere, vel quod accurata non multum conferant ad profectum, vel quod neglecta parum virtuti officiant, negligentis est animi excusatio.

Nisi a rudimentis inchoet literaturam tyro, inque primis literarum apicibus noscendis, pingendisque se exerceat, quem tu ab eo fructum expectabis? Initia rerum omnium in minoribus consistunt.

O magne sancte! &c. f. 2

L 6

7. Sept.

7. Sept. 7. Id. Sept

Minimum nostri laboris
factum cum approbati-
one hominum, maxima cum
offensione eorundem ante-
ferendum puto. *S. Xaver. l.*
4. ep. 10.

Diffidiis multos vel ma-
gnos animarum fructus in-
terire videmus, quos erat
latura concordia. *Id. Ibid.*

Amari fructus sunt, qui
inter altercationes colligun-
tur, pluribusque vermibus
deformatis aut putredine ab-
sumptis similiores dispendii
plus secum adferunt, quam
habeant.

Nullus pretiosior, adeoque
nec potior fructus est concor-
diâ, quæ hominem devincit,
Deum placat, præsentis æque
ac posteros delectat.

O magne Sancte &c. f. 2.

8. Sep:

8. Sept. 6. Id. Sept.

Auroram en exortam nunc
videmus, quando quidem
ex Sanctis Anna, & Joachim
nata est illa Virgo sine pecca-
to Adami super omnes mulie-
res Sanctissima, nomine MA-
RIA, cujus virtus & sanctitas
super omnia DEO minora ex-
cellens incomparabiliter emi-
net. *S. Xav. Ep. nov. lib. 4.
ep. 1.*

Exite de tenebris, qui sede-
tis in umbra mortis; ut suam
volucres, ita nostram vos au-
roram blanda voce salutate.
Aurea hæc mortalibus hora,
aureum orbi reducet sæcu-
lum.

Bonum nobis mane signat
hæc aurora: diem optimum
auguratur: tenebras & tene-
briones fugat.

O magne Sancte! &c. f. 2.

L 7

9. Sept

9. Sept. 5. Id. Sept

DE O Domino nostro multas gratias debes, & referas, censeo, quod te ibi posuit, ubi ne volenti quidem esse otioso liceat; adeo assidue plurima circumstant, certatimque se in omnes horas, quæ agas, oggerunt. S. Xav. Ep. Nov. l. 2. Ep. 7.

Damna otii tanta sunt, ut non nisi cum otio ea assequaris. Si orbem inspicias totum, plenum nihil agentibus invenies.

Ubi otium, omne ibi vitium. Ille beatior vitæ status, quo minime licet esse otioso. Otium quippe & accedia, detractio, amor, vaniloquia, hisque similia mala synonyma sunt. Vide quantis te malis labores expiant.

O magne Sancte! &c. f. 2.

11. Sept

10. Sept. 4. Id. Sept.

Civitatis universæ amorem,
& conciliabis tibi & tuebe-
ris diligenter. Permagni
quippe id refert ad flectendas,
quocunque opus sit, hominum
voluntates. S. Xaver. lib. 4.
epist. 5.

Quem odit vulgus, fugit
ipse, fugatque ejus alloquio
reliquos, ut sic exosi homi-
nis verba nec fidem, nec pon-
dus inveniant.

Cave ullum verbo, minus
facto, imo nec oculo asperi-
ore vel leviter offendas; vel
minimus obesse conatibus
tuis potest. Non magnæ vi-
res necessariæ sunt ad bonum
etiam grande præpediendum;
si alia arma desint, lingua
potis est.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

11. Sept.

11. Sept. 3. Id. Sept

Tristem & sollicitam vitam
agentes nihil in pietate &
virtute progrediuntur. *S. Fr.*
Xav. l. 1. ep. 5.

Potest quisque sui ipsius &
benefactor, & consolator es-
se maximus. Nihil volendo,
plus sibi sic largitur, quam si
orbem dono acciperet.

AEquè semper hilaris est, qui
habet quæcunque vult, & qui
non vult, nisi quæcunque ha-
bet. Beata illa voluntas, quæ
habet, quidquid vult, quia
non vult, nisi quod potest ha-
bere. Adeo fortunæ quis-
que suæ sator est, & per af-
luentiam, & per defectum
omnium tranquillivivere pos-
sumus. Voluntate res tota
conficitur.

O magne sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2,

12. Sept.

12. Sept. Prid Id. Sept.

CUM DEUM delicta nostra
& multa & magna non
lateant illa nos cogitatio val-
de sollicitat, ne Divinæ opis
aura conatus nostros ad fines
non provehat optatos, nisi
magna quædam morum, vi-
tæque emendatio in nobis ex-
titerit. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Quamdiu scelus urget con-
scientiam, propitium nemo
Nūmen sperare potest, quo
averso, quid prosperi spera-
bimus successus contra tor-
rentem niti est parum profice-
re; DEO adverso tentare ali-
quid est DEUM tentare.

Primum agendorum au-
spiciū, ut sit secundum, à
conscientia manet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

13. Sept.

13. Sept. Id. Sept.

CONcedendum pio dolori
justum spatium. *S. Franc.*
Xav. l. 5. epist. 5.

Quis putas justus est dolor ? sanitatem amisisti ? sed hæc tibi vires, animosque ad peccandum adjecisset. Fur opus abstulit ? irritamenta malorum perierunt. Fama tua læsa est ? prodest ad demissionem.

Temporalium omnium jactura guttam lachrymarum non meretur ; meretur mare vel minima Dei offensa. Si peccâsti, si Justitia opprimitur, si hæresis triumphat, & vigent scelera, hoc equidem dolendum est, nec prius dandus tam pio dolori finis, quam doloris materies defecerit.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2

14. Sep.

14. Sept. 18. Cal. Oct.

Nullum adversus Diabolum remedium cruce præsentius. *S. Franc. Xav. lib. 3. Epist. 4.*

Cruce victus Dæmon hanc etiamnum fugit, nec ope ulla promptius fugatur. Vide quàm imbellum habemus hostem, vel signo (quid magis ad manum?) pellitur. Nostræ proinde adscribendum est ignaviæ, nisi procul à nobis arceatur.

At quam tu crucem credis maxime efficacem? non quæ mole constat quadrifaria, sed ea, quæ moribus tuis exprimitur, optima est: corporis castigatio, amor opprobriorum, sui contemptus crucem efficiunt.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

15. Sept.

15. Sept. 17. Cal. Oct.

SI quos expertus Clementia,
& beneficio ad officium
non allicis, tempus oblatum
tibi puta exercendi illius o-
peris misericordiae, quod in
opportuna castigatione me-
rentium, nec nisi malo ad bo-
num adigi valentium, fitum
est. *S. Xaver. Epist. nov. l. 2.
ep. 7.*

Diversa ingeniorum est in-
doles; plerique reguntur
comitate; sunt tamen, qui
non moventur, nisi gravi im-
pulsu; altum sopiti ad sibi-
lum auræ tenuis non exci-
tantur; validis clamoribus
opus habent, ut veternum
abjiciant.

Injuria fit bonis, si indul-
geatur malis. Par crudelita-
tis genus est condonare om-
nibus, ac condonare nulli.

O magne &c. f. 2.

16. Sept. 16. Cal. Oct.

ORa DEUM Dominum nostrum, ut tangat corda divitum aliquâ misericordiâ tot infelicissimorum ultimâ egestate contabescentium. S. S. *Xaverius epist. nov. lib. 2. epist. 11.*

Quidquid in thesauro tuo superfluit, pauperum est: quibus eges, tua sunt: reliquorum, quæ in arca tua sunt, custos es, quæ nisi egentibus ultro largiaris, alieni factus es peculii raptor. Excute: quæ tua putas? quanta ibi superflua? his cælum eme, hoc tibi nunc venale prostat.

Quàm fortiter agglutinata sunt divitum corda pecuniis! prius vitam sunt, quam ci-stam perdituri.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

17. Sept.

17. Sept. 15. Cal. Oct.

Illud quoque meminisse oportebit, auctoritatem apud populum in sacris rebus, & salutaribus donum esse Divinum, quod bonis viris ac piis deferatur ultro, callidis & humana arte quærentibus negetur. Ne scilicet humana perversitas DEI dona contemptui habeat. *S. Xav. vitæ l. 6. c. 13.*

Impense igitur rogitandus est Deus, prorsus ut vobis indicet, atque aperiat impedimenta, quæ Divinis conatibus, quo minus sua per vos dona hominibus impertiat, per imprudentiam objicitis, committentes utique, ut auctoritatem vobis abnuat, estimationemque ad id opus necessariam. *Ibid.*

O magne sancte! &c. f. 1.

18. Sept

18. Sept. 14. Cal. Oct.

Magister orandi optimus
metus est, præcipue cum
non aliunde, quàm à Deo spes
auxilii affulgeat. *S. Xav. ep.*
Nov. l. 2. ep. 12.

Rerum affluentia immemo-
res nos Dei facit, ad quem ad-
versa nos redire compellunt.
Disfluimus nempe prosperis,
nobisque eripimur, ut mi-
nus opis Divinæ recordemur.
Gravantur corda vanitate, ut
evolare cogitatione ad alti-
ora nec velint, nec possint.

O felix adversitas delitiis
omnibus longe præterenda,
quæ nos ad saniora consilia
compellit vel invitos. Absit
indulgentia, quæ me DEI,
meique incurium reddat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

19. Sept.

19. Sept. 13. Cal. Oct.

CErrum habe, plurimum
te ad insigne Dei Domini
nostri. obsequium acturum,
si curaveris unice necessariam
rudis ætatis. informationem
assiduè, ubique, ac diligenter
exerceri. *S. Xav. Epist. nov. l.
3. ep. 5.*

Cave credas ulla in reme-
lius collocari vel pecuniam,
vel operam, *Ibid.*

In eo totius vitæ cardo ver-
titur, ut iis Juventas legi-
bus imbuatur, quæ adultum
Deo faciant gratiorem. Ex
juvene oleastro non crescet
olea. Quæ semina jeceris,
illa maturefcent

Torpent ingenia desidiosa
Juventutis, nec in ullius ho-
nestæ rei labore exercentur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

20. Sept

20. Sept. 12. Cal. Oct.

Vere dicam : nulla mihi magis re displiceo, quàm quod obstare nequiverim iis, quos nosti, tam immaniter Divinum Numen offendentibus. *S. Xav. ep. nov. l. 3. ep. 8.*

Amanti Deum animæ gravius nequit infligi vulnus, quàm si amatum videat crucifigi; nec enim amans est, qui vel lædi amatum aspicit immoto vultu.

Peccantibus resistere maximi est opus meriti ferax, dignum cui conatus omnis impendatur. Evacuâsse damnatis inferos, captivos expeditivisse ferro, morti Christum eripuisse, quantum foret gloriæ incrementum! minus tamen ista placerent Numini, quàm peccatum præpedire.

O magne Sancte! &c. f. 2

M

21. Sept.

21. Sept. II. Cal. Oct.

DEus roborat eos præsertim, qui seipsum in rerum etiam abjectarum tractatione egregie vincunt. S. Xav. lib. 3. ep. 5.

Quos imbelles corporis, & ingenii viribus natura fecit, sæpe usque ad plurimum admirationem ingeniosis & fortibus excellere videmus, quia quod natura parcior negavit, Numinis gratia liberaliter compensat. Non quære jam, cur huic omnia ex voto fluant, in promptu causa: hoc præmium est humilitatis.

Non qui plura numerat virtutum opera, sanctior illico censendus est; ille facit plurimum; qui plurimum se vincit.

O magne Sancte! &c. f. 2.

22. Sept.

2
N
m
coelest
renta
incur
4. ep
R
teria
huma
infam
na si
sapien
ctum
nosci
malu
velle
Ut
na P
diferi
tem
viam
O
Apos

22. Sept. 10. Cal. Oct.

Nequē aliud quidquam timere debemus, nisi ne cœlesti Numine offenso intentata improbis supplicia incurramus. *S. Fran. Xav. lib. 4. ep. 8.*

Ridicula hæc timendi materia est, quam angue pejus humanum genus avertatur; infamia, morbi, egestas bona sunt, & quomodo apud sapientem bona metûs objectum sint? si malum necdum noscis, disce: nihil sub sole malum, nisi peccatum; quod velle nemo potest nisi malus.

Utinam mala inter & bona probius facere sciremus discrimen! sed heu! cœciritatem nimium quantum obviam.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

M 2

32. Sep.

23. Sept. 9. Cal. O⁸.

DEt utinam cito Dominus
noster, quam dudum cap-
tamus, & dudum expectamus
significationem certam suæ
sanctissimæ voluntatis circa
res, & loca, ubi accomoda-
tius ad rationes Divini ejus
obsequii collocare me ope-
ram ipsi cordi est! *S. Xav.*
ep nov. lib. 3. ep. 12.

Ejus ex nutu pendeamus,
per ipsius gratiam promptis-
simi ad continuo exequen-
dum quidquid, & quaecun-
que id fuerit, quo se inclina-
re decreverit. *Id. Ibid.*

Tum te judica beatissimum,
cum pilæ instar in magni lu-
foris manus te conjeceris,
quamcunque in partem pro-
jiciæque facilis

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

24. Sept.

24. Sept. 8. Cal. Oct.

Delieta delictis cumulamus,
dum conamur nos omni
ope purgare. *S. Franc. Xav. lib*
4. ep. 10.

Quod si culpam in alios
transferre non possumus,
non dubitamus in ipsam con-
ferre naturam. *Ibid.*

Erroris agnitio, optima est
ad emendationem dispositio,
quam frustra ab illo expecta-
bimus, qui semper excusat.

Si homo es, male te cre-
dis impeccabilem; latius est
id, quod humanum est agno-
scere, quam arroganter pal-
liando iterum errare. Amor
proprius mille causas præte-
xere novit, unam ut exculpet
inertiam

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

M 3

25. Sept.

25. Sep. 7. Cal. Oct.

DEUS bone ! si intelligerent homines , quantâ , quàm liquida voluptate careant idcirco , quod minùs fortiter Dæmonis conatibus abstant ! *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Qui se Dæmonis castris totos ex toto eripiunt , ac sub Christi signo non tam corpore , quàm animo convolant , hi cœlestis dulcedinis præ gustum non avarâ manu , sed pleno alveo copiosius in se derivari sentiunt , quàm ut ei ferendo facile pares esse possint.

Tyrannus in suos Dæmon , mille suos pœnis affligit , & mirum ! servit ei tam avidè , tamque constanter , ubi onus DEI dulce paucos habet.

O magne sancte ! Indorum Apostole , &c. f. 2 ,

26. Sept.

26. Sept. 6. Cal. Oct.

Humanam laudem Crucis
instar habeatis, quippe
quæ vestrorum vos admoneat
vitiorum. *S. Xav. l. 3. epist. 5.*

Qui rem ex æquo ponde-
rat, vulgi plausum nihilo plu-
ris facit, quam culicum
stridores & graculorum vo-
ces. Quid mileriùs quàm ab
eorum iudicio pendere, qui
nec rite æstimant, nec apte
discernunt!

Vel te laude dignum judi-
cas, vel indignum; si dignum?
desinis esse laudabilis; si scis
indignum, & tamen laudanti
applaudis? gaudes illum
mentiri. Ama esse laudabi-
lis, non laudari. Desinis esse
bonus, dum vis dici.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

27. Sep.

27. Sept. 5. Cal. Oct.

DEO, ubi volent, facile est,
per paucos id ipsum efficere,
ad quod requiri videbatur
opera multorum. S. Xaver.
Ep. nov. l. 2. Ep. 14.

Humana consilia grandi
negotio, ut ad votum cedant.
plura providere debent me-
dia, non item Divina. Talis
DEUS artifex est, qui medio-
rum defectum nutu supplere
potens ea per pauciora efficit,
quæ minime poterant expe-
ctari.

Male quereris, te solum ad
transtra relictum, solum ju-
go trahendo destinatum; er-
ras, Solus non es, si Deus
tecum est, quid alios cupis
auxiliatores? Decies millies
centena millia nutum ejus ex-
pectant, ut tibi, si opus sit,
fœnerentur.

O magne &c. f. 2.

28.

28. Sept. 4. Cal. Oct.

Verissime dictum est, de mortalem trahentibus vitam, eos, ut status & conditionis officium teneant, advenarum esse similes & peregrinantium oportere, nullius implicatos affectu loci aut rei, quo minus libere volent, & expediti emineant, quocunque ratio itineris, ac spei compendium invitaverit.
S. Xav. ep. nov. l. 3. ep. 12.

Quid tam profundas in terram mittimus radices, quasi nunquam loco movendi; hæc palatia, hæc, quibus teneris, solatia deleres, velis, nolis.

Tibi cessit locum alius, tu cedes alteri; sic per vicissitudines ibimus, ibitis, ivere omnes, ibunt & illi, quibus tu cesseris.

O magne Sancte! Indorum
Apostole & c. f. 2.

29. Sept. 3. Cal. Oct.

IN ipsis incommodis mirifice gustatur DEUS. S, Fran. Xaver. lib. 4. ep. 9.

Proprium est Divinæ gratiæ beneficium, sine alyembyco & chimia fel melle commutare; quod natura indulgit apiculæ, ut vel ex absynthio mel noverit elicere, idem gratia virtutis studiosum edocet, ex amaro nectar sugere.

Quidquid recipitur, per modum recipientis recipitur; aranæ vel rosa venenum propinat, & si depravatus effusa bile palatus dulcia potest, ut amara gustare, cur virtus apud heroem animum efficere nequeat, ut adversa supra ambrosiam sapiant?

O magne Sancte &c. f. 2.

30. Sept.

30. Sept. Prid. Cat. Oct.

Quod si, quantum dies no-
ctesque elaborant literari
in comprehendenda rerum
scientia, tantumdem in so-
lido scientiæ fructu elabora-
rent; & quam diligentiam
adhibent in cognoscendis iis
artibus, quibus student, eam
in docendis imperitis, quæ
sunt ad salutem necessaria,
adhiberent, næ illi haud pau-
lò paratiores essent ad red-
dendam rationem Domino
dicenti: Redde rationem. S.
Xav. l. i. ep. 5.

O Docti, quàm estis mise-
ri, si doctrina vestra serviat
vanitati! evisceratis cere-
brum, ut cum aranea præter-
volantis gloriolæ muscam ca-
piatis.

Cujus te laboris maior
plausus, expectat, profani
merces ventus, sacri celum est.

I. Octobr. Cal. Octobr.

AD persuadendum facta dictis potiora sunt. *S. Franc. Xav. l. i. ep. 2.*

Præ primis cura tecum ipse concordiam, id est, fac ut cogitaris consentiant verba, verbis opera, operibus voluntas. Non minus fallit, qui aliud, quam quod loquitur, agit, quam qui aliud, quam quod loquitur, sentit; ille decipit alterum, iste fallitur à seipso, hominum societate indignus uterque.

Qui alias vestes simulat, quam sit, histrio habetur: nihilo melior, cujus facta discedunt à verbis. Deus veritas est; quidquid simulatum est, odit ubi vox Jacob sonat, manus autem sunt Esau prona sternitur errori via.

O magne Sancte &c. f. 2.

2. Octo.

2. Oct. 6. Non. Oct.

AB hominum de se opinione avertere aciem convenit ad suæ cognitionem imbecillitatis : præcipuè vero ad salutarem illam cogitationem, quantum inter humana iudicia & Divina interfit; atque inibi jacere fundamenta humilitatis suæ. *S. Xav. vitæ lib. 6. c. 15.*

Homo qui intensius considerat, quanto secus de hominibus Deus scrutator cordium iudicet, quam homines actionum spectatores, profecto coram DEO quàm maximè se demittet, humanasque laudes, quippe tam longè abhorrentes à vero pro crucibus, irrisionibusque subibit *Ibid.*

Laus vera in te, non in aliorum iudicio nascitur.

O magne Sancte! &c. f. 2.

3. Oct. 5. Non. Oct.

SI quid pravum deprehen-
deris, coërce per Deum, ac
castiga cito & fortiter; nam
potestatem, quam ad id ple-
nam habemus, ut gladium
in vagina otiosum relinque-
re, urgente occasione vindic-
candi gravissimas Dei offen-
sas, præsertim cum multo-
rum scandalo conjunctas im-
putaretur nobis in scelus in-
gens, & multis vix suppliciiis
expiabile. *S. Xav. ep. nov. lib.*
3. ep. st. 12.

Hic festinare licet, ne se-
rò medicina paretur, dum
mala per longas invaluère
moras.

Plus boni publico facis ma-
lum castigando, quam si pe-
stem Patriæ finibus arcuisses,
dum plectis unum, omnium
bene factor efficeris.

O magne Sancte! &c. f. 2.

UNUS in me DEI timor
 cunctos creaturarum me-
 tus extinguit; quippe quas
 nocere nemini scio posse, ni-
 si cui, & quatenus conditor
 ipsarum incommodare per-
 miserit S. Xaver. *Epist. nov.*
lib. 4. ep. 7.

Mens nostra tanto efficaci-
 us timores rerum tempora-
 lium despicit, quanto se au-
 thori earundem veracius per
 justam formidinem subdit.

Time DEUM, qui super
 omnes homines est, & homi-
 nem non timebis. Ancho-
 ra cordis est pondus Timoris
 DEI, sine quo periculum su-
 bit. Timor creat sollicitudi-
 nem, sollicitudo cautelam,
 cautela salutem.

O magne Sancte ! Indorum
 Apostole &c. f. 2.

5. Oct. 3. Non. Oct.

Vltia, Divinae expers dulcedi-
nis, continua mors est ma-
gis, quam vita. *S. Fran. Xav.*
l. 3. ep. 5.

Hominem tibi pinge bea-
tissimum: Nobilem, formo-
sum, divitem, honoratum,
sanum, &c. hunc tu beatam
agere vitam suspicaris? mors
hæc est morte gravior, mortis
æternæ præambula, nisi vi-
vat DEO.

Cave epuloni vitam invi-
deas: sepultus ante tempus
est delitiis. Divinis emortu-
us, inspirationes non audit,
pericula non videt, non sen-
tit animæ vulnera; & quomo-
do eum vivere suspicaris? vita
scelestorum vita non est di-
cenda.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

6. Oct.

6. Oct. Prid. Non. Oct.

O Christiani quid nobis infelicibus fiet, si tot Angeli propter unum superbix peccatum cœlo præcipites exturbati sunt, & in imum Tartari detrusi; Adam vero & Eva ob simile superbix crimen Paradisi terrestri beatam possessionem amiserunt! S. Xaverius Ep. nov. lib. 4. Ep. 1.

Quæ spes ostendit, aut ratio nobis scelerum omnis generis colluvie depravatis emergendi unquam è fœce tam tenaci, & lutis maculis enitendi ad cœlorum summa, ubi sedes sempiternæ immortalium animarum felicitatis est à DEO constituta; Ibid.

Ubi obsecratur aurum, scoria comparere erubescat.

O magne Sancte! &c. f. 2.

7. Oct.

7. Octobr. Non. Octobr.

OVes miseros ! qui pro diis
ea colitis, quæ Deus ad
usus effecit humanos. S. Xav.
l. 3. ep. 4.

Cur ad tam vilia sponte de-
ficimus, quos ad summa
Conditor vocat ? Aurum ado-
ramus, quod nostris ille ad-
dixit obsequiis. Rusticum
hoc sane votum est, & Nobili-
tatem suam pertæsæ mentis
delirium.

Desideria ut cælum spe-
ctent, DEUS hortatur, & nos
ea damnamus ad temporalia.
Cur ita nos odimus ? cur ju-
mentis insipientibus compa-
rati eorum desideriis nostra
jungamus ? Siccine esca & po-
tus regnum DEI, & venter
DEUS est ?

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

8. Octo

8. Octobr. 8. Id. Octobr.

HOc semper maxime spectamus, ut ii, quos nobis adjungimus, ab omni avaritia alieni sint: neque idipsum nobis sufficit, nisi ab omni quoque avaritiæ specie sint disjunctissimi. *S. Xaver. lib. 5. Ep. 2.*

Avari pecuniæ vilescit animus, & anima lucri cupida etiam pro exiguo se, aliumve perire facile finit. Auri cupiditati qui servit, & presentibus compedibus stringitur, & futuris paratur.

Qui habendorum ponderē ad terrena deprimitur, sublimē nihil operatur. Cui nihil satis est, ei nihil quoque turpe est. Potentior apud eum auri fames, quam cura sanæ.

O magne Sancte! &c. f. 2

9. Octob.

9 Octob. 7. Id Octob.

DEUS vobis apud homines
authoritatem conciliabit,
aut si id facere omittat, vestra
utique causâ omittit, quod
periculum esse intelligat, ne
forte, quæ DEI sunt, ea vo-
bis tribuatis. S. Xav. lib. 3.
Epist. 7.

Supremus ille oculus sem-
per in commoda nostra est
vigil, prævertit pericula:
sunt quos vulgi plausus in
arrogantiam egit præcipites:
laudes humanas non omnes
stomachi digerunt, nec om-
nes in excelso stant securi:
multis ipsa sublimitas verti-
ginem creat.

Non peto hominibus esse
spectabilis, ne fiam invisus
DEO, malo hic contemptus
esse, quàm æternum inter
contemptus.

O magne sancte ! &c. f. 2.

10. Oct. 6. Id. Oct.

Quisquis DEUM amat,
cum eo quàm diutissime
agat, & de eo, quàm creber-
rime loquatur est necesse. S.
Xav. ap. Trink. die 17.

Parum à desperato differt,
qui obstinavit vivere absque
alimento. Hoc oratio est a-
nimæ, quod cibus corpori,
imo est anima animæ. Non
speret se diu victurum in gra-
tia, qui se non sustentat ora-
tione.

Nullum certius amoris ar-
gumentum, quàm frequens
& longa conversatio: allo-
qui tædium hostilis est ani-
mi indicium. Oratio Amo-
ris Divini & Mater est, & nu-
trix.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

11. Octob.

11. Oct. 5. Id. Oct.

Quod loci & domesticorum
beneficium est, multi vir-
tuti tribuunt suæ. S. Franc.
Xav. lib. 3. ep. 5.

Uberiores ex arbore fru-
ctus venisse non tam œco-
nomiæ, quam temporum fe-
licitas fuit. Male nostræ
adscribitur industriæ, quod
tam parùm operâ nostrâ ac-
cidit, quam quod nos in fo-
ro præsentis sol irradiet: si
rem bene inspicimus, steri-
lis nos admodum solabitur
laudum leges.

Insania est tanquam sua
jactare, quæ loci aut tempo-
ris opportunitas tulit. Quod
sine diffidiis in pace vivimus,
sæpe non charitatis nostræ,
sed alienæ humilitatis est fru-
ctus.

O magne sancte &c, f 2.

2. Octo.

12. Oct. 4. Id. Oct.

Quæ isthæc (malum) de-
mentia nostra est? ita nos
securos ab omni Tartari metu
vivere, cum criminum indices
atrociorum congetendis in
conscientias nostras struibus,
flammis illis sempiternis ma-
teriam seduli paremus. S.
Xav. Ep. nov. l. 4. ep. 1.

Nemo in casum facilior
eo, qui se minimè labi posse
putat. Angelus non satis tu-
tus a ruina; vel e cœlo via
patuit ad infernum, ut nemo
se tam remotum à periculis
credat, quin perire possit.

Si medicamentum scires,
quo defuncti reviviscerent,
quantis illud impensis quæ-
reres? medela animæ hoc
virtutis habet, mortuam re-
suscitat.

O magne Sancte! &c. f. 2.

13. Oct.

13. Oct. 3. Id. Oct.

Totum bonum, aut malum nostrum in bene, aut male utendo DEI gratiâ situm est. S. Xav. l. 5. ep. 3.

Male DEUM illiberalem querimus, si nostra nosignavia egenos facit, quod hic pat Angelis intemperate vivat, is genio usque ad sordes indulgeat, diversus gratiæ usus facit. Sic gladius morti depellendæ, & inferendæ, prout usus accessit, servit.

Voluit Deus peccare nos posse, ut meritum ob non peccâsse habeamus. Nemo culpabitur, quia potuit, sed quia voluit: velle impeccabilem fieri arrogantia est.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2. ,

14. Octob.

14. Oct. Prid. Id. Oct.

IN diversas adeoque contra-
rias regionum aut negotio-
rum partes pari vigens alacri-
tate stare procincta debet ani-
mi præparatio: ancipiti obse-
quio prompta evolare protin-
us, quo mittentis indicata
propensio flexerit. *S. Xave.
ep. nov. l. 3. Ep. 12.*

Ortus, Occasus, Auster, Bo-
reas, perinde sunt omnia; u-
no in his cunctis observabili
ad electionem discrimine: ubi
plus, minusve opportunitatis
affulgeat, Divini honoris lu-
culentiùs, utiliùsque promo-
vendi. *Ibid.*

Eo mercator proram diri-
git, unde major spes lucri af-
fulget: patria illa sit, an in-
cognita, culta vel inculta,
nil pensi habet.

O magne &c. f. 2.

N

15. Oct.

15. Octobr. Id. Octobr.

CUM singulari quodam beneficio vult Deus hominem sui amantem perficere, cum ad id insectationibus ac vexationibus exercendo præparare solet *S. Franc. Xav. ap. Trink. die 18.*

Admodum opulentus fit, cui Deus aufert divitias, gratiam communicat. Nempe modicum tollit, plurimum donat. Qui saniori consilio quidquid temporalium est parvi, ut decet, duxerit, non queretur auferri partem illius, & cum illa cumulum curarum.

Sine, ut arbitrio suo supremum Numen de te disponat omnia; miraberis aliquando summe tibi proficere, quod credideras obfuturum.

O magne Sancte! &c. f. 2.

16. Oct.

16. Oct. 17. Cal. Nov

CUM ea conditione quivis homo nascatur, ut aliquando vivere desinat, cujus legis cum ne Christo quidem DEI Filio gratia facta sit, manifestum est, quam temeraria & irrita spes foret cujusvis alterius, id sibi privilegium spondere. *S. Xav. ep. nov. l. 4. ep. i.*

Nulla diligentia vel potestas vitat, ut qui vivit, non moriatur.

Peiores morimur, quam nascimur. Nostro, non naturæ vitio: illa conqueri potest & dicere: quid hoc? sine perfidia, sine superstitione vos genui: quales intrastis, tales exite. Sunt, qui tum primum bene vivere incipiunt, cum desinendum est.

Omagne Sancte! Indorum Apostole &c. *f. 2.*

17. Oct. 16. Cal. Nov.

Ratione atque prudentia paulatim acceptis vulneribus medearis. *S. Francisc: Xaver. libr: 4. ep. 12.*

Cadendum non est animo; providit Deus morbis medellam, nec tam grande malum est, cui parari nequeat remedium. Fœminei gemitus nihil proficiunt, nec plorando diluitur malum.

Quod emendare non vales, feras, & quæ damno tuo evenisse credideras, bona fient. Longam ingressus es viam, & labaris oportet & erigaris: per hujusmodi offensas emetiendum est hoc iter; effugere ista non potes, potes contemnere: contemnes, si futura cogitaveris

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

18. Oct

18. Oct. 15. Cal. Nov.

Inducat quisque in animum,
nusquam se melius, quàm
ubi à præposito constitutus sit
operam Deo navare posse. Et
simul confidite, Deum ubi
tempus fuerit, hanc iis, qui
præsent, mentem daturum,
ut eo vos potissimum mit-
tant, ubi vester labor fructu-
osissimus sit futurus. S. Xav.
l. 3. ep. 5.

Vacuum te curarum vult
esse cœlum pro te sollicitum;
quid eas tibi agglomeras?
Vides navim sine conatu re-
migum propitiū venti obse-
quio feliciter dominantem
mari? sequere: liberalem tui
dispositionem spiritui Divi-
no sine, ut quaquà lubet, im-
pellat, sic Fortunatas, nil
dubita, Insulas subibis.

O magne &c. f. 2.

N 3

19. Oct.

19. Oct. 14. Cal. Nov.

Iterum inculco vobis etiam
atque etiam commendans,
ubicunque cum quibuscunque
versabimini, contendite vos
gratos & amabiles omni ho-
minum generi præbere, de
cunctis bene merendo, inser-
viendo singulis, nullum non
blandè modestèque compel-
lando. *S. Xav. ep. nov. l. 4. ep. 3.*

Hæc enim benignitas fac-
torum, verborum humanitate
condita conciliando vobis o-
mnium amorem, aditum cor-
dium aperiet, magnamque
præbebit facultatem luculen-
tos congerendi fructus ani-
marum, Ibid.

Hac monetâ emuntur cor-
da, merx in orbe pretiosissima,
quod nisi occupaveris fru-
stra in eo meliorem ad frugem
reducendo laborabis.

O magne Sancte! &c. f. 2.

20 Oct. 13. Cal. Nov.

ANte omnia tui memento,
DE O primùm, tuæ deinde
conscientiæ satisfaciens. His
enim recte fungenti officiis
duobus prona facultas affluet
ingentium e proximorum a-
nimis eliciendorum profe-
ctuum. *S. Xaver. Ep. Nov. l.*

4. Epist. 4

Bini, quos respicias, poli
sunt, ut **D E O** & conscientiæ
facias satis. Hominum de te
sensus, rerùmque eventus in-
ter ultima, & quæ ad te non
spectant, numerabis.

Parce curis, nec profuturo
te crucia metu: tecum tibi &
cum **D E O** bene conveniat:
cæterum nullum orbis bel-
lum expavesce. Quid vis fu-
gere, quos nemo potuit,
criticos?

O magne Sancte ! &c. f. 2.

N 4

21. Oct.

21. Oct. 12. Cal. Nov.

Quis enumeret artes & nomina prædarum! S. Fran. Xav. lib. 7. ep. 7.

Grande malum, quia tenacissimum! in quo non magna spes melioris, quot titulos aliena rapiendi excogitat? alienis divites spoliis superbiunt in purpura, quam egenioris peculio detraxerunt. Prætextus quærunt, quibus tapinas colorent. Labori parce: aliena accipere est vel furari vel rapere.

Quanta in homine aviditas avaritiæ? cum & belluæ habeant modum; tunc enim rapiunt, dum esuriunt: parcunt prædæ, cum sentiunt satietatem. Solus bellua infatiabilis, dives est, ejus unica vox: affer, affer.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

22. Oct. 11. Cal. Nov.

IN ministeria humilia fac te
semper quoddam studio ex-
aggeratum quasi pondus in-
clinat. His enim te exer-
cens parabis, augebisque de-
missionem animi. S. Xaver.
ep. nov. lib. 4. ep. 4.

Pellax est ad æstimationem
opinio modestiæ. *Ibid.*

Nullibi securius occupa-
mur, ac in humili; vertigini
se exponit, qui versatur in
sublimibus: nesciremus rui-
nas, nisi alta spirantes vidis-
semus. Cogi decet ad sub-
limia, sponte currere ad hu-
milia; hæc pacem, illa ca-
sum ominantur.

Excelsa est, quo tendimus,
Patria, sed humilis est via.
Altus est DEUS, si humilias
te, descendit ad te.

O magne Sancte! &c. f. 2.

N 5

23. Oct.

23. Oct. 10. Cal. Nov.

Tutius est regi, quam regere; parere, quam imperare.
S. Francis. Xave. apud Trink. Renov. 1. die 3.

Multis regimen implexum est curis, his se expedit, qui subest. Tenue superioris nomen quantâ emi debet solitudine! sola fidem facit experientia, quod non tutius modo, sed & lætius sit subesse.

Facilius est uni, quam multis attendere. De uno subditus, de omnibus, qui præest, rationem est præstiturus; tot hic onera, quot subditos numerat. Uni facilius est satisfacere superiori, quam ut superior satis omnibus faciat. Quis pileus capitibus omnibus aptus?

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

24. Oct.

24. Oct. 9. Cal. Nov.

Insitum naturæ vitium dici-
mus, quod sæpe est incuriæ
ac negligentia. *S. Fran. Xav.*
lib. 4. ep. 10.

DEL ac nostri oblivionem
naturæ conditione, tanquam
velo quodam recondimus.

Ibid.

Nemo dicat: natura me co-
git irasci, levem esse, dormi-
re; inclinatio naturæ est, opus
est negligentia tuæ. Si vir-
tus tibi esset domi, huic na-
tura non prævaleret.

Quid naturæ irasceris?
quamcunque nactus sis, bona
est, modo eâ bene uti scias.

Malè passio vocatur in cen-
suram; bona hæc est, modo
quantum inclinatur ad malum,
à spiritu revocetur in melius

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

N 6.

25. Oct

25. Oct 8. Cal. Non.

Quid tandem nobiscum futurum, si DEUS acerrimo hosti permisisset, ut nos ad suam libidinem acciperet? *S. Xav. lib. 3. ep. 5.*

Disce homo DEI favores, quos meritus non es, ponderare; sine his nihil te miserabilius, scelestius nihil. pro-na in malum natura, vehemens passionum inclinatio, obviæ sensuum illecebræ, prava vis exempli, dæmonis instinctus, quo nos non, invitatur! & quid hic agat fragilitas, sibi relicta!

Si DEUS manum subtrahat, neu nos miseros! quàm miseranda dæmonis mancipia & inferni holocausta sumus! Plus dæmon interitum fuit nostrum, quàm nos salutem propriam.

O magne sancte! &c. f. 2.

26. Oct. 7. Cal. Nov.

AD eos quibuscum Religio-
sam aut civilem, domesti-
cam aut forensem usûs ac ter-
monis consuetudinem vario
vitæ commercio usurpaveris,
sive ii mediocrem, sive sum-
mam tecum familiaritatem
affectaverint, sic te semper
adhibe, quasi existimares,
aliquando eos ex tibi amicis,
inimicos evasuros. *S. Xaver.*
ep. nov. l. 4. ep. 4.

Non committes, ut con-
scios illos habeas ullius facti,
dictive, quod si unquam iræ
indulgentes protulerint, vel
crubescere traductione tui,
vel commodo, & damno ne-
gotiorum te dolere sit necesse.

Ità te in publico, ita in an-
gulo, ita cum multis, ita cum
uno gere, ut quidquid agis,
aut dicis, videre, scireque
possint omnes.

27. Oct. 6. Cal. Nov.

Nullo modo patiar in tanto malorum vulnere conniveri; scilicet ut respicientes aliquando quærant vulneri medicinam. *S. Xaverius lib. 4. Epist. 13.*

Alienum succollare peccatum noli, qui propriis satis oneraris; si dissimulas arcere quod posses crimen, tuum facis. Hæc indulgentia sæva est & quibus se prodesse putat, & aliis, nocet.

Tacere, dissimulare non semper arcet malum; si provida severitas primos aditus occupasset, eò non adolevisset, ut inter perditos censeridebeant. Morbi, qui negliguntur, occidunt; non tam ægri, quam medici vitio.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

28. Octo

28. Oct. 5. Cal. Nov.

Hoc sanè supra omnes corporis dolores acerbissimum, ut sic dicam, Martyrii genus, horrendum, cruciatibus quibusvis tyrannicis atrocius, cogi patienter acquiescere, cum videas momento destitui alienâ culpa, quæ ex aliorum longissimi temporis vehementissimo conatu; ærumnosissimaque constantia prope ad fastigium perducta fuerant. *S. Xav. lib. 5. ep. 12.*

Spes amissa grande cordi supplicium, tantoque acerbius, quanto illa major non incertis signis se prodebat.

Teneram prima in herba segetem marcuisse levior foret dolor: at falci maturam minimè prævisâ sterni grandine, quis sinè vulnere ferat?

O magne Sancte &c. *f. 2.*

29. Octo.

29. Oct. 4. Cal. Nov.

Reputatio instabilitatis hominum efficiet, ut ubique præfenti Numini, demiffione infima, suavitate magna femper adhæreas: qualium intermiffione officiorum multa nobis obrepunt, fpectantium oculos lædentia, & illorum à nobis lenfim abalienantia voluntates. *S. Xav. Ep. nov. lib. 4. Ep. 4.*

Si cæco diceret, Regem adftare, nonne geftus in omnem cogeret reverentiam? quid refert non videri à te Numen, cum adefse notum fit? Fides, non oculus venerationem imperat.

Plusquam folis radius chryftallo, tibi Deus adeft; quæ officia illi debita credis? fi cælo lapsus tibi Deus appareret, quâ ageres, loquereris?

O magne &c. f. 2.

30.

30 Oct. 3. Cal. Nov.

UBicumque de Divino honore agitur, nulli cedendum est difficultati. *S. Xaver. ap. Tr. nk. die 8.*

Nullibi melius labor locatur, quam in ejus obsequio, cui laborare delitiæ sunt. Mori amantem pro amato novum non est, & amato pro amante mori difficile accidat: qui se meminit esse creaturam, intelliget, quantâ DEO serviendi obligatione teneatur.

Nec ulla quæstuosior est industria, quam pro DEO sudare. Censum labor hic æternum habet; quia hoc ipsum inter lucra ponendum est maxime, si se labore nostro dignatur tanta Majestas.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

31. Oct.

31. Oct. Prid. Cal. Nov.

IN Divina bonitate atque misericordia spem habere consuescant, qui, quamvis parvis in rebus, à quibus abhorrent, sui victores extiterint.

S. Xaverius lib. 3. Ep. 5.

Macerare corpus flagris, exhaurire vigiliis, jejuniis extenuare, ut ut difficilia sunt, est aliquid istis ut difficilius, ita gloriosius, se abnegare, sibi mori.

Mors ista spiritus morte corporis nihilo mitior est; sopit appetitum, ligat sensus, intellectu & voluntate privat, membrorumque admittit libertatem. Nemo bene, beatèque vivet, nisi hanc generosus mortem subierit. Hoc è funere vita melior surgit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2

1. Nov

I. Novemb. Cal. Nov.

ANte omnia primam & potiore curam tuæ mundandæ, atque innoxie præstandæ conscientie impende: alienarum præservandarum aut sanandarum posterior tibi esto diligentia. *S. Xav. ep. Nov. l. 4. epist. 4.*

Nam qui sibi malè consulit, quomodo prodesse aliis poterit? *Ibid*

Nihil miserius eo, quem reum agit conscientia; implacabilis iste iudex quanto notior, tanto magis immitis sævit; nullus apud eum excusationi locus, qui iudex est, idemque testis. Aliis suum post torturas est respirium, ab hoc nullum sine tormento vel momentum.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

2. Nov.

2. Nov. 4. Non. Nov.

Æquum est, ut alienam ẽ
purgatorio animam libe-
raturus, prius ab inferno libe-
ret suam. *S. Xav. l. I. ep. 2.*

Magnæ in animas charita-
tis præbet argumentum, qui
piaculares mitigare flammæ
laborat, sed illa debet esse
potior, quæ cujusque animam
interni pœnis obnoxiam locet
in securo.

Animæ illæ suis in ignibus
præ te feliciores agunt, illæ
periculi expertes, cœli hære-
des, æternæ beatitudinis jam
certæ, tamen differuntur à
possessione: vos horum incer-
tos media involvunt pericula.
Damnum illas tenet breve,
vos expectat æternum.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

3. Nov.

3. Nov. 3. Non. Nov.

PROH DEUM immortalem !
quanto lætiores illi , tuti-
orémq ; vitam viverent , quan-
tò majore Divinæ clementiæ
fiduciâ supremum judicii di-
scrimen , quod subterfugere
nemo potest , extremo spiritu
subirent , si illam Evangelici
servi vocem alacriter usurpa-
rent : Domine quinque ta-
lenta tradidisti mihi , ecce alia
quinque superlucratus sum.
S. Xav. l. 1. ep. 5.

Magnum nobis onus im-
posuit DEUS , dum talentis
liberaliùs donavit , ad mensu-
ram dati fructum præstola-
tur. Liberalissimus Deus ni-
hil donat absque tœnore ; plus
lucri afferens plus recipiet.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2

4. Nov.

4. Nov. Prid. Non. Nov.

Nisi literis, literatisque Domini spiritus inhabitans præsit, literæ haud paulo plus detrimenti afferent, quam commodi. *S. Franc. Xaver. l. 3. epist. 4.*

A nullis majus sumpsit Republica detrimentum, quam ab iis, quos sublimiori Deus ingenio & literaturâ instruxit; illud menti cum gladio commune, quod acutior gravioribus aptetur vûneribus.

Doctrina multis præluxit ad infernum, quos simplex ignorantia cœlo intulisset.

Quot non inferni profundum literatissimi occupant! Sapientia sine spiritu stultitia est apud DEUM, perniciēs apud homines; tales enim inflantur, donec magnitudine ipsi suâ crepent.

O magne Sancte! &c. f. 2.

5. Nov. Non. Nov.

Quid tandem nobis in extremo spiritu futurum putamus, nisi ad bene sperandum, atque ad Dei fiduciam nos exercuerimus in vita? *S. Fran. Xav. lib. 3. ep. 5.*

Male optimam tritici messem expectat, qui præter lolia seminavit nihil. Inanis & vacua est spes, quæ fundamento caret

Multis nocet, quæ prodesse vult omnibus DEI Misericordia, ejus facilitas Mater optima, pessimam filiam gignit præsumptionem. Grande hoc malum veniam non expectet: non apud Misericordiam; hanc offendi: non apud Justitiam; hæc enim punit.

O magne sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2,

6. Nov.

6. Nov. 8. Id. Nov.

Semper supercillum frontis
serenitate, arrisus oris, blan-
ditiâ obtutum mitigas; mul-
to autem magis humanitate
verborum, & declaratione
amoris, qui te unus ad mole-
stum, sed necessarium eximen-
dæ ab amico deformantis il-
lum labis conatum impellat.

S. Xaver. ep. nov. 14. ep. 4.

Inserendi quin etiam col-
loquio amplexus, demissæ
venerationes, cæteræque be-
nevolentix sinceræ, reveren-
tiæ non fucatæ signa idonea.

Ibid.

Fucatæ cave tuæ sint blan-
ditix; hæ deprehensæ semel,
fidem semper enervant. Qui
scenicè agit, parem obser-
vanti larvam suadet. Candor
candorem meretur & provo-
cat. O magne, &c. f. 2.

7. Nov.

7. Nov. 7. Id. Nov.

VEhementer errant, qui deserto fonte bonorum omnium Deo commoda atque utilitates ab hominibus petunt.

S. Xaver. lib. 4. ep. 12

Quid est homo, in quem sperat? *genesis* inspice: paulo ante nihil, nunc vivum cadaver, & saccus stercorum, brevi cinis. Et quid ab hoc specialis patrocinii expectabis? Justo DEI Judicio accidit, ut qui a DEO spem transfert ad hominem, cum homine collabatur.

Qui Judici olim respondebis, cujus loco nunc hominem adoras, Judæis compar DEUM homini postponentibus; Si curas hominem, cura Hominem-Deum.

O magne Sancte! Indorum Apostole, & .f. 2.

O

8. No

8. Nov. 6. Id. Nov.

Multis ita occalluit conscientia, ut rapinarum in sinum corrasarum vastis etiam molibus, aut nullo, aut perexiguo urgeantur sensu. *S. Xav. Ep. nov. l. 4. ep. 4.*

Frequentia, ususque communis pudorem furtis detrahit, & suadet impunitatem. Callum induit conscientia, ut iniquè partorum nec molem sentiat, nec injuria affectorum gemitum audiat.

Opifices aurum latebris eruentes quanta fuligine obscurantur! plus tamen possessoris animum, quam artificis manum inquinat; ibi plus quam hic relinquit sordium.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

9. Nov.

9. Nov. 5. Id. Nov.

PRævertendis odiis, invidi-
æque, & suspicionibus se-
minatricibus discordiarum in
ortu ipso extinguendis effica-
cissima erit opera conspectæ
semper, minime fucatæ, sed ex
intima demissione mentis in
externam humilitatem pro-
pensæ modestiæ. *S. Xav. Ep.
nov. lib: 4. ep. 11.*

Frons arrogans, elatumque
supercilium publici fit odii sco-
pus: placida humanitas humi-
litate cõdita amores cogit.
Qui se sponte post omnes abji-
cit, ultro ab omnibus sublima-
bitur.

Præstat gratiam cum mode-
stia, quàm fastu odia colligere:
quæ super alios eniti volens
nunquam fugiet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

O 2

10. Nov.

SI te infestum intemperiarum signis, qui te adeunt, deprehenderint, haud dubio contrahentur, & se avertent, nec eam sui fiduciam admittent, quæ necessaria fuerat, ut ex tuo congressu proficerent. S. Xav. epist. nov. lib. 4. epist. 4.

Suavis alloquii humanitas catena est aurea; attrahit aures in benevolentiam, corda obligat in obsequium; facile mandata exequetur, quem amor manuducit.

Superior es? homo manes: humanitatem à te non fac alienam. Eum honoratum volunt singuli, quem singulos honorantem sunt experti. Sic voci par echo respondet.

O magne sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2, II. No

II. Nov. 3. Id. Nov.

Qui nihil aliud spectat, nisi
Divinam gratiam, Evan-
geli prædicationem, anima-
rum salutem, quid tandem
recuset, aut pertimescat? S.
Xav. lib. 3. ep. 4.

Qui DEI totus vivit obse-
quio, tantum de rebus suis sol-
licitus vivit, quantum de re,
quæ non ad se, verum ad alium
pertineat. DEUS rem suam cu-
rabit.

Dic tu mihi, si potest hoc
homine esse beator? vitam
agit, qualem Angeli solent,
suprà mundi vicissitudines po-
situs cælo caput inserit. Quid-
quid optat, accidit; quia quid-
quid accidit, vult DEO confor-
mis. Omnipotens, potest, imo
facit omnia, quæ vult.

O magne Sancte! &c. f. 2.

O 3

12. NO

12. Nov. Prid. Id. Nov.

Continuâ in id attentione
dabis operam, ut omnibus
semper, quibuscum ages, vul-
tum benignum, & serenum
exhibeas; torvitatis, super-
ciliosæ arrogantiae, mœstitiæ
suspiciosæ, aut iræ minacis
cunctis iudiciis procul aman-
datis. S. Xav. epist. nov l. 4.
Epist. 4.

Ut nihil debet habere su-
perior, quod veniam requirat,
itâ ipse suis plurima noverit
condonare.

Nihil emendaturo peccan-
tes indignum magis, quam
irasci. Mansuetudine scire
delicta corrigere, hoc est re-
gere; severitate delere scele-
ra, vel lictor novit. Assurge
supra plagiarium.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

13. Nov.

13. Nov. Id. Nov.

QUI nihil omnino aliud nisi
DEI Gloriam, & Christi ma-
nifestationem in salutem ani-
marum curamus, aut quæri-
mus, quid tandem damni aut
periculi magnopere pertime-
scere debemus? S. Xav. Ep.
nov. l. 5. ep. 4.

Præverte animo malum,
quod eventurum times; si
prævideris, forte non time-
bis; quid enim est, unde an-
geris? Expende peritissimè,
& comperies causam afflictio-
nis minorem esse.

Quidquid æternum non est
tanquam leve ferendum est;
quantumcunque enim sit, ma-
gnum non est, quod toleran-
tiâ minui potest, quin & ab-
solvi.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

O 4

14. Nov.

14. Nov. 18. Cal. Dec.

CErrum extra ullam dubitationem habeatis, DEUM plurimas gratias, & insignia beneficia largè conferre solitum iis, qui graves impugnationes sine ultionis desiderio patienter ejus causâ perferunt, omnem impetum reponendæ injuriæ, Divinæ charitatis suavitate oprimentes. *S. Xav. ep. nov. l. 6. ep. 8.*

Obligari se misericordissimus Dominus sentit ad abunde compensandum, quod injuste aufertur. *Ibid.*

Nihil DEO datur sine fœnore; quam tu ejus causâ honoris tui causam ponis, ille sumet, ornabitque plurimum, quem calumnia pessime deformavit.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. *f. 2.*

15. Nov

15. Nov. 17. Cal. Dec.

Cibi, potionisque modus,
naturali desiderio statua-
tur, non voluptate, S. Franc.

Xave. apud Trinkell. die 13.

Paucioribus natura eget,
quàm putemus. Non alimus
eam, sed oneramus, dumque
vitam tueri debebamus, per-
dimus; cogimus gulæ nostræ
servire maria, & sylvas, nihil-
que sapit, nisi quod exoticum
aliquid, aut peregrinum orbem
sapit.

Hæccine est vita hominis?
si ita: dic, quæ sit belluarum?
horum enim felicitas in pa-
stu. O quantum est in rebus
inane! Necessitas mensuram
statuat, non cupiditas: minus
vanitas.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, maxime orbis &c
f. 2.

26. Aug

16. Nov. 16. Cal. Dec.

STUDIOSIUS affectare comita-
tis amabilis speciem artifu
& affabilitate blandissimis de-
bebis, quando aliquem pri-
vatim, culpâ ejus id exigente,
reprehendes. *S. Xaver. Epist.*
nov. lib. 4. ep. 4.

Emineant ex ore atque
oculis humanitas, & chari-
tas; quâ re una præteferas ur-
geri ad bene merendum de il-
lo, quem admones de labe
ipsum inquinante detergenda.
Ibid.

Videris plerumque metu o-
dium conjungi; quos metui-
mus, nos ipsi odimus; tan-
tum amoris perdis, quantum
sævis. Timens non potest a-
mare quem timet. Ut me-
tum, ita causam odit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, & f. 2.

17. No.

17. Nov. 15. Cal. Dec.

Illud præclarum est ulciscen-
dorum hominum genus, ut
eis & cœleste Numen placare,
& benigne facere studeamus.
S. Xaver. lib. 4. ep. 12.

Nunquam scelus scelere
vindican- dum. Imbecilla se
lædi putant, cum tanguntur;
ulcera vel ad suspicionem ta-
ctus condoleſcunt, ita animus
affectus minimis offenditur.

Hoc adversus virtutem
possunt injuriæ, quod adver-
sus solem nebulæ. Quid tur-
baris? Si exigua est offensa,
fer: levi hoc potes patientia;
si gravis est, fer: non levis est
gloria: hanc non leviter au-
ges, si malum bono repen-
das.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

O 6 II. No.

18. Nov. 14. Cal. Dec.

IN vestrae imbecillitatis cognitione diu, multumque vos ut exerceatis censeo, vestraeque vitia hominibus, qui vos consilio & auxilio juvare queant, penitus aperiatis. *S. Xaver. lib. 3. ep. 5.*

Aquae profundae abscondunt pericula; nemo se tutus vado commiserit, cujus fundus occultus est. Multa latere post siparium solent; pateant necesse est, ut approbentur.

Alios **DEUS** regi vult ab aliis; in sua causa nulli contulit iudicium, Quod tu non potes, consilium efficiet. Tua subjectio **DEI** meretur directionem. Obedientiae comes felicitas est.

O magne Sancte ! Indorum Apostole &c. f. 2.

19. Nov.

19. Nov. 13. Cal. Dec.

IN his bellis etiam cadens victor est, si occumbente duntaxat corpore non succumbat animus. Una lanè, quæ per consensum in culpam accipitur, pertimescenda plaga mentis est. S. Xav. *Ep. nov. lib. 5. Ep. 3.*

Vulnera corporis gloriæ stigmata sunt, sunt zeli testimonia, plus ex iis gloriæ manato quam cruoris. Si cades corpore, consistee animo, & pedibus compede ligatis triumphet Christiana libertas.

Illa vincula detestanda sunt, illa metuenda vulnera, quæ ultra corpus ad animam spectant, attingunt conscientiam, quanto profundius tantò atrocius lædunt.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

20. Nov. 12. Cal. Dec.

ARrogantibus indulgentia
venenum est ; mirabiliter
insolescunt , & omnia pertur-
bant , si rectorem languidum
& obstacula metuentem inve-
nerint. *S. Xav. Ep. nov. lib.*
6. Ep. 10.

Sunt genii , qui bonitate
abutuntur. Diffluunt vasa ,
nisi ferreis in ordinem circu-
lis cogantur. In hos si quis
inciderit , cunctanti opus ha-
bet animo , fortique pectore.

Qui vult amari , languida
regnat manu ; odio digni Pri-
mates , qui sic amari quæriunt.
Ubi DEI causa agitur , preces ,
promissa non moveant , cau-
sæ æquitas decidat sententi-
am , animus urgeat executi-
onem.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

21. Nov.

21. Nov. II. Cal. Dec.

Vilibus DEUS instrumentis
ad magna utitur, tum ut ex
hoc magis infinita illius bo-
nitas eluceat, tum ut nos ni-
hil ex nobis facere posse co-
gnoscentes solidius humilier-
mur. *S. Fran. Xav. ap. Mart.*
in Nov. die 8.

Manca est humana suffici-
entia, & providentia omnis
nimium inops & lippa; nec
hæc dispicit agenda, nec illa
par est agendis.

Quid prudentiæ, viribus-
que tuis fidis ridendus ho-
muncio, cum in omni tua
potestate, quam habes, tan-
tum non sit, ut atomum dif-
fles. Sine Deum agere; plu-
ra per te operabitur, quam
sperare potuisses.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

22. No

22. Nov. 10. Cal. Dec.

Quotiescunque te accinges
ad tractandum cum quo-
libet de rebus DEI cultum,
& salutem æternam attinen-
tibus, adhibe hanc pruden-
tiam, ut non prius verbum
facias, quàm odoratus sis, ac
quibus poteris signis explora-
veris statum intimum ejus
animi. *S. Xav. Nov. lib. 4.
Epist. 4.*

Aves non unâ omnes ca-
piuntur escâ. Genium sequi
artis est magnæ, hanc, qui
novit, humanam facile capit
voluntatem.

Non una cum omnibus a-
gendi est norma. Quæ hunc
solantur, dejicerent alterum;
quo placatur iste, ille turbare-
tur, Quod uni gustum, alte-
ri disgustum creat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

23. Nov. 9. Cal. Dec.

Quamvis de alicujus forte,
quem noris, & ames, vir-
tute confidis, tamen, mihi
crede, obsta, & quantum po-
tes, pugna, ne ad pecuniæ
tractationem abjiciatur, alio-
quin, nisi confirmatus in gra-
tia sit, cave speres constan-
tem in innocentia futurum.

S. Xaver. lib. 5. Ep. 7.

Procul à pecunia, procul
à periculo; illa conscientiam
non minus ac manum tractata
commaculat.

Grandis tentatio ditio-
rem fieri posse, & Dei timore pro-
hibitum adstinere. Quanta
est auri arridentis, & modò
annuas, in ærarium tuum
properantis, potentia! cujus
animus hastis aureis, argen-
teisque non cedit?

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f 2.

24. Nov. 8. Cal. Dec.

PAuci sed strenui, sed dotibus animi & corporis præditi maximis instar innumerabilium sunt. *S. Xav. ep. nov. l. 6. ep. 10.*

Multæ unius matris proles non feliciorem illam faciunt, si recta ab institutione degeneres abeunt; quod in multitudine fieri tam est proclive, quàm vasto in agro zizania reperire.

Magnus populus, magna vitia. Multitudinem simul & sine exceptione virtutem optabis citius, quàm reperies. Vide, sis è paucis, iisque strenuis. Animus non numerus militem facit formidabilem. Una aquila præ mille noctuis videbit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

25. Nov.

25. Nov. 7. Cal. Dec.

ADversus minas omnes, an-
paratusque diaboli, duo
quædam me sustentant: prius
certa persuasio perspectissimæ
DEO rectitudinis mearum co-
gitationum, alterum indubi-
tatissima notitia absolutissimi
Domini Divinæ voluntatis in
res creatas universas, ita ut
nulla earum quidquam agere,
nisi DEO permittente queat.
S. Xaver. lib. 5. epist. 3.

Nullum roborandæ menti
firmius est præsidium, quàm
quod tua tibi præstat consci-
entia. Intra te est, si quod
est, malum.

Recta intentio firmamen-
tum & malacia est sine formi-
dine, quæ plus castris omni-
bus te tutabitur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

26. No.

26. Nov. 6. Cal. Dec.

Quo magis suis voluntatibus obsequi studemus, hoc magis auxiliis, & sollicitis animis vitam agemus. *S. Fran. Xav. lib. 3. Epist. 5.*

Qui se quærunt, se perdent, & desolationem invenient. Quid speras quod nemo hac via obtinuit? Nisi tuam alienæ subicere voluntati didicisti, semper spinas inter infelix gemes.

Bella bellis omnibus inquieta magis tua concitabit voluntas, quam diu regnabit. Nisi hunc edomes hostem, de pace nihil cogita. Dicet pax pax, & non erit pax; bella movebit ex insidiis minus cogitatis.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

27 Nov.

27. Nov. 5. Cal. Dec.

AD auctoritatem, libertatemque curatoris animarum insignis est momenti, nemini eorum, quos dirigere in salutis via, & ubi aberraverint corripere, retraheréque debet, esse obnoxium titulo præbitionis & alimentorum. Hoc est vitam & sanguinem debere. Veréque de hoc genere donorum dici solet: qui capit, capitur: Fiduciam videlicet amittit, quidquam jure censorio agendi cum eo, cujus patronali reverentiæ clientis humilitate se astringi passus est. *S. Xav. Ep. Nov. l. 4. Ep. 4.*

Facile tacet is veritatem, cujus os acceptus à reo bolus obturavit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

28. Nov.

28. Nov. 4. Cal. Dec.

Minus in acerbo casu con-
sternat horror periculi
præsentis, quam verber con-
scientiæ acriter exprobrantis
vitam inconsulte actam sine
ulla provisione mortis S.
Xav. l. 5. Epist. 2.

O temporis pretium, si quis
te rite æstimet, quantum es!
Cælum tempore emitur tem-
pore negligitur.

In eo cautlorem esse con-
venit, quod reparari minus
poteff. Tempus incurabile
est: ferus erit dolor temporis,
quo tam pie vivere potuiffes,
imo debuiffes, amiffi. Dam-
na quæ sarciri nequeunt, sunt
graviffima: volat irrevocabile
tempus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2

29. Nov.

29. Nov. 3. Cal. Dec.

Non emineat ira in verbis ad curationem prolapsorum ex perturbatione comparatis, alioquin exemplum mali potius, quam remedium objeceris. Nam omnem iracundiam vitio passim vulgares homines adscribunt. S. *Xav. ep. Nov. l. 6. ep. 8.*

Ira sine discursu bestiarum est. Illa solum ira utilis esse potest, quæ scit parere consilio, & velut miles Ducis ad imperium vel prodire in aciem, vel ubi prodit, signum receptui canere.

Magna pars hominum est, quæ non peccatis irascitur, sed peccantibus. Alios corrigunt, corrigenda committentes.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

30. Nov.

30. Nov. Prid. Cal. Dec

Multum interest inter eos, qui spem, fiduciãque in DEO collocant extra mortis pericula, & eos, qui DEO fi- dunt, & in illo sperant, dum sponte ac volentes, quo ei gratificentur, in discrimina se mortis evidentia objiciunt, horum vitandorum, aut ad- eundorum potestatem & ple- num arbitrium habentes. S. *Xv. Ep. nov. l. 5. ep. 3.*

Spem, uti amorem adversa probant; in mollibus neutri- us capi potest experimentum. Difficultas tuæ in DEUM spei cos esto.

Illa quæ te opprimit adversi- tas, DEI manũ immissa est: sunt Crucis Christi reliquiæ.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2

I Dec

1. Decemb. Cal. Dec.

Qui elegerit in continuis vitæ periculis vivere ex merito studio Deo serviendi, brevi tempore sentiet tædiura vitæ præsentis, & desiderium mortis. *S. Xaverius ep. nov. lib. 5. ep. 3.*

Bella, fames, odia, morbi quid nisi argumenta sunt, ut persuadeamur, vitam hanc carcerem esse, compendium que miseriarum? Unde tantus vitæ amor? amamus pericula nostra: compedes nostros exosculamur.

Vitæ, quam speramus æternam, futuræ memor facile præsentem deseret; quis enim non ægre ferat differri solatia?

O magne Sancte! Indorum Ap. stole, &c. f. 2.

P

2. Dec.

2. Dec. 4. Non. Dec.

CUM extremo jam spiritu
mors vocem intercludit, si
tum animæ ex corpore disce-
denti loquendi facultas detur,
quibus tandem verbis in illo
digressu corpus alloqueretur
suum? *Sanctus Xav. lib. 3.
Ep. 3.*

Præpostera doleret studia,
si, cui dominari debuisset, cor-
pori indulgisset. Corpus ete-
nim, ut prodesse saluti potest,
sic & obesse, prout spiritui vel
subiectum est, vel rebelle.

Uttere nunc corpore ut ju-
mento. Nullus sit ejus que-
relarum locus; non de inju-
ria queritur, quam non pati-
tur, sed de molestia, quam fu-
git.

O magne Sanctæ! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

3. Dec.

3. Dec. 3. Non. Dec.

Mhi nihil gratius accidere potest in vita, quàm in maximis meis periculis Christi Domini mei, & Chriastinæ Religionis causa susceptis vitam transigere. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Nemo duraret, si rerum ad-
versarum assiduitas vim pa-
rem haberet, quàm primus
ictus. Ea optima doloris na-
tura est, quod non potest, nec
qui extenditur, magnus esse,
nec qui magnus est, extendi.

Ut certi ferarum domito-
res sævissimas etiam belluas
sub jugum mittunt, ità sapi-
ens dolorem amore Numinis
domare novit. Amore fauci-
us nulla alia sentit vulnera.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

4. Dec. Prid. Non. Dec.

Qualicumque in occupatio-
ne vel remissione versaberis,
acri semper conatu arre-
ctæ mentis vires totas in tui
ubique vincendi contentio-
nem exere : cupiditates fran-
ge : à quo sensus abhorrebit,
amplectere. *Sanctus Xaver.*
l. 5. ep. 5.

Appetitum imprimis innat-
tum laudis & excellentiæ
contunde ; nihil unquam
parcens, quoad superbia ra-
dicitus evulsa infra omnia
deprimi te libens sustineas,
contemni etiam gaudens.
ibid.

Atque sic habe : sine ista
demissione, sine hoc in pra-
vos animi motus imperio nec
tibi, nec aliis te bonum esse.
ibid.

O magne sancte ! &c. f. 2.

5. Dec.

5. Decemb. 9. Non. Dec.

Nolite mirari, imitarique eos, qui novas populo placendi excogitant artes popularem admirationem, & laudem aucupantes. Namque isti suæ potius, quàm Divinæ gloriæ serviunt, de suis commodis magis solliciti, quàm de salute animarum. Quocirca illorum ratio sane lubrica est, ac præceps; quippe quæ cœcâ cupiditate gloriæ elata, jactationem habet in populo invisam DEO. *S. Xav. in vita lib. 6. c. 23.*

Favoris humani aucupes non DEI, sed amoris proprii, sed gloriolæ inanis servi sunt, sicut Martyres diaboli.

O magne Sancte! Indorum Apostole. & c. f. 2.

9. Dec.

6. Dec. 8. Id. Dec.

Maturefcent cruda suo tempore : articuli opportunitatum expectentur. *S. Xa. ep. nov. l. 5. ep. 7.*

Initia rudiora sunt ; expecta : etiam dies à crepusculo crescit in meridiem. Acerba poma jacendo mitescunt , nec raro duriora ingenia molliuit dies. Sua juventuti sunt vitia , quæ vir ignorabit , & viro agnata senem destituent.

Nemo ex uno actu iudicandus ; quæ tardius maturefcent , plus durant præcocibus. Imago multis ictibus longo tempore marmor incussa firmior stabit , quàm molli ceræ levi manu impressa.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

7. Dec.

7. Dec. 7. Id. Dec.

Mihi adeo certum & fixum
est, quod Divino instinctu
concepi, ut si forte id præter-
mitterem, viderer mihi plane
pugnare cum DEO, neque in
vita, aut post mortem quid-
quam jure sperare jam posse,
S. Xav. l. 1. ep. 12.

Quid te ab incepto deter-
reat? operis arduitas! appa-
rens est; & esto sit major, non
est æterna; nec major viribus,
modò audeas.

Inconstans diaboli fit ludi-
brium, iridentis hominem,
qui cœpit ædificare, nec po-
tuit consummare. Quæ sem-
piterno promissa sunt, æterna
sint. Vita citius quàm horum
fides corde pellatur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

8. Dec. 6. Id. Dec.

NOlim, quod multi faciunt, te spem conciliandi tibi populi in humanis artificiis constituere, callidèque grassari ad gratiam, celebritatèque vulgi eblandiendam, iis obnoxie faciendis, aut dicendis, quæ grata, jucundaque multitudini esse perspexeris. Indigna ista sedulitas est. *S. Xav. Ep. nov. l. 5. ep. 9.*

Humanis niti strategematis, fraudibusque viam ad contentare mali solent; non desunt sua probitati media. Virtus ipsa per se amabilis, si vera est, affectum rapit.

Turpe est, cum larva detrahitur, patere dolos; simius aut vulpes apparet, qui se hominem mentitus fuerat.

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

9. Dec.

9. Dec. 5. Id. Dec.

ANte omnia oro te, & in gratiæ numero precans postulo, ut te, quo magis urgeris adversis, eo interius Divino Numini admoveas. *S. Xav. Ep. nov. lib. 7. ep. 7.*

AEquè sancta est actio, quâ tibi DEUS immittit, unde crucieris, quam fuerit Christum mori pro te. Reverere spem DEI, digna patientia tua, & amore immittentis.

Opus & signum est gratiæ, si te afflictione quapiam dignatur DEUS, quam licet forsân non merueris, meretur tamen DEUS, ut eam feras patienter. Adversa ut gratiæ merces sunt, itâ cum gaudio accepta, majoris sunt illicitum.

O magne Sancte! &c. f. 2.

P 5

10. Dec.

10. Dec. 4. Id. Dec.

Nec te respectus ullus aut
metus judiciorum, sermo-
numve teneat, quò minùs,
quod debes, exequaris. *S. Xa-
ver. ep. nov. lib. 6. ep. 5.*

Laudes & contemptus vul-
gi in promiscuo habendi sunt,
nec his dolendum, nec illis
gaudendum; aliàs timore ca-
lumniarum omittemus opti-
ma. Latratus canum lunam
in cursu non præpediunt; i,
quo eundum est, seu laudes,
seu te vituperia consequan-
tur.

Non virtus, sed qui virtu-
tem impedit, vulnus sentit;
uti duritia filicis nulli magis,
quàm ferienti est nota.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

11. Dec.

11. Dec. 3. Id. Dec.

EA semper circumspeditione
ac prudentiâ te adhibe in
congressibus, & colloquiis
omnis generis hominum, qui-
bus ad bonum promovendis
quotidianam navas operam,
ut nulla unquam, quantavis
fiduciâ, familiaris excidat
tibi loquenti vel agenti ali-
quid; quod illi, si, quod po-
test fieri, & tu pro eventuro
habe, à te averterentur, expro-
brare jure possent. *S. Xav. ep.
nov. lib. 5. ep. 9.*

Ad fidelem aurem altissi-
mum in pectus demissa quon-
dam eructabuntur; dic, quæ
dici aliis non curas, reliqua
tace.

Eos in publico, in privato
mores præ te fer, & sermones,
ut spectari ab omnibus & au-
diri tuto possint.

O magne Sancte! &c. f. 2.

12. Dec. Prid. Id. Dec.

Misereri tunc quoque DE-
UM credimus, cum sævit ;
quod ex tali manu mala etiam
vim gratiarum habeant. S. Xa-
ver. Ep. nov. 7. Ep. 7.

Pater etiam, cum punit, a-
mat filium, amare quippe est
velle bonum. Maxima DEI
ira foret, si non puniret. Cui
indulgentur omnia, vel insa-
nus est, vel depositus: uterque
desperatus.

Quamdiu punit DEUS, pœ-
na sit solatio, DEUM tui me-
minisse ; nam vel peccata ple-
ctit, si malus es, vel si te bo-
num credis, merita vult auge-
ri, in utroque beneficus Pater.
Si vis, adversis carebis omni-
bus : quæ dicis adversa, dic ef-
se DEI dona.

O magne Sancte ! &c. f. 2.

13. Dec.

13. Dec. Id. Dec.

SUSPECTA sit imprimis iræ
prolapsio, cujus irritamenta
passim obvia facile præcipi-
tant zelo abreptos, nisi vesti-
gium in lubrico pedetentim
ponant, & in voces aculeatas
erupturi ensi linguæ frœnum
attrahant. *Xav. ep. nov. l. 6.
ep. 8.*

Quotus enim quisque est,
qui excandescens reprehen-
soris perturbata increpatione
fiat melior! *Ibid.*

Puerum ætas excuset, fœ-
minam sexus, extraneum li-
bertas, domesticum familiari-
tas. Prudentiori cedamus,
stultiori remittamus. Vide,
quàm nulla irascendi tibi re-
linquatur materia, nisi facias.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. *f. 2.*

14. Dec. 19. Cal. Ian.

Multum interest inter eos, qui rebus necessariis instructi DEO confidunt, & eos qui confisi eodem Christi imitandi studio spoliant se rebus omnibus. *Sanctus Xaverius l. 3. Ep. 4.*

Avarus est, cui DEUS satis non est; providentiæ Divinæ finis, quem firma spes aperit, omnibus orbis præstat gazophylaciis. Illius cogitatio malorum, quæ minari potest paupertas, omnium i-liadem profligabit.

DEI liberalitas exhauriri impotens, ut semper, ita omnibus dare potis est, & parata. Spes vicaria possessionis est, imo præcox dominium.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

15. Dec.

15. Dec. 18. Cal. Jan.

OMnia circumspectè & maturo iudicio constitue ; cunctorum quidem, qui se tibi amicos ferunt gratè accipiens officia: non tamen cuivis facillè fidens : nec, quoad rebus ipsis perspexeris, quid quisque habeat in animo, plùs te illis porrigens, quàm tutum foret. *S. Xav. ep. nov. l. 7. ep. 7.*

Fraudis & perfidiarum plena sunt omnia : nihil in orbe rectum. Ubi tutè pedem figere possis, cautè videndum.

Falli vult, qui facile credit. Singuli decipere & decipi possunt. Verba tuis encomiis plena fidem non faciunt : audi, non applaude.

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

16. Dec.

16. Dec. 17. Cal. Jan.

Quod nefaria flagitia pro
nihilò habeantur, Majo-
rum vitio accidit, qui hac ipsi
peste corrupti tam fœdæ libi-
dinis exemplum posteris re-
linquunt. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Ubi discrimen bonos inter
& malos Præsides incuria
sustulit, confusio ibi sequi-
tur, & impunis vitiorum li-
centia dominatur. Initium
salutis est notitia peccati, ut
exterminari possit.

Quanta Præsides manet ob-
ligatio, si, quibus prodesse de-
bebant publico ære conducti
tam graviter obfint? Impuni-
ta si sint scelera, profundas
nimium radices agunt.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

17. Dec.

17 Dec. 16. Cal. Ian.

NON inuenient pacem, ubi
pax non est, præsertim,
qui DEUM eo pertrahere ni-
tuntur, quo ipsi volunt; re-
cusantes eo ire, quo à DEO
Domino nostro vocantur. S.
Xaver l. 5. ep. 2.

Vocem DEI excutere est se
in aperta salutis pericula con-
jicere. Servum Domino sub-
di decet, non hunc illi. Sur-
dâ consilium Domini aure si
pertransis, secundo vocem
demereris.

Consilium esse dices, non
præceptum: suadentis esse
vocem, non præcipientis;
posse te sequi, non obligari.
Cave has tricas; quid si tibi
neget DEUS, nisi quod obli-
gatur?

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

18. Dec.

18. Dec. 15. Cal. Ian.

Periculum est, ne à DEO
Domino nostro te ad suum
judicium citante audias : cur
non in eos animadvertisti, qui
à te authoritati, tibi que sub-
diti mihi erant contrarii? cum
in eos, si negligentes depre-
henderentur in vectigalibus,
severe judicares. S. Xav. l. 5.
epist 6.

Hæc Præsidum conditio
est sane difficilis, quod ut de
se, ita de subditis dare cogen-
tur rationem. Si difficile est
salvari privatum, quomodo,
qui præest, de salute cogitabit?

Crimina læsæ Majestatis
capitalia sunt, & læsi DEI of-
fensa laudi habentur? Qui se-
verum in DEI causa, cum po-
test, non agit judicem, Deum
severum experietur.

O magne Sancte! &c f. 2.

19. dec.

19. Dec. 14. Cal. Ian.

UT qui ex acerbissima Christi morte & cruciatibus dolore ardet, facile talem dolorem inurit aliis: ita qui nimios animi sui motus domitos habet compressosque, haud sane difficulter eosdem in aliis regere & coercere potest.

S. Xav. in vita l. 6. c. 15.

Quam sigillum incisam habet imaginem, sine labore ceræ apprimat, non daturum aliam, quam non habet.

Qui se DEI legi subiecit prior, illius voci Deus aliorum corda subiecit, ut obediant ei, qui obediens fuit Deo. Hoc est loqui victorias, quas Numen obedienti sponndit.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

20. dec.

20 Dec. 13. Cal. Ian,

Faciendum est diligenter, ut
vestras voluntates ac iudicia
ad vestros Præpositos rejicia-
tis, plane confidentes fore, ut
DEUS pro sua benignitate
eam illis injiciat mentem, quæ
vestris rationibus conducat
maxime. *Sanctus Xaverius* 3.
ep. 5.

Cæcum ab alio duci decet,
quem amor proprius nimium
facit oculatum. Cæcus vel
parvulum intrepidus sequi-
tur: quî nos ab omniscio re-
gi metuamus?

Se odit maxime, qui se ita
amat, ut voluntati renuntia-
re nolit. Dolendum, quod
voluntate, qua nihil habent
pejus, nihil plus ament im-
providi mortales.

O magne Sancte! In dorum
Apostole, &c. f. 2.

21. Dec.

21. Dec. 12. Cal. Jan.

ERit vobis cordi vitia de-
prehensa corrigere, ani-
mumque noxiis affectibus re-
purgare. Nimirum quanta-
cunque decessio de vitiis, tan-
ta fit donorum cœlestium ac-
cessio. *S. Xaverius vitæ lib. 6.*
c. 13.

Quantum recedimus à ter-
renis, tantum accedimus ad
cœlestia; quantoque plus no-
xiis depravatæ naturæ affecti-
bus va'edicimus, tanto ube-
riora de cœlo affluent solatia.

Nulla est lucis cum tene-
bris comparatio; quantum
crescit illa, istæ decrescunt,
nec augeri potest, nisi istæ
minuantur. Hos luctatores
una non capit arena, alteruter
eorde cedit, est necesse.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

22. Dec.

22. Dec. 11. Cal. Ian

PERSUADEBIS, quod voles, si te, qui audiunt, amaverint, & facile plurimos DEO conciliabis, si à te neminem abalienaveris. *S. Xaver. ep. nov. l. 5. ep. 16.*

Caput & compendium artis est iis probari, & placere, quos alloquere, & prius parasse claves cordium, quam aurium aditum tentes. *Ibid.*

Colligere favores hominum, & muscas venari par foret labor, nisi hominum favor promovendo DEI honori servire cogeretur, ne illi displiceant DEO, nos illis placere laboramus. Corda picamur, ut capta e mari ad tutiorem portum reponamus.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. t. 2.

23. dec.

23. Dec. 10. Cal Jan.

IN magno errore vivit, qui-
quis negelecto DEO, unde
bonum omne manat, confidit
ea, quibus eget, aut quæ ap-
petit, se per homines adeptu-
rum. *S. Xaver. Ep. nov. l. 7.*
Ep. 7.

Minoribus Divinus favor
præ humano invenitur im-
pendiis, & mediis facilitori-
bus promovetur. Creaturæ,
Deique discrimen nescit, qui
spem locat in homine.

Umbrosus sit, quisquis so-
le contempto lucem à stellis
emendicat; fatius ad fontem
recurritur, quam ut tenues
stillæ per cisternam mendi-
centur. Illuc recurre, in quo
vivimus, movemur & sumus,
quidquid sumus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

24. Dec.

24. Dec. 9. Cal. Ian.

Neminem patiaris amicos
tuorum mitti ad regi-
as pecunias, & negotia tra-
ctanda; nam de illis vere il-
lud scriptum capere liceat:
*Deleantur de libro viventi-
um, & cum Justis non scri-
bantur. S. Xaver. lib. 5. ep. 7.*

Infauſta conditio pecunias
verſantium. Inter aquas non
tingi, & inter lucri etiam in-
juſti occaſiones non tangi par
eſt miraculum.

Non eſt, quid diſſimulo, e
millibus unus, qui auri cupi-
dine, occaſione ſic ſuadente,
non vincatur. Semper ali-
quid adhæret. Plures præ-
textus, quàm plicas habent
maſcupia.

O magne Sancte! Indorum
Apoſtole, &c. f. 2.

25. Dec.

25. Dec. 8. Cal. Ian.

EVangelicæ paupertatis expertes cœlestium donorum, deliciarumque inopiâ laborare est necesse. *S. Xaver. apud Trinkell. renov. 2. die 3.*

Nescimus æstimare res, de quibus non cum opinione hominum, sed cum rerum natura deliberandum. Nihil illæ bonum, nihil habent magnificentum, nisi quod affectus nostrostrahant.

Non qui parum habet, sed qui plus, quam habeat, cupit, pauper est. Vis esse dives? in promptu est: cupiditatem refrœna. Si necessitatem attendas, multis: si virtutem, omnibus carere potes.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

Q

62. Dec.

26. Dec. 7. Cal. Jan.

EGO verò soleo ulcisci non bene de me meritos, quibus possum eos beneficiis prosequendo. Nam pœnæ, quas merentur, à Deo non deerunt *S. Xaver. ep. nov. l. 7. ep. 7.*

Tutius est inimico ignoscere, quàm ab illo vindictam sumere, imò & faciliùs; ignoscere potes, nec movenda pedem: ulcisci vix absque discrimine. Si parcis illi, parcis & tibi, utrique munificus.

Imbellis est animus, quem obvia fatigat injuria. Nul- lum est argumentum virtutis certius, quam nihil adversum te, quo movearis, accidere posse.

O magne sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2,

27 Dec.

27. Dec. 6. Cal. Jan.

ADjuro te ac obtestor, quàm
possum efficacissimè, nè ul-
la inter vos extet animorum
dissensio, altercatio verbo-
rum, simultatis initium, aut
species; sed mutuis potiùs si-
gnificationibus conjunctissi-
mæ semper voluntatis, sum-
miquè invicem amoris testa-
tissima germanitas, unanimis
conspiratio. *S. Xav. ap. Nad-
sig. 6. præd. l. 5. ep. 8.*

Divisus exercitus victori-
am desperet; hostium præda
fiet, quem prior vicit dissen-
sio. Si hostis mentes dividat,
imperabit. Nihil adeo fir-
mum, quod discordia non
possit infirmare. Omnia
unione subsistunt, ablatâ pe-
reunt.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

Q 2

§ 2. Dec.

28. Dec. 5. Cal. Ian.

Divinæ legis notitiam omnes à natura, naturæque authore DEO habent, priusquam accedat disciplina. *S. Xav. l. 4. ep. 1.*

Inexcusabiles sumus; ea naturæ authoris in creaturas est providentia, ut lumen accenderet singulis, quò bonum à malo discernere, si velint, possint. Spontaneas ipsi tenebras accipimus.

Durum est contra hunc stimulum calcitrare; mordet reum conscientia, tortoréque omni pejus crimen admissum premit nocentem. Interna vulnera non ferunt cicatricem, etiam curata recrescunt. Dum differtur medela, crescunt mala.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

29. Dec

29. Dec. 4. Cal. Ian.

Cum DEUS Dominus noster sub sua ditione teneat omnia, à nullo eorum quidquam timeo: DEUM ipsum metuo solum, ne ob meam in ejus obsequio negligentiam juste me castigandum decernat. *S. Xav. l. 5. ep. 21.*

Obfirmandus in DEI obsequio est animus, ut ille meturatur, qui Dominus est vitæ ac mortis, extra illum nemo: non hostis, non Rex, non æmulus, non ullus.

Contemni non debent hostes, sed nec timeri; nec capillum capitis turbabunt. DEUM time, cæteros ride. Illi corpori, non animæ; id est, non tibi, sed hosti nocere possunt.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

Q 3

30. Dec.

30. Dec. 3. Cal. Jan.

Non credit populus DEI
charitate accendi fervo-
rem hominum in peccantes
impotenter debacchantium ;
certo inde teneri experimen-
to arbitrantur eo ipso aliis si-
miles, & non secus ac plebe-
jas animas vehementium affectu-
um agi, ferrique intemperie.

S. Xav. ep. nov. l. 5. ep. 8.

Cerea hominum corda cre-
de ; ad solis allucentis calo-
rem mollescunt usque ad la-
chrymas ; leones ipsi ligantur
fili, qui catenas ferro gra-
ves in frustra discerpissent.

Adeo verba dulcia multum
possunt ; sed si verbis pondus
accedat ab opere, possunt om-
nia

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

31. Dec.

31. Dec. Pr. Cal. Ian.

DEI Studiosè nobis danda est o-
pero. ut sarciamus vitæ no-
antes stræ brevitatem multitudine,
um; præstantiaque rectè facto-
nen- rum. S. Xaverius apud Trin-
is si- kel. die 1.

8. Quorsum hic, quem claudi-
ctu- mus, annus avolavit? Festine-
erie. mus, velocitate bene facto-
rum pensemus temporis bre-
8. vvitatem. Nemo quàm bene
cre- vivat, sed quàm diu curat,
ala- cum omnibus possit contin-
la- gere, ut bene vivant, ut diu
gau- nulli.

um Quot hoc anno fluxère
dus momenta, quorum quodlibet
om- summi est momenti? pro quo-
um libet expecta, si bene actum
Dec. est, præmium: si malè, sup-
plicium.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

Q 4

Fasti

FASTI
X A V E R I A N I.

1. J An. 1546. S. Xave-
rius solvit Malacâ
Molucum.
3. Januar. 1634. Neapoli
contigit prodigiola
fanatio P. Marcelli
Mastrilli S. J.
12. Jan. 1544. S. Xaveri-
us Cocino Societati
Romam scribit de
miris cœli delitiis, qui-
bus perfundebatur in-
ter labores.

13. Jan.

13. Jan. 1548. Venit Malacâ Cocinum.

14. Jan. 1549. Scribit fletens literas S.P. Ignatio.

17. Ianua. 1546. Appulit Amboinum.

23. Jan. 1552. Cocinum appulit.

27. Ianua. 1545. Cocino Romam scribens testatur spatio unius mensis à se plus quam 10000. hominum baptizata.

29. Ian. 1552. Cocino Romam dat litteras cum inscriptione :
Meo in Christo Sancto Patri Ignatio.

14. Febr.

14. Febru. 1546. Malacâ
solvit Amboinum.
16. Februarii 1546. Am-
boinum appulit, ubi
contigit miraculum
cancri crucem refe-
rentis.
3. Martii. Inchoari solet
in Lusitania Novena
Xaveriana, seu publi-
ca devotio per novem
continuos dies cum
Indulgentiis ab Alex-
andro VII. Concessis.
12. Mart. 1622. S. Xave-
rius à Greg. XV. cano-
nizatus est.
- Eâdem die 1658. Sanctus
Xaverius miraculosè

sanavit Alexandrum
Philippucium Soc. Jesu
Schol.

15. Mart. 1530. Creatur
Doctor Philosophiæ
Parisiis, quam ibidem
ultra tres annos docu-
it.

Eâdem die 1540. à San-
cto Ignatio designatus
& monitus est pro iti-
nere in Indias; cui ille
promptè obsequens
prostridie, id est

16. Mart. 1540. Indiam
petiturus Româ dis-
cedit.

21. Martij 1540. In In-
diam

- diam proficiscens Lau-
retum invisit.
7. Aprilis 1541. Olyffi-
pone solvit in Indiam.
15. April. 1552. Solvit
Goâ Sinas aditurus.
26. April. 1549. Cocino
Malacam solvit.
6. Maji 1542. Venit in In-
diam.
18. Maji 1653. Neapoli
prodigiosa vultûs mu-
tatio in imagine S. Xa-
verii.
31. Maji 1549. Appulit
Malacam.
1. Jun. 1546. Malacâ Am-
boinum versùs disce-
dit.

8. Jun

8. Junij 1622. Indulgentiæ plenariæ perpetuæ pro ejus Festo datæ.

24. Jun. 1537. Venetiis Sacerdotio initiatur.

Eâdem die 1549. Solvit Malacâ in Japoniam.

13. Julii 1556. Moritur Sancti in Christo Filii Xaverii sanctus Pater Ignatius.

15. Augusti 1534. Prima vota emittit Parisiis in monte Martyrum.

Eâdem die 1549. Primùm in Japoniam venit.

25. Sept. 1545. Malacam advenit multis ejus miraculis illustrem.

29. Sept.

29. Sept. 1549. Celebrans
dæmones compescit.
30. Sept. Festum S. Hieronymi, qui A. 1537.
Vicetiæ S. Xaverio spectabilis, ei futura quædam prædixit.
4. Octobr. Dies Nominis
S. Francisci Xaverii. Natus est An. 1497.
25. Oct. 1619. à Paulo V.
beatificatur & conceditur Officium ac missa de ipso.
20. Nov. 1551. Redit ex
Japonia.
- Eâdem die 1552. Ultimum sacrum legit, quod erat pro defunctis.

2. Dec. 1562. Quæ erat
feria 6. sanctè moritur
in Insula Sanciano.
3. Decem. Celebratur ejus
festum in Ecclesia.
4. Dec. 1547. In concio-
ne narrat Christiano-
rum victoriam, quæ
procul indè contigerat.
21. Dec. Festum S. Tho-
mæ Apostoli, qui cre-
ditur prædixisse ad-
ventum S. Xaverii in
Indias.

*Omnia ad Majorem DEI
Gloriam B. V. M. & S.
Fran. Xaverii honorem.*

FINIS.

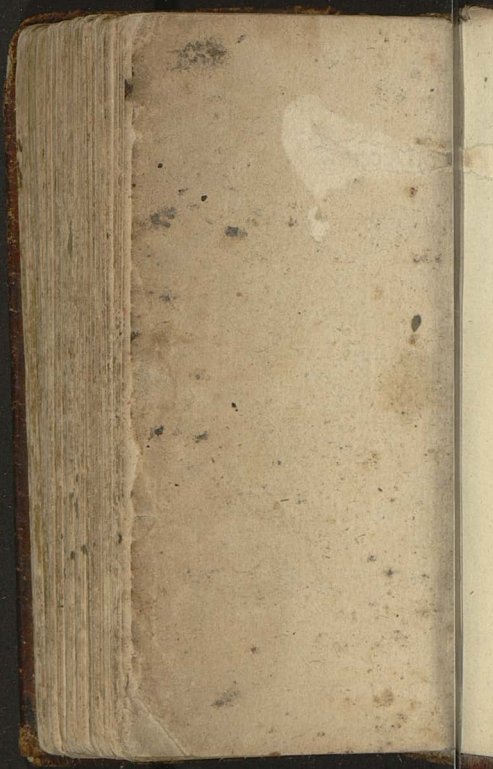
BIBLIOTH. UNIV.

JAGIELLONICAE

FINIS

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019397

